

പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വിപ്ലവത്തിന് 500 വയസ്സ്!
സഭാനവീകരണ വിശേഷാൽപ്പതിപ്പ്!

Vol 5 Issue 8
October 2017
Published on 15 Oct.
Price Rs. 15.00

സഭാനവീകരണപ്രസ്ഥാനം ഒരുക്കുന്ന സത്യസന്ധതയുള്ള വേദി
പാലായിൽനിന്ന് എല്ലാമാസവും 15-ാം തീയതി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു

അലയാബ്ദം

മാസിക

67

ജോർജ് നെടുവേലിൽ - USA
ജോസഫ് പടന്നമാക്കൽ USA
ചാക്കോ കളരിക്കൽ - USA
ഫാ. ജോസ് ജെ. കളീക്കൽ
പ്രൊഫ. ജോൺ എം. ഇട്ടി
ഡോ. ജെ.സി. കുമരപ്പ
എസ്.ജെ. അനന്ത്
ജോർജ് മുലേച്ചാലിൽ (എഡിറ്റർ)

'അലമായശബ്ദം' ബ്ലോഗ് സന്ദർശിക്കാൻ : www.almayasabdam.blogspot.in
'അലമായശബ്ദം' വെബ്സൈറ്റ് സന്ദർശിക്കാൻ : www.almayasabdam.com

സത്യജ്വാല മാസിക

കേരളകത്തോലിക്കാ സഭാനവീകരണപ്രസ്ഥാനം (KCRM) ഒരുക്കുന്ന സ്വതന്ത്ര ചർച്ചാവേദി

ഒക്ടോബർ 2017

പുസ്തകം 5 | ലക്കം 8

രചനകൾ അയയ്ക്കാൻ :
ജോർജ്ജ് മുലച്ചാലിൽ
എഡിറ്റർ
വള്ളിച്ചിറ പി.ഒ., കോട്ടയം-686574
ഫോൺ: 9497088904
e-mail: geomoole@gmail.com

വരിസംഖ്യ അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം:
കെ.ജോർജ്ജ് ജോസഫ്, കാട്ടേക്കര
സർക്കുലേഷൻ മാനേജർ, 'സത്യജ്വാല'
C/O പ്രിന്റ് ഹൗസ്, പാലാ
പാലാ പി.ഒ., കോട്ടയം- 686 575
ഫോൺ: 9037078700
e-mail:gvkatte@gmail.com

ബാങ്ക് : S B I, Pala Branch
A/c No. 67117548175
A/c Name: Kerala Catholic Church
Reformation Movement
IFSC Code: SBIN0070120

പത്രാധിപസമിതി: 1) പ്രൊഫ. സെബാസ്റ്റ്യൻ വട്ടമറ്റം 9495897122 , 2. ഡോ. ജോസഫ് വർഗീസ് (ഇപ്പൻ) - 9446561252, 3) സണ്ണി പുള്ളിക്കൽ - 9447173536, 4) ഡോ. എം.കെ. മാത്യു - 9447112718, 5) ജോസഫ് കാലായിൽ (തൊടുപുഴ) - 9447663433, 6) ചാക്കോ കളരിക്കൽ-USA (001) 5866015195, 7) അലക്സ് കാവുറുപുറം-USA (001) 5165039387.

ഈ ലക്കത്തിൽ

പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണം: ന്യൂനതകളും അതുല്യാദിപ്പിച്ച ദോഷഫലങ്ങളും	
മുഖക്കുറി	3
മാർട്ടിൻ ലൂഥറിന്റെ മതനവീകരണ വിപ്ലവത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം	
ജോർജ്ജ് നെടുവേലിൽ - USA	5
മാർട്ടിൻ ലൂഥർ -ഒരു ജീവിതരേഖ	
ജോസഫ് പടന്നമാക്കൽ - USA	9
മാർട്ടിൻ ലൂഥറിന്റെ 95 വാദമുഖങ്ങൾ	
.....	14
മാർട്ടിൻലൂഥറിന്റെ 95 വാദമുഖങ്ങൾ ഒരു അവലോകനം	
ചാക്കോ കളരിക്കൽ - USA	16
കേരള (ഭാരത) കത്തോലിക്കാസമൂഹത്തിൽ ലൂഥറിന്റെ സഭാനവീകരണത്തിന്റെ പ്രസക്തി	
ഫാ. ജോസ് ജെ. കളരിക്കൽ	19
നവീകരണവും രൂപാന്തരീകരണവും: അന്നും ഇന്നും	
പ്രൊഫ. ജോൺ എം. ഇട്ടി	21
യേശുവും സഭകളും	
തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ	
ഡോ. ജെ.സി. കുമാരപ്പ	23
സഭാധികാരികൾക്ക് ഒരു തുറന്ന കത്ത് (തുടർച്ച)	
എസ്.ജെ. അനന്ത്	24
ഡോസ്റ്റോവ്സ്കി പറഞ്ഞ കഥ	
.....	26
പഴയനിയമത്തിലെ ദൈവത്തിന്റെ ക്രൂരതകൾ	
സ്വാമി ദേവപ്രസാദ്-കാനഡ ~	27

മരണാനന്തരം - കഥയും കാര്യവും	
വി.എം. ഫ്രാൻസിസ് വിലങ്ങുപാറ	29
മറിയക്കുട്ടിക്കൊലക്കേസ്: കുറ്റവാളി ഫാ.ബെനഡിക്ട് തന്നെ (2-ാം ഭാഗം)	
കെ. ജോർജ്ജ് ജോസഫ്, കാട്ടേക്കര	31
അമേരിക്കയിലെ കത്തോലിക്കാ സഭാനവീകരണപ്രസ്ഥാനക്കാരുടെ യോഗം ചാക്കോ കളരിക്കൽ - USA	33
തെക്കുംഭാഗരുടെ പുറത്താക്കൽ നടപടി (ഭാഗം - 3)	
എബ്രാഹം നെടുങ്ങാട്ട് -USA	34
കുന്നായജനത്തെ ദൈവികതീക്ഷ്ണതയാൽ ശക്തിപ്പെടുത്തണമേ!	
ജോയി ഒറവണക്കുളം-USA	36
നേതൃസംഗമം	
KCRM പ്രോഗ്രാം റിപ്പോർട്ട് - തൊടുപുഴ	37
സെപ്റ്റംബറിലെ ചർച്ച - രണ്ടു പ്രതികരണങ്ങൾ	
പ്രൊഫ. സെബാസ്റ്റ്യൻ വട്ടമറ്റം, ഡോ.(ഫാ.) ജെ. വലിയമംഗലം	40
സാൻഫ്രാൻസിസ്കോ സീറോ-മലബാർ ഇടവകയിൽ സമരം തുടരുന്നു	
'ലേയ്റ്റീസ് ഫോർ ജസ്റ്റീസ്'	42
കർമ്മങ്ങൾക്കിടയിൽ പുരോഹിതർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട ഇടയകർമ്മം	
KCRM പ്രോഗ്രാം റിപ്പോർട്ട് - പാലാ	36

സത്യജ്വാല മാസിക

വരിസംഖ്യ	ഇൻഡ്യയിൽ	വിദേശത്ത്
ഒറ്റപ്രതി	15 രൂപ	150 രൂപ
ഒരു വർഷം	150 രൂപ	1500 രൂപ
5 വർഷം	600 രൂപ	6000 രൂപ

സത്യജ്ഞാപ

“സാത്താന്റെ കൂടിലത്രത്തുളള എതിർത്തു നിൽക്കാൻ ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ ആയുധങ്ങളും ധരിക്കുവിൻ. എന്തെന്നാൽ, നമ്മൾ മാംസത്തിനും രക്തത്തിനും എതിരായിട്ടല്ല, പ്രഭുത്വങ്ങൾക്കും ആധിപത്യങ്ങൾക്കും ഈ അന്ധകാരലോകത്തിന്റെ അധിപന്മാർക്കും സ്വർഗീയ ഇടങ്ങളിൽ വർത്തിക്കുന്ന തിന്മയുടെ ദുരാത്മാക്കൾക്കുമെതിരായിട്ടാണു പടവെട്ടുന്നത്. അതിനാൽ, ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ ആയുധങ്ങളും ധരിക്കുവിൻ” (എഫേ. 6: 11-12).

മുഖക്കുറി

പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണം: ന്യൂനതകളും അതുല്പാദിപ്പിച്ച ദോഷഫലങ്ങളും

[ഈ ലേഖനം, പേജ് 22 വരെയുള്ള മറ്റു ലേഖനങ്ങൾക്കുശേഷമാത്രം വായിക്കുക-എഡിറ്റർ]

മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച് അഞ്ചു നൂറ്റാണ്ട് ഒരു വലിയ കാലയളവാണ്-ചരിത്രത്തിൽ സംഭവിച്ച വലിയ സംഭവങ്ങൾപോലും വിസ്തൃതമാകാൻ പോരുന്നത്ര വലിയ കാലയളവ്. എങ്കിലെനിക്ക്, 500 വർഷംമുമ്പ് യൂറോപ്പിൽമാത്രം, അതും മതമേഖലയിൽമാത്രം നടന്ന ഒരു സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഇന്നും ചർച്ച നടക്കുന്നു? താരതമ്യേന സമീപകാലത്തു നടന്ന ഒന്നും രണ്ടും ലോകയുദ്ധങ്ങളും റഷ്യയിൽ നടന്ന ഒക്ടോബർ വിപ്ലവവുമൊക്കെ വിസ്തൃതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും, അരസഹസ്രാബ്ദത്തിനുമുമ്പ് റോമൻ ക്രിസ്തുമതത്തിനുള്ളിൽ സംഭവിച്ച മറ്റൊരു ‘ഒക്ടോബർ വിപ്ലവം’ എന്തുകൊണ്ട് ലോകമാകെ സജീവപർച്ചയ്ക്കു വിഷയമായിത്തീരുന്നു; അഥവാ, എന്തുകൊണ്ട് പർച്ചാവിഷയമായിത്തീരണം? ഇതിനുള്ളതരം തേടുമ്പോഴാണ്, മറ്റൊരാൾക്കും വിപ്ലവങ്ങളെയുംകാൾ അടിസ്ഥാനപരം മതത്തിനുള്ളിൽ നടക്കുന്ന വിപ്ലവങ്ങളാണെന്ന വസ്തുത മനുഷ്യനു തെളിഞ്ഞുകിട്ടുന്നത്. എല്ലാ സാംസ്കാരികനവോത്ഥാനങ്ങൾക്കുമുമ്പ്, അതാതിടങ്ങളിലെ മതമേഖലയിൽ ഒരു ചിന്താവ്യതിയാനം, ഒരു വിപ്ലവം, നടന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ കാണാവുന്നതാണ്. ബുദ്ധനും യേശുവിനും നാരായണഗുരുവിനും ശേഷമുണ്ടായ സമൂഹത്തെ നിരീക്ഷിച്ചാൽമതി, ഇതു വ്യക്തമാകാൻ. അവരുടെയൊന്നും ജ്ഞാനമോ മഹത്വമോ ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടുകൂടി മാർട്ടിൻ ലൂഥർ എന്ന സന്യാസവൈദികൻ റോമൻ ക്രിസ്തുമതത്തിനുള്ളിൽ കൊണ്ടുവന്ന ഒരു ചിന്താവ്യതിയാനം, അദ്ദേഹം സ്വന്തത്തിൽപ്പോലും കരുതിയിട്ടില്ലാത്തവിധം, യൂറോപ്പിനെമാത്രമല്ല ലോകസാഹചര്യത്തെയാകെ മാറ്റിമറിക്കുവാൻ കാരണമായി എന്ന് മതനവീകരണപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ നവോത്ഥാനശക്തിയെയാണ് സമർത്ഥിക്കുന്നത്. അത് മനുഷ്യന്റെ ബോധനിലവാർച്ചയർത്തുകയും, മെച്ചപ്പെട്ട ഒരു സമൂഹജീവിതത്തിനാവശ്യമായ സാംസ്കാരികാടിത്തറ തീർക്കുകയും ചിലപ്പോൾ മാനുഷികമൂല്യങ്ങളിലധിഷ്ഠിതമായ ഒരു പുതിയ സമൂഹത്തിനുതന്നെ ജന്മനൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ശരിയായ ദാർശനികാടിത്തറയില്ലാത്തതിനുള്ള മതനവീകരണം സമൂഹത്തിൽ നല്ല ഫലങ്ങൾ മാത്രമേ

വിളയിക്കൂ. ബുദ്ധനേത്തുടർന്ന്, കാരൂണ്യത്തിലും അഹിംസയിലും പുലർന്ന ഒരു സംഘജീവിതശൈലി രൂപംകൊണ്ടു. യേശുവിനേത്തുടർന്ന്, പരസ്പരസ്പർശത്തിലും പങ്കുവയ്ക്കലിലും മനസർപ്പിച്ച ഒരു കൂട്ടായ്മാ സമൂഹമുണ്ടായി. അദ്വൈതദർശനത്തിൽത്തന്നെ ഊന്നി നിന്നുകൊണ്ട്, ജാതിഭേദവും മതഭേദവും മതവിരുദ്ധമാണെന്നു സ്ഥാപിച്ച നാരായണഗുരുവിനേത്തുടർന്ന്, ജാതിക്കോമരംതുളളുന്ന ഭ്രാന്താലയം എന്ന ദുരവസ്ഥയിൽനിന്ന് കേരളം മോചിതമായി. ഇതൊന്നും ഒരു ദുഷ്ടഫലവും ഒരിടത്തും ഉണ്ടാക്കിയില്ല. 500 വർഷംമുമ്പ് യൂറോപ്പിൽ നടന്ന പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മതനവീകരണത്തെ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ ഈയൊരു മാനദണ്ഡം, ശരിയായ ദാർശനികാടിത്തറ എന്ന മാനദണ്ഡം, നാം മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം, വിളയിക്കുന്ന ഫലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വേണമല്ലോ വ്യക്തത വിലയിരുത്താൻ.

എ.ഡി. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ റോമാസാമ്രാജ്യം തകർന്നതോടെ മാർപാപ്പയുടെ മതരാഷ്ട്രീയാധിപത്യത്തിൻകീഴിൽ, അജ്ഞതയുടെയും അടിമത്തത്തിന്റെയും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയും അന്ധകാരത്തിൽ കഴിയേണ്ടിവന്ന യൂറോപ്യൻ ജനതകളെ സംബന്ധിച്ച്, മാർട്ടിൻ ലൂഥർ ചരിത്രത്തിൽ നടത്തിയ ഇടപെടൽ തീർച്ചയായും അതിമഹത്തായ ഒന്നായിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ സമസ്ത ജീവിതമേഖലകളും പുരോഹിതരങ്ങളിലമർന്നിരുന്ന, അക്ഷരാഭ്യാസം നേടാനോ സ്വയം ചിന്തിക്കാനോ അഭിപ്രായം പറയാനോ ബൈബിൾ വായിക്കാനോ ഒന്നും അനുവാദമില്ലാതിരുന്ന ആ കാലഘട്ടത്തിൽ, ആ സാഹചര്യത്തെയാണാകെ കീഴ്മേൽമറിച്ച ഒരു മഹാവിപ്ലവം തന്നെയായിരുന്നു, അദ്ദേഹം തിരികൊളുത്തിയ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണം. അടഞ്ഞുമുടി ഇരുൾ വ്യാപിച്ചുകിടന്നിരുന്ന ഒരു ലോകത്തേക്ക്, കാറ്റും വെളിച്ചവുമായി ഒരു വാതിൽ തുറക്കപ്പെടുമ്പോഴത്തെ ഉജ്ജ്വലാനുഭവമായിരുന്നിരിക്കണം; കൈ-കാലുകളിലെ വിലങ്ങുകൾ അഴിഞ്ഞുപോകുമ്പോഴത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യാനുഭൂതിയായിരുന്നിരിക്കണം, യൂറോപ്പിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാകുക. അതോടെ, മാർപാപ്പാ പറയുന്നതിൽനിന്നു മാറി ചിന്തിക്കാമെന്നും അക്ഷരാഭ്യാസം നേടാമെന്നും സ്വയം

വൈബിൾ വായിക്കാമെന്നും വന്നു. ആത്മരക്ഷയെന്നത് പള്ളിയുടെയും പട്ടക്കാരുടെയും കൈയിലല്ല എന്ന ബോധ്യമുണ്ടായി. എല്ലാ ക്രൈസ്തവരും പുരോഹിതരാണെന്ന ലുഥറിന്റെ പ്രസ്താവന ജനങ്ങളിൽ അഭിമാനവും ആത്മബോധവും ഉണർത്തി. തങ്ങളുടെമേൽ മതസാമ്രാട്ടായി വാണിരുന്ന മാർപാപ്പയുടെ മേൽക്കോയ്മയെ വകവയ്ക്കാതിരിക്കാനും ചോദ്യംചെയ്യാനുമുള്ള ത്രാണി യൂറോപ്പിലെ രാജാക്കന്മാർക്കുമുണ്ടായി. എല്ലാ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലെയും ജനതകളിൽ ദേശീയബോധമുണരുകയും ദേശീയസഭകൾതന്നെ രൂപപ്പെടുകയും ചെയ്തു. സ്കൂളുകളും സർവ്വകലാശാലകളും നഗരങ്ങളും ഉയർന്നുവന്നു. ജനങ്ങളിൽ വായനാശീലവും ചിന്താശേഷിയും വളർന്നു, സമത്വസങ്കല്പവും സാമൂഹ്യബോധവും ഉൽക്കർഷേച്ഛയും ഉദയംകൊണ്ടു. യൂറോപ്യൻ സമൂഹം അഭിവൃദ്ധിയിലേക്കു കുതിച്ചു... ആധുനാത്മികസാമ്രാജ്യം നേടുന്ന ഏതു ജനതയും സാംസ്കാരികമായും സാമൂഹികമായും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടും എന്നതിനുദാഹരണമായി, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മതനവീകരണത്തോടുമുട്ടി സമസ്തമേഖലകളിലുമുണ്ടായ ഈ വളർച്ചയെ കാണാം.

പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മതനവീകരണത്തിന്റെ 500-മാണ്ട് അനുസ്മരിക്കുകയും ആഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ അതുവരെയുള്ള ഈ നല്ല ഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചുമാത്രം പറഞ്ഞ് അതിന്റെ മഹത്വമുദ്ഘോഷിച്ചു നിർത്താവുന്നതേയുള്ളൂ. എന്നാൽ, സഭാനവീകരണത്തിന്റെ പാഠങ്ങൾ ചിതയുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ചരിത്രത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വിപ്ലവത്തിൽ ഉൾച്ചേർന്നിരുന്ന ചില ന്യൂനതകളെയും വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെയും അവയുല്പാദിപ്പിച്ച ദോഷഫലങ്ങളെയും കുറിച്ചുകൂടി പരാമർശിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നു കരുതുന്നു.

ദണ്ഡവിമോചനവില്പനയെന്ന ഒരു പ്രത്യേകസാഹചര്യത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള എതിർവാദഗതികളാണ് മാർട്ടിൻ ലൂഥർ തന്റെ 95 വാദമുഖങ്ങളിൽ മുഖ്യമായും മുന്നോട്ടുവെച്ചതെങ്കിലും, അതിനെല്ലാം അടിത്തറയായി ആത്മരക്ഷ സംബന്ധിച്ചുള്ള കത്തോലിക്കാസിദ്ധാന്തങ്ങൾക്ക് ഒരു ബദൽ സിദ്ധാന്തംകൂടി അദ്ദേഹം അതോടൊപ്പം അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. സഭയിലും അതിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തങ്ങളിലുമുള്ള വിശ്വാസവും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ ആചരണവും പിന്നെ നല്ല പ്രവൃത്തികളുമാണ് ആത്മരക്ഷയിലേക്കുള്ള വഴിയായി കത്തോലിക്കാസഭ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ, 'വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതീകരണം'മെന്ന പൗലോസിന്റെ പ്രബോധനത്തെ (റോമ. 3:23-25) അടിസ്ഥാനമാക്കി ആത്മരക്ഷയിലേക്ക് ഒരു ബദൽ വഴിയാണ് ലൂഥർ അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായത്. അതനുസരിച്ച് വിശ്വാസത്താൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുകയെന്നതാണ്; അല്ലാതെ, അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ആചരിക്കുന്നതോ നല്ല പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതോ അല്ല, ആത്മരക്ഷയ്ക്കുള്ള വഴി. ദൈവനീതി ദൈവത്തിന്റെ സൗജന്യദാനമാണെന്നും, അത് യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ളവിശ്വാസത്തിലൂടെ നേടാവുന്നതാണ് എന്നുമാണ് ഈ തത്വം സിദ്ധാന്തിക്കുന്നത്. ഇതു വിശദീകരിക്കുന്ന 'രക്ഷ ദൈവകൃപയിലൂടെമാത്രം' (by grace alone) 'രക്ഷ ദൈവവചനത്തിലൂടെമാത്രം' (by scripture alone), 'രക്ഷ ക്രിസ്തുവിലൂടെ മാത്രം' (by Christ alone) എന്നീ അനുബന്ധതത്വങ്ങളും അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിച്ചു. തന്റെ ഈ സിദ്ധാന്ത

ങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി, പ്രവൃത്തികൾക്കു പ്രാമുഖ്യം നൽകുന്ന യാക്കോബിന്റെ ലേഖനഭാഗത്തെ (യാക്കോ. 2:14-26), അതു ക്രിസ്തുവിനെ വേണ്ടത്ര ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞ് ലൂഥർ വിമർശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെയടുത്ത് ഉപദേശം തേടിയെത്തിയ ബാർബറാ (Barbara Lisskirchen) എന്ന സ്ത്രീയോട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്, "ദൈവകല്പനകളിൽ ഏറ്റവും ഉന്നതമായത്, ദൈവത്തിന്റെ പ്രിയപുത്രനും നമ്മുടെ കർത്താവുംമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിബിംബം നമ്മുടെ കൺമുമ്പിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചവയ്ക്കുക എന്നതാണ്" (christianitytoday.com -ൽ Timothy George എഴുതിയ 'Dr. Luther's Theology' എന്ന ലേഖനത്തിൽനിന്ന്) എന്നായിരുന്നത്രെ!

ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനമെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെടുന്ന യെശയ്യായുടെ 53-ാം അദ്ധ്യായം; യേശുവിനേക്കുറിച്ച്, 'ഇതാ ലോകത്തിന്റെ പാപം നീക്കിക്കളയുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട്' എന്ന സ്നാപകയോഹന്നാന്റെ പ്രഖ്യാപനം (യോഹ. 1:29); പിന്നെ, പൗലോസ് ശ്ലീഹാ റോമാക്കാർക്കെഴുതിയ ലേഖനം എന്നീ വൈബിൾഭാഗങ്ങളെമാത്രം കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള ഒരു ക്രിസ്തുവിജ്ഞാനീയത്തിനുമേലാണ് ലൂഥർ തന്റെ മുഴുവൻ ദൈവശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തങ്ങളും കെട്ടിയുയർത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു തെറ്റാകാനിടയില്ല.

യേശുവിന്റെ കല്പനകളെ പുറന്തള്ളുകയെന്നതാണ് ക്രിസ്തുവിജ്ഞാനീയം എന്നും ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്ന് സഭാചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ കാണാവുന്നതാണ്. കാരണം, അത് യേശുവിലൂടെയുള്ള ദൈവപ്രീണപ്രവണതയെയാണ് മനുഷ്യരിൽ വളർത്തുന്നത്; അല്ലാതെ, യേശുവിന്റെ കല്പനകൾ പാലിക്കുവാനുള്ള, പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുവാനുള്ള പ്രചോദനത്തെല്ലെ. അതുകൊണ്ട്, 'ദൈവകല്പനകളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിബിംബം കൺമുമ്പിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചവയ്ക്കുകയെന്നതാണ്' മട്ടിൽ യേശുവിനോടുള്ള വ്യക്തിപൂജയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന മാർട്ടിൻ ലൂഥറിന്റെ ക്രിസ്തോളജിക്കൽ സിദ്ധാന്തങ്ങളിലുന്നിയ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകൾക്ക് തീർച്ചയായും, ഏറ്റവും പ്രാധാന്യത്തോടെ യേശു അവതരിപ്പിച്ച 'പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കണം', 'നീനേപ്പോലെതന്നെ നിന്റെ അയൽക്കാരനെ സ്നേഹിക്കണം' എന്ന കല്പനകളെ ഗൗരവമായെടുക്കാനാവില്ലതന്നെ. സമാനമായൊരു ക്രിസ്തോളജിക്കൽ സിദ്ധാന്തത്തിൽ തായ്വേർ പാഞ്ഞിരിക്കുന്ന കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കെന്നപോലെതന്നെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭയ്ക്കും, 'കർത്താവേ, കർത്താവേ' എന്ന് മനുഷ്യരെക്കൊണ്ടു വിളിപ്പിക്കാനല്ലാതെ, അവരെ ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാനുള്ള പ്രാപ്തി ഉണ്ടാകുകയില്ല.

ഈ രണ്ടു സഭകളും ഓരോരുത്തരുടെയും സ്വന്തം രക്ഷ എന്ന രീതിയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന

പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വിപ്ലവത്തിന് 500 വയസ്സ്!

സഭാനവീകരണസ്പെഷ്യൽ

മാർട്ടിൻ ലൂഥറിന്റെ മതനവീകരണവിപ്ലവത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം

ജോർജ് നെടുവേലിൽ - USA

“ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ നെട്ടപ്പുറത്തിലൂടെ തീർത്തറഞ്ഞ ഒരു ചാട്ടവാറ്”-അർത്ഥഗർഭമായ ഈ വാചകം കൊണ്ടാണ് ആംഗലസാഹിത്യകാരനായ ഏ. ജി. ഗാർഡിനർ ജോർജ് ബർനാർഡ് ഷായെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്.

വിക്ടോറിയൻ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ വങ്കത്തങ്ങളും പള്ളിമതത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരങ്ങളുമാണ് ഷായെ ചൊടിപ്പിച്ചത്.

പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കത്തോലിക്കാപള്ളിയുടെ കടിഞ്ഞാണില്ലാത്ത അനീതികൾക്കും അഴിമതികൾക്കും നേരെയെന്ന് മാർട്ടിൻ ലൂഥർ ചാട്ടവീശിയത്. മതനവീകരണം (Reformation) എന്ന പേരിൽ ചരിത്രത്തിൽ അത് അറിയപ്പെടുന്നു. 1517 ഒക്ടോബർ 31 -ന് ജർമ്മനിയിലെ വിറ്റ്റ്ബർഗ് പള്ളിയിലായിരുന്നു അതിന്റെ പിറവി. ലോകമെമ്പാടും മാർട്ടിൻ ലൂഥറിന്റെ മതനവീകരണയത്നത്തിന്റെ അന്തരൂപം വാർഷികം ആഘോഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 2008 -ൽ ആരംഭിച്ച് 2017 അവസാനംവരെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ഒരു ദശാബ്ദക്കാലത്തേക്ക്.

2016 ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ സ്വീഡനിൽ നടന്ന അനുസ്മരണസമ്മേളനത്തിൽ ധർമ്മോപദേശം ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പായുടേതായിരുന്നു. കത്തോലിക്കാസഭയിലെ ചില തലതിരിഞ്ഞ താപ്പാനകൾ അതിൽ ധാർമികരോഷം കൊള്ളുകയുണ്ടായി.

സാഹിത്യകാരനായ ഷായുടെ നാക്കിനെയും തൂലികയെയുംകാൾ മുർച്ചയേറിയതായിരുന്നു സഭാസ്പന്ദനമായ ലൂഥറിന്റെ വാക്കുകളും തൂലികയും. അർജുനന്റെ ശരങ്ങൾപോലെ അവ ലക്ഷ്യവേധിയായി ഭവിച്ചു.

ചരിത്രകാരനായ ലൂയി സ്നയിഡർ ലൂഥറിന്റെ മതനവീകരണപ്രസ്ഥാനത്തെ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു വഴിത്തിരിവായി വിലയിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ വഴിത്തിരിവ് ഒരു മഹാസംഭവത്തെ കുറിക്കുന്നു. എന്നാൽ മതനവീകരണപ്രക്രിയയെ വെറും ഒരു മഹാസംഭവമാത്രമായി കാണാനാവില്ലെന്നാണ് ഹാർവാർഡ് ചരിത്രകാരൻ സ്റ്റീവൻ ഒസ്മെന്റിന്റെ നിരീക്ഷണം. ഒസ്മെന്റിന്റെ വാക്കുകളിൽ: “ലൂതറിന്റെ മതനവീകരണം മനുഷ്യരാശിക്കാകമാനം വിപ്ലവകരമായ മാറ്റത്തിന് പ്രചോദനമേകി. ആത്മീയസ്വാതന്ത്ര്യവും തുല്യതയും നേടിക്കൊടുത്തു. ഇന്നും അത് തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു”.

മാർട്ടിൻ ലൂഥറിന്റെ മതനവീകരണവിപ്ലവത്തി

ന്റെ കാരണങ്ങൾ ആരായുമ്പോൾ മധ്യയുഗ യൂറോപ്പിലെ ക്രിസ്തീയസഭയും സാമൂഹികജീവിതവും പഠനമർഹിക്കുന്നു. മറ്റൊന്ന് പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മതവും ജനജീവിതവുമാണ്.

യൂറോപ്പിലെ മധ്യയുഗം അന്ധകാരയുഗം എന്നും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. അറപ്പ് ഉളവാക്കുന്ന ഗോഥിക് ദൃശ്യങ്ങളും ചുണ്ടനക്കി തലയാട്ടി ജപിച്ചിരുന്ന ഏകാന്തവാസികളായ സന്ന്യാസിമാരും കലാപ്രിയരായ കർഷകരും കടുത്ത അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും ഈ യുഗത്തിന്റെ മുഖമുദ്രയായിരുന്നു. പിള്ളത്തൊട്ടിൽമുതൽ പള്ളിക്കുഴിവരെ, ശിശുജ്ഞാനസ്നാനം മുതൽ അന്ത്യലേപനംവരെ പള്ളിപ്പഞ്ചാംഗത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലായിരുന്നു ക്രിസ്തീയജീവിതം. അധർമ്മികമായ അടിച്ചമർത്തലിന്റെയും കുടിലവും ദയാരഹിതവുമായ ആചാരങ്ങളുടെയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെയും നൂകവും പേറിയായിരുന്ന യേശുമക്കൾ കാലം കഴിച്ചിരുന്നത്. പള്ളിമതത്തിന്റെ ചട്ടവട്ടങ്ങൾക്കും താൽപര്യങ്ങൾക്കും മറുത്തുള്ള നിലനിൽപ്പ് സ്വപ്നംകാണാൻകൂടി കഴിയുമായിരുന്നില്ല. വിശ്വാസികളുടെ അനുദിന ചരുകൾ, കലകളും കലാപ്രകടനങ്ങളും, ജീവിതലക്ഷ്യവും ജീവിതാന്ത്യവുമെല്ലാം നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നതും നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതും പള്ളിയിലായിരുന്നു. പള്ളിയുടെ വെച്ചുകെട്ടലുകളെല്ലാം ദൈവകല്പനകളാണെന്ന ബോധം നന്നേ ചെറുപ്പത്തിലേതന്നെ വിശ്വാസികളുടെ ശിരസ്സുകളിൽ തറച്ചുകയറിയിരുന്നു.

പുണ്യവാന്മാരെ വണങ്ങുന്നത് നിർബന്ധമായിരുന്നു. പുണ്യവാന്മാരുടെ നാമത്തിലുള്ള തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രങ്ങൾ യൂറോപ്പിലെങ്ങും സാധാരണമായിരുന്നു. ഓരോ കാര്യത്തിനും പാലകപുണ്യവാന്മാർ (Patron Saints) ഉണ്ടായിരുന്നു. തൊഴിൽ, ഭവനം, കുട്ടികൾ, അസുഖം, അപകടങ്ങൾ, യാത്ര-എല്ലാത്തിനും പുണ്യവാന്മാരുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം യാചിച്ചിരുന്നു. പുണ്യവാന്മാരുടെ പടത്തിനുമുന്നിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന നേർച്ചപ്പെട്ടി വളരെ വേഗത്തിൽ നിറയാൻ ഇതു സഹായിച്ചിരുന്നു. ക്രിസ്തു, വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യാത്തവനെന്നാണ് വിശ്വാസികൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നത്. ക്രിസ്തുവിനെ നേരിട്ടു സമീപിക്കാൻ അവർ ഭയപ്പെട്ടു. തന്മൂലം, പുണ്യവാന്മാരുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം ആവശ്യമായിരുന്നു.

തിരുശേഷിപ്പുകളുടെ പേരിലായിരുന്നു വിശ്വാസികൾ മറ്റൊരു ശുദ്ധമാന തട്ടിപ്പിന് ഇരയായിരുന്നത്. കന്യകാമറിയത്തിന്റെ മുലപ്പാൽ, ഉണ്ണിയേശുവിന്റെ തൊട്ടിലും തുണിയും, നല്ല കള്ളന്റെ കുരിശ്, യേശുവിന്റെ മുൾമുടി, യേശുവിന്റെ മുഖമോയ പതിഞ്ഞ വെറോനിക്കായുടെ തൂവാല, ഉണ്ണിയേശുവിനെ കിടത്തിയ ഗോശാലയിലെ കച്ചി, യേശുവിനെ കുരിശിൽ തറച്ച ആണികൾ, യൂദാസിനു കിട്ടിയ ഒറ്റുകാൽ - എന്നിങ്ങനെ അനേകം തിരുശേഷിപ്പുകൾ പണം കൊടുത്തു വണങ്ങുവാൻ വിശ്വാസികൾ നിർബന്ധിതരായിരുന്നു.

സർവ്വാധികാരിയായ പള്ളിയിലായിരുന്നു വി

ശ്വാസികളുടെ അനുദിനവ്യാപാരങ്ങളുടെ ശരിതെറ്റുകൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരുന്നത്. പാപം, പശ്ചാത്താപം, പ്രായശ്ചിത്തം - ഈ വിഷമവൃത്തത്തിൽ വീർപ്പുമുട്ടിയിരുന്ന മധ്യയുഗ ക്രിസ്ത്യാനി കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നതെന്ന് ഡോക്ടർ കിറ്റിൽ സൺ നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

ലോകത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏക സ്ഥാനപതിയാണ് പാപ്പായെന്നും പാപ്പാ നയിക്കുന്ന പള്ളിയിലൂടെയല്ലാതെ സ്വർഗ്ഗം നേടാനാവില്ലെന്നും കത്തോലിക്കാമതം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഭൂമിയിൽ ജനിച്ചവരാരും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനവകാശികളാകാൻ തക്കവണ്ണം പരിശുദ്ധരല്ലെന്നായിരുന്നു സഭയുടെ വിധി. എന്നാൽ പോരാത്തവർക്കു പരിഹരിച്ച് പരലോകാനന്ദം നേടുന്നതിനുള്ള 'ബേസ്പൂർക്കാന' (Purgatory) ചുണ്ടിക്കാട്ടി, വിശ്വാസികൾക്ക് ആശയം ആശ്വാസവും സഭ പ്രദാനംചെയ്തു. ബേസ്പൂർക്കാനയിലെ യാമവും യാതനയും ഇളച്ചുകിട്ടുന്നതിനുള്ള വരദാനങ്ങളും സഭ കനിഞ്ഞരുളി.

സഭയുടെ ശുദ്ധീകരണസ്ഥല (Purgatory) വ്യാപാരം വളരെ ആകർഷകവും, ആദായകരവും വിപുലവുമായിരുന്നു. ശുദ്ധീകരണ സ്ഥലത്ത് യാതനയനുഭവിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക് 'ദോഷപൊതു'യും, 'തണ്ണുപ്പം' 'രക്ഷയും' ലഭിക്കുന്നതിനായി പ്രാർത്ഥനകളും പുജയും (Holy Mass) പാരീതോഷികം സ്വീകരിച്ച്, അർപ്പിക്കുന്നതിന് പുരോഹിതന്മാർ സദാ സന്നദ്ധരായിരുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിനായി പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനാലയങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവാൻ പണശേഷിയുള്ള വിശ്വാസികൾ ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നു. പണത്തിന് പാങ്ങില്ലാത്തവർ കൂട്ടംചേർന്ന് പണം സ്വരൂപിച്ച് കാര്യം നടത്തിയിരുന്നു.

പതിനാലാം പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ വിശ്വാസികൾ ഏറെ താൽപര്യം കാണിച്ചിരുന്നു. ചില മാറ്റങ്ങളും അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആശ്രമങ്ങൾ പല പരിഷ്കാരങ്ങളുമായി മുന്നോട്ട് വന്നു. മാർപാപ്പാമാരും ചിലർ മാറ്റങ്ങൾക്ക് മനസ്സ് കാണിച്ചു. സമൂല പരിഷ്കാരം ആരും ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ ഒരു 'അടിച്ചുതളി' എല്ലാവരും അഭിലഷിച്ചു. യേശുക്രിസ്തുവിനെയും അക്കൂട്ടത്തിൽ ചിലർ ഉൾപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. സമൂലപരിവർത്തനം ലൂഥറും ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല.

പക്ഷേ വത്തിക്കാന്റെ അഹന്ത കാര്യങ്ങൾ കീഴ്മേൽ മറിച്ചു.

1305-ൽ ഫ്രാൻസ്കാരനായ ക്ലൈമന്റ് അഞ്ചാമൻ മാർപാപ്പായായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു. മുൻ പാപ്പാമാരെപ്പോലെ, റോം ആസ്ഥാനമാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം മടിച്ചു. ഫ്രഞ്ചുരാജാവിന്റെ പാവയായി, 'അവിഗ്നോനിൽ' (Avignon) അരമനയുണ്ടാക്കി വാഴ്ച്ചു തുടങ്ങി. തുടർച്ചയായി എഴുപതു സംവത്സരം പാപ്പാമാർ അവിഗ്നോനിൽ തുടർന്നു. പാപ്പാസ്ഥാനത്തിനും കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കും നാണക്കേടുണ്ടാക്കിയ ഈ കാലഘട്ടം 'ബാബിലോണിയൻ അടിമത്തം' എന്ന് കൃപ്രസിദ്ധമാണ്.

എഴുപതു വർഷത്തെ കാത്തിരിപ്പിനുശേഷം റോം ഒരു പുതിയ മാർപാപ്പായെ വാഴിച്ചു. ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ചപലനായ പാപ്പാ ആയിരുന്നു ഉർബൻ ആറാമൻ (Urban VI). അദ്ദേഹം ഫ്രാൻസിന് അഭിമതനായിരുന്നില്ല. ഫ്രഞ്ചു കർദ്ദിനാളന്മാർ ക്ലൈമന്റ് ഏഴാമനെ അവിഗ്നോൻ പാപ്പായായി വാഴിച്ചു. കത്തോലിക്കാസഭയിലെ പ്രഥമ എതിരാളി പാപ്പാ (Anti-Pope) ആയിരുന്നു ക്ലൈമന്റ് ഏഴാമൻ.

കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ ഏറ്റവും വലിയ പിളർപ്പിന് (The great western schism of 1378-1419) അതു തുടക്കംകുറിച്ചു. പത്രോസിന്റെ കസേരക്ക് ഒരേ സമയം രണ്ടവകാശികൾ! ഒരാൾ ഇറ്റലിയിൽ, അപരൻ ഫ്രാൻസിൽ. അവർ പരസ്പരം മത്സരിച്ചും ഭർത്സിച്ചും വാണരുളി. കൂടാതെ രണ്ട് കർദ്ദിനാൾക്കൂട്ടം, രണ്ട് കുരിയാ (Curia)കൾ, രണ്ട് സാമ്പത്തികസംവിധാനം. വിശ്വാസികൾക്കിത് സംഭ്രാന്തിക്കും പാപ്പാസ്ഥാനത്തോട് പുച്ഛത്തിനും ഇടയാക്കി.

രണ്ട് പാപ്പാമാരും അവരവരുടെ സിംഹാസനത്തിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. സഭയിലെ ചരിത്രത്തിനു വിരാമമിടാൻ 1409-ൽ ഇറ്റലിയിലെ പിസ നഗരത്തിൽ ഒരു സുന്നഹദോസ് ചേർന്നു. ഇറ്റലിയിലെയും ഫ്രാൻസിലെയും പാപ്പാമാരെ സുന്നഹദോസ് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കി. മൂന്നാമതൊരു മാർപാപ്പായെ - അലക്സാണ്ടർ അഞ്ചാമൻ - വാഴിച്ചു. സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കപ്പെട്ട പാപ്പാമാർ കസേര ഒഴിയാൻ വിസമ്മതിച്ചു. മൂന്ന് പാപ്പാമാർ ഒരേ സമയത്ത് ക്രിസ്തുവിന്റെ വികാരിമാരായി വിലസി!

കോൺസ്റ്റൻസ് നഗരത്തിൽ നടന്ന 1414 - 1418-ലെ സുന്നഹദോസ് സഭയിൽ ഐക്യം പുനഃസ്ഥാപിച്ചു. മാർട്ടിൻ അഞ്ചാമനെ പാപ്പാസ്ഥാനത്ത് അവരോധിച്ചു.

ഈ സുന്നഹദോസ് ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കി: മേലിൽ മാർപാപ്പാമാർല്ല, സുന്നഹദോസാണ് സഭയുടെ പരമോന്നത സംവിധാനം. റോമൻ കുരിയയ്ക്കും പാപ്പാ സ്ഥാനത്തിനും ഇത് കനത്ത ക്ഷീണമുണ്ടാക്കി.

ലൂഥറിന്റെ മതനവീകരണപ്രസ്ഥാനത്തിനു തൊട്ടുമുൻപുള്ള കാലഘട്ടത്തിലെ സഭാപ്രശ്നങ്ങളും

ലൂഥറിന്റെ കരങ്ങൾക്കു കരുത്തേകി.

ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ മാർപാപ്പാമാർ നവോത്ഥാനപാപ്പാമാർ എന്നറിയപ്പെട്ടു. മാർപാപ്പാമാരുടെ നേരിട്ടുള്ള ഭരണത്തിൽ സംസ്ഥാനങ്ങളും സൈന്യങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഏറെ സമയവും മുഴുകിയിരുന്നത് രാഷ്ട്രീയ, സാമ്പത്തിക, സൈനികകാര്യങ്ങളിലായിരുന്നു. ഒപ്പം, സ്വന്തം തറവാടിനെ തഴപ്പിക്കുന്നതിലും. വിശ്വാസികളുടെ ആത്മീയകാര്യങ്ങളിൽ താൽപര്യം കുറവായിരുന്നു. ശത്രുസംഹാരം, കലകൾ, സാഹിത്യം, മൃഗയാവിനോദം, സുഖഭോഗം ഇവയായിരുന്നു അവരുടെ ഇഷ്ടകാര്യങ്ങൾ.

ഉത്പ്പന്നം ഇടർച്ചയും എതിർപ്പും വിശ്വാസികളിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് ഇവയൊക്കെ കാരണമായി.

രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തിക പരിഗണനയിൽ സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കിയവരായിരുന്നു മെത്രാന്മാർ. മിക്കവരും ഉന്നതകുടുംബജാതരും ഭൂസ്വാമികളുമായിരുന്നു. മെത്രാനോ കർദ്ദിനാളോ ആകുന്നതിന് പുരോഹിതാന്തസ്സ് ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. കൗമാരം കടക്കാത്ത കർദ്ദിനാളും ഇക്കാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നു.

കത്തോലിക്കാസഭയിലെ സാമ്പത്തിക അഴിമതികൾ തെളിയിക്കുന്നതായിരുന്നു. സഭാധികാരികളുടെ ആർത്തിയും സാമ്പത്തികനയങ്ങളും ഇതിന് ആക്കവും ആഴവും നൽകി. മാർപാപ്പാമുതൽ പുരോഹിതന്മാർവരെ കോഴ, സ്വജനപക്ഷപാതം (Nepotism) ബഹുസ്ഥാനിത്വം (Pluralism) ചുമതലാബോധമില്ലായ്മ എന്നിവയിൽ അഭിരമിച്ചിരുന്നു.

മാർപാപ്പാ നേരിട്ടു നടത്തുന്ന എല്ലാ നിയമനങ്ങളുടെയും ആദ്യവർഷാദായം (Annet) പാപ്പായ്ക്കുള്ളതായിരുന്നു. മെത്രാന്റെ പാലിയ (Pallium) ത്തിന് പടിവേറെ. ഈ പണമിടപാടുകൾ പള്ളിയുടെ വരുമാനത്തിൽ തൊടരുതെന്ന നിബന്ധനയുണ്ടായിരുന്നു. തന്മൂലം, മെത്രാന്മാർ അവരുടെ ചുമട്ടുകൾ വിശ്വാസികളുടെ ചുമലിൽ കെട്ടിവെച്ചിരുന്നു.

പുരോഹിതനിയമനത്തിനുള്ള കോഴ മെത്രാന്റെ കീഴ് വീർപ്പിച്ചിരുന്നു. പുരോഹിതന്മാർ അവരുടെ വിഹിതം വിശ്വാസികളെ പിഴിഞ്ഞെടുത്തു. മാമ്മോദീസ, കുമ്പസാരം, വിവാഹം, വിവാഹം അസാധുവാക്കൽ, മരിച്ചവർക്ക്: എല്ലാം പുരോഹിതന്മാർക്ക് ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങളായിരുന്നു.

സഭാകോടതികളിൽ കേസ്സുമായി പോകുന്നവർ പടിയും പിഴയും കോഴയും കൊടുത്ത് മുടിഞ്ഞതുതന്നെ! ഒരു വിശ്വാസി സഭാഭ്യൂഷനാക്കപ്പെട്ടാൽ, സമുദായം മൊത്തം അനുഭവിക്കുന്നുവോ! പുണ്യവാന്മാരുടെയും മതമേധാവികളുടെയും തിരുനാൾ/ജന്മദിനങ്ങളിൽ വിശുദ്ധ പിരിവുകൾ സാധാരണമായിരുന്നു. തിരുശേഷിപ്പുകൾ വണങ്ങാത്തവരും തീർത്ഥാടനങ്ങൾ നടത്താത്തവരും ആത്മീയ അനുസരണക്കേടിന് ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടതുതന്നെ!

ഏറ്റവും വലിയ ചൂഷണം നടന്നിരുന്നത് ദണ്ഡവിമോചനക്കച്ചവടത്തിലായിരുന്നു. “നേർച്ചപ്പെട്ടിയിൽ ഇടുന്ന നാണയത്തിന്റെ മുഴക്കം കേൾക്കുന്നമാത്രയിൽ ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിലെ ആത്മാവ് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കുതിക്കുന്നു” - ജർമ്മനിയുടെ നാൽക്കവലകളിൽ ഇതു വിളിച്ചറിയിച്ചുകൊണ്ടാണ് ജോൺ ടെറ്റ്സൽ എന്ന വൈദികവൈശ്യൻ ദണ്ഡവിമോചനപ്രതികരണ ചൂടപ്പം പോലെ വിറുപ്പിച്ചിരുന്നത്.

കുരിശുയുദ്ധാവശ്യത്തിനുള്ള നല്ലൊരു ഭാഗം പണം സ്വരൂപിച്ചത് ദണ്ഡവിമോചനം വാഗ്ദാനംചെയ്തതായിരുന്നു. സത്യരാജാക്കന്മാരും ഈ കച്ചവടത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. വിറ്റുവരവിൽ ഒരംശം സഭയ്ക്കുകൊടുത്തു. ശേഷിച്ചതുകൊണ്ട് അവർ യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തി, കൊട്ടാരങ്ങൾ തീർത്തു, കോട്ടകൾ കെട്ടിയുയർത്തി. വെപ്പാട്ടിമാരെ വച്ചു.

കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പരമ്പരാചാരങ്ങളുടെ പോരായ്മകൾ വിളിച്ചറിയിച്ചുള്ളതായിരുന്നു പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഫ്രാൻസിസ്ക്കൻ സഭാസ്ഥാപനവും, പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഹ്യൂസൈറ്റ്സുകളും (Hussites), ഡിവോഷനിസ്റ്റുകളും (Devotionists) മുന്നോട്ടുവെച്ച നൂതനശയങ്ങളും. എല്ലാവരും ഒന്നുപോലെ ആവശ്യപ്പെട്ടത് ത്യാഗവും ലാളിത്യവും തുളുമ്പുന്ന ആദിമ ക്രിസ്ത്യൻസമൂഹത്തിലേക്കുള്ള തിരിച്ചുപോക്കായിരുന്നു.

ആദിമക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നന്മകളിൽ വേരുന്നിനിന്നത് ലൂഥറിന്റെ മതനവീകരണയത്നത്തിന്റെ പെട്ടെന്നുള്ള വളർച്ചയ്ക്കും വികസനത്തിനും വകയായി.

അച്ചടിവിദ്യയുടെ ആവിർഭാവത്തോടെ സാധാരണക്കാരുടെ സാക്ഷരത വർദ്ധിച്ചു. ലൂഥർ രചിച്ച ജർമ്മൻ ഭാഷയിലുള്ള ബൈബിൾ ജനങ്ങൾ ആവേശത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു. പുരോഹിതന്മാരുടെ പള്ളിപ്രസംഗത്തിനവർ ചെവി വട്ടംപിടിക്കേണ്ടതില്ല എന്നുവന്നു. മെയിൻസ് നഗരത്തിലെ മെത്രാൻ അച്ചടിവിദ്യയെ വാഴ്ത്തിയത് സ്വർഗ്ഗീയകല എന്നാണ്.

യൂറോപ്പിലെങ്ങും സർവ്വകലാശാലകൾ ഉയർന്നുവന്നു. സർവ്വകലാശാലകളിൽനിന്നു പഠിച്ചിറങ്ങിയവർ സഭാധികാരികളുടെ കൊള്ളരുതായ്മകൾക്കുനേരെ വിരക്തം ചൂണ്ടി. മധ്യകാല സർവ്വകലാശാലകളിലേറെയും സഭാമാതാവിന്റെ ഉത്സാഹത്തിലും ഉടമയിലും ജന്മംകൊണ്ടവയായിരുന്നു. അത്ഭുതം എന്നു പറയണം, ആ സർവ്വകലാശാലകൾ ലൂഥറിന്റെ മതനവീകരണസംരംഭത്തിന്റെയും ജനനീപദം ഏറ്റെടുത്തു! ഒരുപക്ഷേ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ആഗ്രഹമായിരുന്നിരിക്കാം!

ലൂഥറിന്റെ മതനവീകരണശ്രമത്തിന് അച്ചടിവിദ്യ ആക്കമേകി. മുൻഗാമികൾക്കിത് ലഭിക്കാതെപോയി. ലൂഥറിന്റെ രചനാപടവവും അച്ചടിയുടെ ആശയപ്രസരണശക്തിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയങ്ങൾ യൂറോപ്പിലെങ്ങും വളരെ വേഗം എത്തിച്ചു. മറ്റൊരു ശക്തമായ ഉത്തേജനമായിരുന്നു ജർമ്മനിയിൽ വളർന്നുവന്ന ദേശീയബോധം. വിശുദ്ധ റോമാസാമ്രാജ്യം, പാപ്പാമേധാവിത്വം, ലാറ്റിൻഭാഷ - ഇവയെയെല്ലാം അവർ വൈദേശികമായി വീക്ഷിച്ചു. മാതൃഭാഷയിൽ ലഭ്യമായ സുവിശേഷപരിഭാഷയെ അവർ ആവേശത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു.

ദണ്ഡവിമോചനക്കച്ചവടം, പാപ്പായ്ക്കും പള്ളിക്കുംവേണ്ടിയുള്ള പലതരം കരംപിരിവുകൾ, പിഴകൾ എന്നിവ വിശ്വാസികളെ രോഷംകൊള്ളിച്ചു. തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥയെ കൊള്ളയടിച്ച് റോമിന്റെ പട്ടുപോയ പ്രതാപം പുലർത്താനുള്ള ശ്രമമായി ജർമ്മൻ ജനത ഇവയെ കണ്ടു - എതിർത്തു.

മതനവീകരണ കാലത്തെ യൂറോപ്യൻ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷവും ലൂഥറിന് ഗുണം ചെയ്തു. ശക്തരായ അനേകം രാജാക്കന്മാർ ലൂഥറിനെ പിൻതുണച്ചു. ചൂട്ടുകുരിശുക്കൊടുത്തെ സംരക്ഷിച്ചു. ലൂഥറിന്റെ ആശയങ്ങളെ ആശ്ശേഷിച്ചു.

സഭാനവീകരണം ഇന്ത്യൻ പശ്ചാത്തലത്തിൽ

ചർച്ചാ സമ്മേളനം

2017 ഒക്ടോബർ 28, ശനിയാഴ്ച ഉച്ചയ്ക്കു 2 മണിക്ക്

പാലാ ടോംസ് ചേമ്പർ ഹാളിൽ

അദ്ധ്യക്ഷൻ : സി.വി. സെബാസ്റ്റ്യൻ മൂട്ടുശ്ശേരിൽ (KCRM പ്രസിഡന്റ്)
വിഷയാവതരണം : പ്രൊഫ. ജോൺ എം.ഇട്ടി ('വിചാര', മാവേലിക്കര)
അനുബന്ധപ്രസംഗങ്ങൾ : എസ്.ജെ. അനന്ത് (ആത്മയോഗ് ജ്ഞാനസാധനാപ്രബോധകൻ, പരിശീലകൻ)
ജോസാൻറണി മൂലേച്ചാലിൽ ('അത്മായശബ്ദം' ബ്ലോഗ് അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ)
പ്രൊഫ. പി.സി. ദേവസ്യ (സെക്രട്ടറി, KCRM - തൊടുപുഴ യൂണിറ്റ്)
പ്രതികരണപ്രസംഗങ്ങൾ : KCRM ഭാരവാഹികൾ, സദസ്യരിൽനിന്നുള്ളവർ

ബഹുമാന്യരേ,

പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വിപ്ലവത്തിനു തുടക്കംകുറിച്ചിട്ട് ഈ മാസം 31-ന് 500 വർഷം തികയുന്നു. ഈ നവീകരണവിപ്ലവത്തിൽനിന്നു പാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ, 2017 ജനുവരിയിൽ ഫാ. ജോസ് കളീക്കലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഈ വിഷയം നാം മുമ്പു ചർച്ച ചെയ്തിരുന്നുവല്ലോ. 'സത്യജാല'യുടെ ഈ ലക്കം ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു വിശേഷാൽപ്പതിപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നതും അതേ ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ്.

ഇതിന്റെയെല്ലാം തുടർച്ചയായി, അതിപ്രധാനമായ മറ്റൊരു ചർച്ചാസമ്മേളനംകൂടി ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു നാം നടത്തുകയാണ്. യേശുവിന്റെ പഠിപ്പിക്കലുകളെ തമസ്ക്കരിച്ചുകൊണ്ട് യേശുപൂജയിൽ മുഴുകി ലോകത്തിനു ദോഷമായിത്തീരുകയും സ്വയം തകരുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് എല്ലാ പാശ്ചാത്യക്രൈസ്തവസഭകളും എന്നത് ഇന്നിന്റെ അനുഭവമാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ഇനിയും ഈ സഭകളെ ചുമക്കാതെ, നമ്മുടെയെല്ലാം പൈതൃകമായ ഇന്ത്യൻ ആദ്ധ്യാത്മികപശ്ചാത്തലത്തിൽ യേശുവചസ്സുകളെ മനസ്സിലാക്കി തനതായി നീങ്ങാൻ സാധിക്കുമോ; എങ്കിൽ അതെങ്ങനെവേണം മുതലായ കാര്യങ്ങളാണ് ഈ സമ്മേളനത്തിൽ ചർച്ചചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ഈ ചർച്ചയിൽ ഭാഗഭാക്കാകാൻ എല്ലാവരെയും ഹാർദ്ദമായി ക്ഷണിക്കുന്നു.

ആദരപൂർവ്വം

ഷാജു ജോസ് തറപ്പേൽ (സെക്രട്ടറി, KCRM) ഫോൺ: 9496540448

K.C.R.M പ്രതിമാസപരിപാടി - തൊടുപുഴ

നേതൃസംഗമ റിപ്പോർട്ടിന്മേൽ

ചർച്ചയും ചോദ്യാവലി വിശദീകരണവും

2017 ഒക്ടോബർ 29 ഞായറാഴ്ച 2 മണി മുതൽ

ചാഴികാട്ട് ആശുപത്രി ജംഗ്ഷനിലുള്ള വിനായക ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ

തൊടുപുഴ നേതൃസംഗമം അംഗീകരിച്ച നയരേഖയുടേയും ചോദ്യാവലിയുടേയും രണ്ടാംഘട്ട ചർച്ചയ്ക്കും പഠനത്തിനും നമ്മൾതന്നെ തുടക്കമിടുകയാണ്. 29-ാം തീയതി നടക്കുന്ന വിപുലമായ ചർച്ചയിലേക്ക് ഏവർക്കും സ്വാഗതം!

ചർച്ച നയിക്കുന്നത്: K.C.R.M ടീം

പ്രൊഫ. പി.സി. ദേവസ്യ (യൂണിറ്റ് സെക്രട്ടറി, തൊടുപുഴ) ഫോൺ: 9961255175

ലൂഥറിന്റെ തലയ്ക്കു വിലയിട്ട പോപ്പിൽനിന്നും, വേട്ടയാടാൻ ശ്രമിച്ച വിശുദ്ധ റോമാചക്രവർത്തിയിൽനിന്നും ലൂഥറിനെ സംരക്ഷിച്ച് അഭയംനൽകിയത് സാക്സോണിയിലെ ഫ്രെഡറിക് രാജാവായിരുന്നു.

ഫ്രെഡറിക് രാജാവിന്റെയും മറ്റു രാജാക്കന്മാരുടെയും സംരക്ഷണമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ലൂഥറിന്റെയും ചരിത്രത്തിന്റെയും ഗതി മറ്റൊന്നാകുമായിരുന്നു. ലൂഥറിന്റെ മതനവീകരണം.

ബ്രഹ്മസ്മരണത്തിന്റെ അത്തുറാം വാർഷികം ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ വേളയിൽ ലൂഥറിനെ സംരക്ഷിച്ച രാജാക്കന്മാരെ നാം നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിക്കണം.

ഫോൺ: (001) 6464670445

പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വിപ്ലവത്തിന് 500 വയസ്സ്!

സഭാനവീകരണസ്പെഷ്യൽ

മാർട്ടിൻ ലൂഥർ -ഒരു ജീവിതരേഖ

ജോസഫ് പടന്നമാക്കൽ - USA

ജർമ്മൻ പുരോഹിതനായിരുന്ന മാർട്ടിൻ ലൂഥർ നവീകരണസഭകളുടെ (Protestant Churches) സ്ഥാപകപിതാവായി അറിയപ്പെടുന്നു. പണം കൊടുത്ത് പാപമോചനം നേടാമെന്നുള്ള സഭയുടെ അന്ധവിശ്വാസത്തിനു കനത്ത പ്രഹരമേല്പിച്ച കരുത്തനായിരുന്നു, അദ്ദേഹം. തന്റെ 95 വാദമുഖങ്ങളി(95 Thesis)ലൂടെ മാർപാപ്പായ്ക്കെതിരെയും റോമൻ ചക്രവർത്തി ചാൾസ് അഞ്ചാമനെതിരെയും വെല്ലുവിളികളുയർത്തി, അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദമുഖങ്ങളിൽ രണ്ടു വിശ്വാസങ്ങളാണ് പ്രധാനമായും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ആദ്യത്തേത് ക്രിസ്ത്യൻവിശ്വാസത്തിന്റെ ആധികാരികത ബൈബിളിൽമാത്രമാണ് എന്നതും, രക്ഷ വിശ്വാസത്തിൽ കൂടിമാത്രമാണ്, പ്രവൃത്തികളിൽക്കൂടിയല്ല എന്നതുമാണ്. ലൂഥറിന്റെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ '95 തിസീസ്'കൾ അവതരിപ്പിച്ചിട്ട് 2017 ഒക്ടോബർ മുപ്പത്തിയൊന്നാം തീയതി അഞ്ഞൂറു വർഷം തികയുന്നു.

ആധുനിക ജർമ്മനിയുടെ ഭാഗമായ 'സാക്സോണിയിൽ (Saxony) ഐസ്ലെബൻ' (Eisleben)എന്ന സ്ഥലത്ത് 1483 നവംബർ 10-ാം തീയതി മാർട്ടിൻ ലൂഥർ ജനിച്ചു. ഹാൻസും മാർഗരേറ്റുമാണ് മാതാപിതാക്കൾ. ഹാൻസിന് ലോഹം ഉരുക്കുന്ന വ്യവസായവും ഖനനവ്യവസായവും ഉണ്ടായിരുന്നു. മാർട്ടിനെ ഒരു നിയമജ്ഞൻ ആക്കണമെന്നായിരുന്നു പിതാവിന്റെ ആഗ്രഹം. 1484-ൽ ഹാൻസിന്റെ കുടുംബം മാൻസ് ഫീൽഡിലേക്കു താമസം മാറ്റി.

മാർട്ടിൻ ലൂഥറിന്റെ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം മാൻസ്ഫീൽഡിലും മാഗ്ഡെബർഗിലുമായിട്ടാണു നടന്നത്. 1498-ൽ താൻ ജനിച്ച സ്ഥലമായ ഐസ്ലെബനിലെത്തുകയും അവിടെ ഗ്രാമറും ലോജിക്കും ഭൗതികശാസ്ത്രവും തത്ത്വമീമാംസയും പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. 1501-ൽ ഇർഫർട്ട് (Erfurt) യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ചേരുകയും ആർച്ച്ബിഷപ്പ് മാസ്റ്റർ ബിരുദം നേടുകയും

ചെയ്തു. 1501-ൽ പിതാവിന്റെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം എർഫർട്ട് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിയമം പഠിക്കാനാരംഭിച്ചു. നിയമത്തിൽ താല്പര്യം തോന്നാത്തതിനാൽ തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിലേക്കു പഠനം മാറ്റി. പ്രധാനമായും അരിസ്റ്റോട്ടിലിന്റെ ജ്ഞാനദർശനങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടുള്ള പഠനമായിരുന്നു അദ്ദേഹം നടത്തിയത്. തുടർന്ന്, തത്ത്വശാസ്ത്രപഠനത്തിലും താൽപ്പര്യം കുറഞ്ഞുവന്നു.

1505 ജൂലൈയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു മാനസിക വിഭ്രാന്തിയുണ്ടായി. ആകാശത്തിൽ വലിയൊരു ഇടിമുഴക്കത്തിന്റെ ശബ്ദം കേട്ട് അദ്ദേഹം പേടിച്ചുരണ്ടു. അത്യന്തം ഭയത്തോടെ പ്രാർത്ഥിക്കാനും തുടങ്ങി. ഭയത്തിന്റെ ആഘാതത്തിൽ വിലപിച്ചുകൊണ്ട്, 'എന്നെ രക്ഷിക്കൂ, ഞാനൊരു സന്ന്യാസിയാണെന്നുള്ളതാണ് എന്ന് കൂട്ടികളുടെ പുണ്യവതിയായ വിശുദ്ധ അന്നയോട് അദ്ദേഹം പ്രതിജ്ഞചെയ്തു.

ഒരു പുരോഹിതനാകാനുള്ള തീരുമാനത്തോട് മാർട്ടിന്റെ പിതാവിന് ഒട്ടും യോജിക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, ആരുടെയും സ്വാധീനത്തിനു കീഴ് വഴങ്ങാതെ വിശുദ്ധയ്ക്കു നൽകിയ വാഗ്ദാനം പാലിക്കാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. അല്ലെങ്കിൽ നരകവും ദൈവത്തിന്റെ ശാപവും കിട്ടുമെന്ന ഭയവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അഗസ്റ്റീനിയൻ സഭയിൽ ചേർന്ന് സന്ന്യാസജീവിതം തുടങ്ങി. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം തേടിവന്ന, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവനയിലുണ്ടായിരുന്ന ആത്മീയത അവിടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വസ്ഥനായ ഒരു ഉപദേഷ്ടാവ് ക്രിസ്തുവിനെ ധ്യാനിച്ചു ജീവിക്കാൻ ഉപദേശിച്ചു. അതനുസരിച്ച് ഓരോ ദിവസവും മണിക്കൂറുകളോളം ധ്യാനനിരതനായും പ്രാർത്ഥനകളും ഉപവാസങ്ങളുമായും അദ്ദേഹം സമയം ചെലവഴിച്ചു. കൂടാതെ, ഒരു യോഗിയെപ്പോലെ കഠിനവ്രതങ്ങൾ പാലിച്ചും പുതപ്പു പുതയ്ക്കാതെ തണുപ്പു സഹിച്ചും ശരീരത്തിൽ സ്വയം ചാട്ടുകൊണ്ടെടുത്തുള്ള ജീവിതചര്യയാണ് അദ്ദേഹം അനുഷ്ഠിച്ചുപോന്നത്.

തന്റെ ഇരുപത്തിയേഴാം വയസിൽ, 1510-ൽ, റോമിൽ ഒരു കോൺഫറൻസിൽ അഗസ്റ്റീനിയൻ ആശ്രമത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കാനുള്ള അവസരം ലൂഥറിനു ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹം റോം സന്ദർശിച്ചു. അവിടെ കണ്ട പുരോഹിതരുടെ പേക്കുത്തുകളിലും അസാമാർശികതകളിലും അഴിമതികളിലും അദ്ദേഹം ഞെട്ടിപ്പോയി. റോമിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നശേഷം അദ്ദേഹം വിറ്റൻബർഗ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ, തന്റെ ആളിക്കത്തുന്ന രോഷം ശമിപ്പിക്കാനും ആത്മീയത നേടാനും വീണ്ടും പഠനമാരംഭിച്ചു. അവിടുന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ഡോക്ടർ ബിരുദം ലഭിക്കുകയും യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ പ്രൊഫസറായി നിയമിതനാവുകയും ചെയ്തു.

1513-ൽ ഒരു പ്രഭാഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കവേ, 22-ാം സങ്കീർത്തനം അദ്ദേഹത്തെ ആകർഷിച്ചു. തന്നിൽ ദൈവപ്രകാശിതമായ ഒരു ജ്ഞാനോദയം ഉണ്ടായതായുള്ള ഒരു തോന്നലുമുണ്ടായി. പൗലോസിന്റെ ലേഖനങ്ങളിലെ 'വിശ്വാസ'മെന്ന സത്യമാണ് നീതിയുടെ ഉറവിടമെന്ന ബോധ്യവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി.

ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നതും മതത്തിന്റെ തത്ത്വങ്ങളിൽ അടിമപ്പെടുന്നതുമല്ല രക്ഷയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികതയെന്ന് അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

1517-ൽ ലിയോ പത്താമൻ മാർപ്പാപ്പ 'സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് ബസിലിക്ക' പണിയുന്നതിനുള്ള ചെലവുകൾക്കായി വിശ്വാസിസമൂഹത്തോട് പണം മേടിക്കാൻ പാപമോചനച്ചീട്ടു വില്പന എന്ന പദ്ധതി തയ്യാറാക്കി. പോപ്പിന്റെ ഈ തീരുമാനത്തിൽ മാർട്ടിൻ ലൂഥർ കൂപിതനാവുകയും പ്രതിഷേധം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. 'പാപപൊറുതിക്ക് വിശ്വാസമാത്രം പോരേ; അവിടെ സഭയ്ക്കെതിനു പണം കൊടുക്കണം' എന്നുള്ള വാദവുമായി മാർട്ടിൻ ലൂഥർ രംഗത്തുവന്നു. പാപമോചനച്ചീട്ട് പണം വാങ്ങി വിൽക്കുന്നതിനെ ലൂഥർ എതിർത്തു. അതവസാനിപ്പിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ലൂഥർ മെയിൻസിലെ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ആൽബർട്ടിന് ഒരു കത്തെഴുതുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ലൂഥർ ഈ സഭാനിലപാടിനെതിരെ 95 വാദമുഖങ്ങൾ (95 theses) എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയും 1517 ഒക്ടോബർ 31-ന് വിറ്റൻബർഗ് പള്ളിയുടെ ആനവാതിലിൽ പതിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കാര്യകാരണസഹിതം പരസ്യപ്പെടുത്തിയ ലൂഥറിന്റെ ഈ 'വാദമുഖങ്ങൾ' രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ ജർമ്മനി മുഴുവനും, രണ്ടു മാസത്തിനുള്ളിൽ യൂറോപ്പു മുഴുവനും വ്യാപിച്ചു.

ലൂഥർ തൊടുത്തുവിട്ട ഈ വാദമുഖങ്ങൾ പിൻവലിക്കാൻ സഭ അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവ പിൻവലിക്കുകയില്ലെന്നും പിൻവലിക്കണമെങ്കിൽ അവ തെറ്റാണെന്നു തെളിയിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം പ്രതികരിച്ചു. 1519-ൽ വിറ്റൻബർഗിൽ മാർട്ടിൻ ലൂഥർ സഭയുടെ അനീതികളെപ്പറ്റി പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തിയതിനുപുറമേ ധാരാളം ലേഖനങ്ങളും എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആ വർഷം ജൂൺ-ജൂലൈ മാസത്തിൽ, മാർപാപ്പയ്ക്ക് വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ പ്രത്യേകമായ അധികാരമൊന്നുമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. അത് മാർപാപ്പയുടെ അധികാരത്തെ ചോദ്യംചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ആക്രമണമെന്നായിരുന്നു. എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും പുരോഹിതരാണ് എന്നായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലപാട്. 1520-ജൂൺ 15-ാം തീയതി ലൂഥറിന്റെ വിമർശനങ്ങളിൽ സഹികെട്ട മാർപാപ്പ ലൂഥറിനെ സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കുമെന്ന് അന്ത്യശാസനം നൽകി. മാർപാപ്പയുടെ ഉത്തരവ് യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയുമില്ലാതെ ലൂഥർ പരസ്യമായി കത്തിച്ചു കളഞ്ഞു.

1521-ൽ മാർട്ടിൻ ലൂഥറിനെ റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിൽനിന്ന് ഔദ്യോഗികമായി പുറത്താക്കി. ലൂഥറിനെ സഭാവിരോധിയായും കുറ്റക്കാരനായും പാഷണ്ഡിയായും വിധിച്ചു. നിയമപരമായി പിടികിട്ടാപ്പുള്ളിയായി വിളംബരവും ചെയ്തു. രാജകീയവിളംബരത്തിലും ലൂഥർ കുറ്റക്കാരനെന്ന് വിധിച്ചു. ലൂഥർ അപ്രത്യക്ഷനാവുകയും വാർട്ട്ബർഗിലുള്ള ഒരു കെട്ടിടത്തിനുള്ളിൽ (Wartburg Castle)പത്തു മാസം ഒളിച്ചുതാമസിക്കുകയുംചെയ്തു. 1522-ൽ അദ്ദേഹം വിറ്റൻബർഗിൽ തിരിച്ചെത്തുകയും അനുയായികളുടെ

സഹായത്തോടെ നവീകരണയത്നങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, ലൂഥറിനും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ജർമ്മൻ രാജകുമാരന്മാർക്കെതിരെ അനുകൂലമായ നിലപാടുകളെ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. 1524-ൽ കാർഷികവിപ്ലവമുണ്ടായപ്പോൾ ലൂഥർ കർഷകർക്കെതിരായ നിലപാടുകളെടുത്ത് ഭരണാധികാരികൾക്കൊപ്പം നിലകൊണ്ടതും ലൂഥറിന് സഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്കു കാരണമായി.

1525-ൽ അദ്ദേഹം കന്യാസ്ത്രീയായിരുന്ന കാതറിനാ ഫോൺ ബോറ (Katharina von Bora)യെ വിവാഹം ചെയ്തു. കോൺവെന്റിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയതുമൂലം വിറ്റർബർഗിൽ അഭയാർത്ഥിയായി കഴിയുകയായിരുന്നു, അവർ. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളിൽ പുരോഹിതർക്കും വിവാഹം കഴിക്കാമെന്നുള്ള നിലപാട് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. കാലക്രമത്തിൽ ലൂഥർ-കാതറിനാ ദമ്പതികൾക്ക് ആറു മക്കൾ ജനിക്കുകയുണ്ടായി.

ലൂഥറിനെ സംബന്ധിച്ച് സഭയെന്നാൽ വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു സമൂഹമെന്നായിരുന്നു, അർത്ഥം. നിത്യരക്ഷ ലഭിക്കുക കൂദാശകൾവഴിയല്ല; പകരം, വിശ്വാസത്തിൽ കൂടിയാണെന്നതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രമാണമായിരുന്നു. ആത്മരക്ഷയ്ക്ക് പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ യേശുവിനെ നാഥനായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

ജർമ്മൻ ദേശീയവാദിയായിരുന്ന ലൂഥർ ബൈബിൾ ലത്തീൻഭാഷയിൽനിന്നു സ്വന്തം മാതൃഭാഷയായ ജർമ്മനിയിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്തു. ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷയായ 'കിംഗ് ജെയിംസ്' ബൈബിളിന്റെ രചനയിലും ലൂഥറിന്റെ ജർമ്മൻ ബൈബിളിന്റെ സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്നു. ലൂഥർ കീർത്തനങ്ങളും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കൂദാശകളെ അദ്ദേഹം ഏഴിൽനിന്ന് രണ്ടാക്കി ചുരുക്കി. മാമോദീസ്സായും ദിവ്യ അത്താഴവുംമാത്രം കൂദാശകളായി അംഗീകരിച്ചു. 'സഭയുടെ നിയമങ്ങളിൽനിന്ന് വിശ്വാസികൾ ഇനിമേൽ സ്വതന്ത്രരാണെന്നും' അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു.

1546 ഫെബ്രുവരി 18-ാം തീയതി മാർട്ടിൻ ലൂഥർ മരണമടഞ്ഞു. ലൂഥറിനു ശേഷം വന്ന നവീകരണക്കാരായ കാൽവിൻ, സിംഗ്ലി, നോക്സ്, ക്രാമർ (Calvin, Zwingli, Knox, and Cranmer) എന്നീ നവോത്ഥാനനായകരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് ആവേശമുൾക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി: 'എന്റെ കൈകൾ നിറയെ നീധികളുണ്ടായിരുന്നു. എനിക്കു തെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടു. ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങളിൽ എന്തെല്ലാം നിക്ഷേപിച്ചുവോ അതുമാത്രം ബാക്കി നിൽക്കുന്നു. ലോകം നാളെ കഷണം കഷണമായി പൊട്ടിച്ചിതറിയാലും ഞാൻ എന്റെ വാഗ്ദാനമുഴിയിൽ ആപ്പിൾ മരങ്ങൾ നട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും.'

ഫോൺ: (001) 8452678714

മുഖക്കുറി തുടർച്ച.....

‘ആത്മരക്ഷ’യെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പംതന്നെ സ്വകാര്യ മാത്രപര (individualistic) മാണെന്നും കാനോണുണ്ടെന്നും അപരനിലേക്കു മനസ്സിനെ വിടർത്തുന്നതും ആകമാന സത്തായ ദൈവത്തിലേക്കു മനസ്സിനെ ഉയർത്തുന്നതുമാണ് ആദ്ധ്യാത്മികതയെങ്കിൽ, ഭൂമിയിലെ സാർവ്വത്രികത്വം സ്വർഗ്ഗത്തിലും ചിരകാലത്തിലുമുള്ള സഭയ്ക്കുള്ളതല്ല. ആദ്ധ്യാത്മികമാകാം? സ്വകാര്യസ്വർഗ്ഗമോഹമുണ്ടാകാതിരിക്കാൻ, അവിടേക്ക് അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ തേരു തെളിക്കുകയാണ് കത്തോലിക്കാസഭ ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, ‘വിശ്വാസത്തിലൂടെയുള്ള നീതികരണം’യെന്നതിന്റെ തേരാണ് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭ തെളിക്കുന്നതെന്നുമാത്രം. രണ്ടിടത്തും സ്നേഹമോ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളോ ആവശ്യമില്ല; മൂല്യോല്പാദനം ആവശ്യമില്ല.

ലൂഥറിന്റെ വാദമുഖങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നതുതന്നെ, പശ്ചാത്താപത്തിന്റെയും മനഃപരിവർത്തനത്തിന്റെയും ജീവിതശൈലിയിൽ വരുത്തേണ്ട മാറ്റത്തിന്റെയും ആവശ്യകത സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടാണ്. എന്നാൽ പാപ്പാസാമ്രാജ്യത്തെ ഒന്നു തെളിക്കുകയും ജനങ്ങൾക്കു ചിന്താസ്വാതന്ത്ര്യവും രാജാക്കന്മാർക്ക് അല്പംകൂടി പ്രവർത്തന സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകുകയുണ്ടായെന്ന് എന്നതിനപ്പുറം, മനുഷ്യരിൽ പശ്ചാത്താപമോ എന്തെങ്കിലും പരിവർത്തനമോ സംഭവിക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല.

4-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സഭ റോമൻ സാമ്രാജ്യമതമായതോടെ അതു രാഷ്ട്രീയവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു. സാഭാവികമായും ആ മതരാഷ്ട്രീയപാരമ്പര്യംതന്നെയാണ് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭയും, അതിന്റെ ചുവടുപിടിച്ച് യൂറോപ്പിലുണ്ടായ വിവിധസഭകളും തുടരുകയുണ്ടായതെന്ന്, അവയെ അല്പമൊന്നു നിരീക്ഷിച്ചാൽ ആർക്കും കാണാവുന്നതാണ്. ലൂഥറിന്റെ വിപ്ലവം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു വർഷം തികയുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട 30 വർഷം നീണ്ടുനിന്ന യുദ്ധംതന്നെ (30 years war) അതിനെയാവാഹരണമാണ്. 80 ലക്ഷത്തോളം പേരുടെ ജീവനൊടുത്ത ആ യുദ്ധത്തോടുമുൻപ്, കത്തോലിക്കാ-പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വിഭാഗീയതയും സ്പർദ്ധയുമുൾക്കൊണ്ട വിവിധ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ എത്രയോ യുദ്ധങ്ങളുണ്ടായത്! പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണം കോടിക്കണക്കിനു മനുഷ്യരെ യുദ്ധങ്ങളിലേക്കു തള്ളിവിടാൻ കാരണമായെങ്കിൽ, ആ നവീകരണത്തിന് യേശുദർശനവുമായല്ല ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നത് എന്നു പറയേണ്ടിവരുന്നു. ആദി മസഭയിൽ മതമർദ്ദനമുണ്ടായപ്പോൾ ക്രൈസ്തവർ വാളെടുക്കുകയല്ല ചെയ്തത്; മറിച്ച്, പീഡകൾ സഹിക്കാനും മരിക്കാനുംവരെ സന്നദ്ധരാകുകയായിരുന്നു എന്നോർക്കുക.

അതിലും ഗൗരവതരമായതും ലോകത്തെയാകമാനം വിനാശത്തിലേക്കു നയിച്ചതുമായ മറ്റൊരു പിശകായിരുന്നു, പിന്നീടു രൂപംകൊണ്ട ‘പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് തൊഴിൽ ധർമ്മികത’ (Protestant work ethics) എന്ന സിദ്ധാന്തം. അത്, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മതത്തിന്റെ മുതലാളിത്ത രാഷ്ട്രീയം കൂടുതൽ വെളിപ്പെടുത്താൻ പോരുന്നതുമാണ്. യേശുവിന്റെ സ്നേഹസിദ്ധാന്തത്തെ തുരങ്കം വയ്ക്കുന്ന ഈ സിദ്ധാന്തം പറയുന്നത്, ‘അദ്ധ്യാനത്തിലൂടെ സാമ്പത്തികവിജയം നേടുന്നവർ പരലോകപ്രവേ

ധാരാളം പാഠങ്ങൾ പഠിക്കാനുണ്ടാകുമായിരുന്നു, ദൈവത്തെയും മാമോനെയും ഒരുമിച്ചു സേവിക്കാമെന്നു സ്ഥാപിച്ച ‘പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് തൊഴിൽധർമ്മികത’ എന്ന സിദ്ധാന്തത്തിനുപകരം, സഹവർത്തിത്വത്തിലും പങ്കുവയ്ക്കലിലും ഒന്നായിപ്പുലരാൻ മനുഷ്യരെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ ആത്മീയദർശനം അതു മുന്നോട്ടു വച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ.

ശരണിന്, അതായത് ആത്മരക്ഷയ്ക്ക്, കൂടുതൽ അർഹരാണ് എന്നാണ്! ‘ആത്മരക്ഷയ്ക്ക്, വിശ്വാസത്തിലുള്ള നീതികരണംമാത്രം’ എന്നൊക്കെയുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങൾ മാറ്റിവെച്ചു തയ്യാറാക്കിയ ഈ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സിദ്ധാന്തത്തിലൂടെ മനുഷ്യന്റെ സ്വാർത്ഥപരമായ ഉൽക്കർഷേച്ഛയ്ക്കു മതസാധൂകരണം ലഭിച്ചു; ദൈവത്തെയും മാമോനെയും ഒരുമിച്ചാശ്വസിക്കാമെന്നുവന്നു. അതോടെ, മനുഷ്യവ്യക്തികൾ തങ്ങളുടെ ഇഹലോക-പരലോകനേട്ടങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കഠിനാദ്ധ്വാനംകൊണ്ടുകൊണ്ടും സമ്പന്നരാകുകയുംചെയ്തു. അവർ തുടർന്ന് വ്യാവസായികസംരംഭകരാകുകയും മത്സരിച്ചു വളരുകയും മുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥിതിക്കു ജന്മംകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവിടെ, വ്യാവസായിക വിപ്ലവവും യൂറോപ്പിന്റെ ലോകമേധാവിത്വവും ഏഷ്യൻ-ആഫ്രിക്കൻ-ലാറ്റിനമേരിക്കൻ രാജ്യങ്ങളുടെ കോളനിവൽക്കരണവുമെല്ലാം ‘പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് തൊഴിൽ ധർമ്മികത’ എന്ന ഈ ക്രിസ്തുവിരുദ്ധദൈവശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പരിണിതഫലങ്ങളായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ലോകരാജ്യങ്ങളെ ചൂഷണംചെയ്യുന്നതിലും കോളനികളാക്കുന്നതിലും യൂറോപ്യൻ ക്രൈസ്തവരാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുണ്ടായ മാത്സര്യങ്ങളായിരുന്നു, ഒന്നും രണ്ടും ലോകയുദ്ധങ്ങളുൾപ്പെടെ യൂറോപ്പിലും അവർ മുഖേന മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലുമുണ്ടായ നൂറുകണക്കിനു യുദ്ധങ്ങൾക്കും കാരണമായിത്തീർന്നതെന്ന്, ‘പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് തൊഴിൽ ധർമ്മികത’യെത്തുടർന്നുള്ള ചരിത്രത്തിനുമേൽ ഒരു വിഗ്രഹവീക്ഷണം നടത്തിയാൽ കാണാനാകും. ഇന്നു മനുഷ്യനും പ്രകൃതിക്കും വിനാശമൊരുക്കി സർവ്വശക്തമായി കൊമ്പുകുലുക്കിനിൽക്കുന്ന ആഗോളകമ്പോളവ്യവസ്ഥിതിയുടെ അസ്തിവാരവും ഈ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മതസിദ്ധാന്തമാണെന്നു വിലയിരുത്തിയാൽ അതും തെറ്റാകാനിടയില്ല.

ലൂഥർ തൊടുത്തുവിട്ട സഭാനവീകരണത്തിന്റെ അലകളിൽനിന്ന് പാഠം പഠിക്കാനോ തിരുത്താനോ റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭ ഒട്ടും തയ്യാറാകാതിരുന്നതാണ് ലോകചരിത്രത്തിൽ സംഭവിച്ച മറ്റൊരു ദുരന്തം. യേശുവിന്റെപേരിൽ അറിയപ്പെട്ട ആ സഭ കൂടുതൽ പൈശാചികഭാവങ്ങളണിയാനാണ് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണസംരംഭം പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ലൂഥറിനെയും അനുയായികളെയും

പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മുന്നേറ്റത്തെയും എങ്ങനെയും ഇല്ലായ്മചെയ്യുക എന്നതായിത്തീർന്നു, അതിന്റെ ലക്ഷ്യം. പോപ്പിന്തിന്നു പല രാജാക്കന്മാരും സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്ക് അതിനു കഴിഞ്ഞില്ല എന്നേയുള്ളൂ. ഏതായാലും, യൂറോപ്പുമഴുവൻ നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന ഏകമതം രണ്ടായി പിളർന്നു. പിന്നീട് പലതായി ചിതറി. കത്തോലിക്കാവിഭാഗവും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വിഭാഗവും തമ്മിൽ 1518 മുതൽ 1648 വരെ ഇടതടവില്ലാതെ യുദ്ധങ്ങൾ നടന്നു.

പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണമുന്നേറ്റത്തെ തടയാനും കത്തോലിക്കാസഭയെ പുനരുദ്ധരിക്കാനുമായി 'കത്തോലിക്കാനവീകരണം' (Catholic Reformation) എന്ന പേരിൽ വിപുലമായ ഒരു ബദൽ നവീകരണ (Counter Reformation) നീക്കമുണ്ടായത്, മറ്റൊരു വശത്തുകൂടെ ലോകത്തിൽ വീണ്ടും വിനാശത്തിന്റെ വിത്തുകൾ വിതയ്ക്കാനിടയാക്കി. 1545-ലാരംഭിച്ച ത്രെന്തോസ്സനഹദോസ്, മാർപാപ്പായ്ക്കു യൂറോപ്പിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട അധികാരം ലോകത്തിന്റെ മറ്റുഭാഗങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഈശോസഭ സ്ഥാപിച്ച്, കത്തോലിക്കാസഭയിലുടമൊത്രമേ ആത്മരക്ഷസാധ്യമാകൂ എന്നു പ്രചരിപ്പിച്ചുള്ള സുവിശേഷവേല മറ്റു ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലേക്കും വ്യാപിപ്പിച്ചു. മറ്റു പല രാജ്യങ്ങൾക്കുമൊപ്പം, ഇന്ത്യയിൽ ഗോവയിലും കേരളത്തിലും റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭ അനധികൃതമായി കടന്നുകയറി. ഇന്ത്യൻ ദേശീയസഭയായിരുന്ന കേരളത്തിലെ നസ്രാണിസഭയെ അത് ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ വലയ്ക്കുകയും ഉലയ്ക്കുകയും തകർക്കുകയും ചിതറിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നത് നസ്രാണികൾക്ക് അറിവുള്ളതാണല്ലോ. ഭാരതസഭ ഇന്നും നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളുടെയെല്ലാം തായ്വേർ ഇവിടുത്തെ സഭ ഇപ്രകാരം പാശ്ചാത്യവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു എന്നതാണ്. ത്രെന്തോസ് സുന്നഹദോസിന്റെതന്നെ തീരുമാനപ്രകാരമായിരുന്നു, മതപ്രോഹവിചാരണ (inquisition) കർക്കശമാക്കി ലക്ഷക്കണക്കിനു മനുഷ്യരെ പച്ചയ്ക്കു കത്തിച്ചതും അനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിരോധിതഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി വിലക്കിയതും ചാരമാക്കിയതും.

വ്യാവസായികമായും സാമ്പത്തികമായും മുന്നേറിയ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് രാജ്യങ്ങളും മിഷനറിപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും കച്ചവടത്തിനുമായി മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെത്തുകയും കോളനികൾ സ്ഥാപിക്കുകയുംചെയ്തു. അങ്ങനെ, ഒരു വശത്തുകൂടി പാശ്ചാത്യകത്തോലിക്കാസഭയും മറുവശത്തുകൂടി പാശ്ചാത്യപ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളും ലോകത്തെ വളഞ്ഞുപിടിച്ച് പാശ്ചാത്യനാഗരികതയുടെ ധൃതരാഷ്ട്രാലിംഗനത്തിനു വിധേയമാക്കുകയായിരുന്നു; ലോകത്തിൽ മത-മാനുഷികമൂല്യങ്ങളെ ബലികഴിച്ച് കച്ചവടമൂല്യങ്ങളെ വാഴിക്കുകയായിരുന്നു; ദൈവരാജ്യത്തെ ചക്രവാളസീമകളിലേക്കു തളളിയകറ്റി മാമോൻരാജ്യത്തെ വ്യവസ്ഥാപിക്കുകയായിരുന്നു.

അതുകൊണ്ട്, മാർട്ടിൻ ലൂഥറും ജോൺ കാൽവിനും അവരുടെ അനുയായികളും യൂറോപ്പിൽ കൊണ്ടുവന്ന മതനവീകരണത്തിൽനിന്ന് മഹത്തായ ഒരു പാഠവും

പഠിക്കാനുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പഠിക്കാനുണ്ടാകുമായിരുന്നു, യേശുവിനനുവു സാർത്ഥപരവുമായ ആത്മരക്ഷാസിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കുപകരം, യേശുവിന്റെ സ്നേഹവചസ്സുകളെയും മനുഷ്യന്റെ ദൈവരാജ്യദൗത്യത്തെയും മായിരുന്നു പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭയിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ. ധാരാളം പാഠങ്ങൾ പഠിക്കാനുണ്ടാകുമായിരുന്നു, ദൈവത്തെയും മാമോനെയും ഒരുമിച്ചു സേവിക്കാമെന്നു സ്ഥാപിച്ച് 'പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് തൊഴിൽധാർമ്മികത' എന്ന സിദ്ധാന്തത്തിനുപകരം, സഹവർത്തിത്വത്തിലും പങ്കുവയ്ക്കലിലും ഒന്നായിപുലരാൻ മനുഷ്യരെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ ആത്മീയദർശനം അതു മുന്നോട്ടു വച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ. അങ്ങനെയൊക്കെയാണു സംഭവിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ, അത് ആദിമസഭയുടെ അന്നത്തെ സമകാലികപുനരാവിഷ്കരണമാകുമായിരുന്നു. ആ സഭ ഒരിക്കലും ഒരു വിഭാഗത്തെയും ഒരു ജനതയെയും ചൂഷണം ചെയ്യാനോ അടിമപ്പെടുത്താനോ തയ്യാറാകുമായിരുന്നില്ല. പകരം, പരസ്പരം പടുത്തുയർത്തുവാനുള്ള അപാരമായ ധാർമ്മികശക്തി പ്രസരിപ്പിക്കുമായിരുന്നു.

ഒരുപക്ഷേ ഇന്ത്യയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികവളക്കൂറുള്ള മണ്ണിലാകാം, യഥാർത്ഥ സഭാനവീകരണത്തിനു സാധ്യതയുള്ളത്. കാരണം, 10-11 നൂറ്റാണ്ടുനീണ്ട അന്ധകാരകാലഘട്ടം കേവലം ബഹിർമുഖമാക്കിത്തീർത്ത പാശ്ചാത്യമനസ്സുകളേക്കാൾ യേശുവിനെ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ദാർശനികമായ ആഴം ഇന്ത്യൻ മനസ്സുകൾക്കുണ്ട്. രാമകൃഷ്ണപരമഹംസർ, വിവേകാനന്ദൻ, രംഗനാഥാനന്ദസാമികൾ, ഓഷോ രജനീഷ്, ഗാന്ധിജി, ജെ.സി.കുമാരപ്പ മുതൽ, ഇങ്ങേയറ്റം 'സുവിശേഷങ്ങൾ വേദാന്തദ്യുഷ്ടിയിൽ' എന്ന ഗ്രന്ഥമെഴുതിയ മുനിനാരായണപ്രസാദുവരെ ഇതിനുദാഹരണങ്ങളാണ്. അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെട്ട അന്യപൈതൃകഭൂതാവേശങ്ങളെ ഉച്ചാടനം ചെയ്തൊഴിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഇന്ത്യൻ ക്രൈസ്തവർ വിജയിച്ചാൽ, നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ ഈ ആഴം അവർക്കു തിരിച്ചുകിട്ടിയേക്കാം. അതോടെ യേശുസൂക്തങ്ങളെ അവയുടെ തനിമയിൽ കാണാനും തങ്ങളുടെ തനിമയിലേക്ക് അവയെ ഉൾക്കൊണ്ട് അതനുസരിച്ചു ജീവിക്കുവാനും ഇവിടുത്തെ ക്രൈസ്തവർക്കു കഴിഞ്ഞെന്നുവരാം. ഇന്ത്യയുടെ സാംസ്കാരികഭൂമികയിൽ ഒരു ദേശീയ സഭതന്നെ രൂപപ്പെട്ടുവെന്നു വരാം.

ദണ്ഡവിമോചനവില്പനയെന്ന കുടിപത നിറഞ്ഞ മതചൂഷണം ദൈവദോഷമാണെന്നു സഭയെയും പ്രഖ്യാപിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയുംചെയ്ത മാർട്ടിൻ ലൂഥറും അനുയായികളും സഭയിൽ കൊണ്ടുവന്ന നവീകരണത്തിന്റെ അന്നത്തെ പ്രസക്തിയെ അംഗീകരിക്കുന്വോൾത്തന്നെ, അതു കേവലം ഭാഗികമായിരുന്നെന്നും, യേശുവിന്റെ ദർശനത്തെ സമഗ്രമായി ഉൾക്കൊള്ളാൻ അതിനു കഴിയാതിരുന്നതിനാൽ അതു ഗുണങ്ങളേക്കാൾ ദോഷങ്ങളാണ് ലോകത്തിനു സമ്മാനിച്ചതെന്നും സമർത്ഥിക്കാനാണ് ഇവിടെ ശ്രമിച്ചത്. ഒരു സമഗ്രദർശനത്തിന്റെ അടിത്തറയില്ലാത്തതിനൊന്നും ഒരു മതമെന്ന നിലയിൽ നിലനിൽപ്പില്ലതന്നെ.

-എഡ്വർ

മാർട്ടിൻ ലൂഥറിന്റെ 95 വാദമുഖങ്ങൾ

[ലൂഥറിന്റെ 95 വാദമുഖങ്ങൾ സംക്ഷിപ്തമാക്കി 'The 95 Thesis-a Modern Translation' എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായിട്ടുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷയുടെ തർജ്ജമ]

- 1 'പശ്ചാത്തപിക്കുക' എന്ന് യേശു പറഞ്ഞപ്പോൾ വിശ്വാസികൾ ആജീവനാന്തം പശ്ചാത്തപിക്കണമെന്നാണ് അവൻ അർത്ഥമാക്കിയത്.
- 2 ദൈവത്തിനുമാത്രമേ നിത്യരക്ഷ നൽകാൻ സാധിക്കൂ; പുരോഹിതർക്കതു സാധ്യമല്ല.
- 3 ആന്തരികപശ്ചാത്താപം അതിനനുയോജ്യമായ പരിവർത്തനത്തോടെ ജീവിതശൈലിയിൽ പ്രതിഫലിക്കണം.
- 4 സ്വർഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതുവരെ നാമെല്ലാവരും പാപത്തിലായിരിക്കും.
- 5 പോപ്പിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ കാനോൻനിയമമനുസരിച്ചായിരിക്കണം.
- 6 പാപം ക്ഷമിക്കാൻ ദൈവത്തിനുമാത്രമേ സാധിക്കൂ; ദൈവം ക്ഷമിക്കുമെന്ന് മനുഷ്യർക്ക് ഉറപ്പു നൽകാൻ മാത്രമേ പോപ്പിനു കഴിയൂ.
- 7 ദൈവം കുറ്റം ക്ഷമിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് പാപി തന്റെ പുരോഹിതനുമുമ്പിൽ വിനയപ്പെടണം.
- 8 ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കുമാത്രമേ കാനോൻനിയമം ബാധകമാകൂ. മരിച്ചവർക്കതു ബാധകമല്ല.
- 9 എന്നിരുന്നാലും ആവശ്യമെങ്കിൽ, പരിശുദ്ധ റൂഹാ ഇക്കാര്യത്തിൽ അപവാദങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കും.
- 10 മരിക്കുന്നവരെ ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തെ ശിക്ഷ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി പുരോഹിതൻ ഭയപ്പെടുത്താൻ പാടില്ല.
- 11 സഭയുടെ ശിക്ഷാനടപടികൾവഴി സഭ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നത് മനുഷ്യകുളകളുടെ വിളവാണു് (human crop of weeds).
- 12 യഥാർത്ഥ മനസ്താപത്തിലൂടെ തെറ്റിൽനിന്നു മോചിക്കപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് പള്ളി പാപപരിഹാരം നിശ്ചയിക്കുന്ന കാലം കടന്നുപോയിരിക്കുന്നു.
- 13 നീ മരിക്കുന്നതോടെ പള്ളിയോടുള്ള നിന്റെ കടങ്ങളെല്ലാം മായ്ക്കപ്പെടുന്നു. നിത്യവിധിയിൽനിന്നും ആ കടങ്ങൾ മുക്തമാണ്.
- 14 ഒരുവൻ മരിക്കുന്ന സമയത്ത്, സഭയ്ക്കെതിരെ മോശമായതും തെറ്റായതുമായ ചിന്തകൾ ഉണ്ടായതിനെയോർത്ത് ഭയപ്പെട്ടിരിക്കാം. ആ ഭയം മതിയായ പ്രായശ്ചിത്തമാണ്.
- 15 ആത്മശുദ്ധീകരണത്തിന് ആ കഠിനഭയം മതിയാകും.
- 16 ശുദ്ധീകരണസ്ഥലം നരകത്തിനും സ്വർഗം വാഗ്ദാനത്തിനും സമമാണ്.
- 17 ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തെ ആത്മാക്കൾ സ്നേഹം കണ്ടെത്തണം. സ്നേഹം വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ പാപങ്ങൾ കുറയുന്നു.
- 18 പാപിയായ ഒരാളാവാൻ എന്നും പാപത്തിലായിരിക്കണമെന്നില്ല. അതു ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടാം.
- 19 ഒരു വ്യക്തി പാപവിമുക്തനാണെന്നുള്ളതിന് തെളിവില്ല.
- 20 പാപമോചനം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന പോപ്പിനുപോലും സ്വന്തം പാപങ്ങളെ പരിപൂർണ്ണമായി ക്ഷമിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.
- 21 ദണ്ഡവിമോചനം ഒരുവനെ രക്ഷിക്കില്ല.

- 22 മരിച്ച ആത്മാവിനെ ദണ്ഡവിമോചനംകൊണ്ട് രക്ഷിക്കാനാവില്ല.
- 23 വളരെ ചുരുക്കം പാപികൾക്കേ മാപ്പുകൊടുക്കാൻ സാധിക്കൂ. അവർ പരിപൂർണ്ണരായിരിക്കണം.
- 24 അതിനാൽ ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളും ദണ്ഡവിമോചനത്താൽ ചരിക്കപ്പെടുകയാണ്.
- 25 ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിന്മേൽ ഒരു പുരോഹിതനുള്ള അതേ അധികാരംതന്നെയാണ് പോപ്പിനുമുള്ളത്.
- 26 ഒരു വ്യക്തിയെ രക്ഷിക്കാൻ പോപ്പ് ഇടപെടുമ്പോൾ അത് ദൈവത്തിരുമനസ്സിനനുസരിച്ചായിരിക്കും.
- 27 ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തു വസിക്കുന്ന മരിച്ച ഒരാളാവാവിനെ പണം കൊടുത്ത് രക്ഷിക്കാമെന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്തമാണ്.
- 28 പണം അത്യാഗ്രഹത്തിന് കാരണമാകുന്നു. ദൈവത്തിനുമാത്രമേ ആത്മാക്കളെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയൂ.
- 29 ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തെ ആത്മാക്കൾക്ക് രക്ഷപെടണമെന്ന ആഗ്രഹമുണ്ടെന്ന് നമുക്കറിയാമോ?
- 30 ഒരുവന്റെ വാസ്തവികമായ പശ്ചാത്താപത്തെപ്പറ്റി അവനുതന്നെ നിശ്ചയമില്ല; തന്മൂലം, മാപ്പു പരിപൂർണ്ണമായി ലഭിച്ചു എന്നാർക്കും തീർച്ചപ്പെടുത്താനാവില്ല.
- 31 യഥാർത്ഥത്തിൽ, സത്യസന്ധമായി ദണ്ഡവിമോചനം വാങ്ങിക്കുന്നവർ (അത് എന്താണോ ആയിരിക്കുന്നത്, അപ്രകാരം വിശ്വസിക്കുന്നവർ), മുഴുവൻ പാപങ്ങളെയും കുറിച്ച് മനസ്തപിക്കുന്നവർ വിരളമായിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ, വളരെ വിരളമായിരിക്കും.
- 32 ദണ്ഡവിമോചനത്തിലൂടെ നിത്യരക്ഷയിൽ ജീവിക്കാൻ കഴിയും എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർ, അങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കുന്നവരോടൊപ്പം നാശത്തിൽപ്പെടുന്നു.
- 33 പോപ്പിന്റെ ദണ്ഡവിമോചനം നിത്യരക്ഷ നൽകുന്ന അത്ഭുതകരമായ സമ്മാനമാണെന്നു പറയുന്നവരെ വിശ്വസിക്കരുത്.
- 34 ദണ്ഡവിമോചനത്തിനു വാഗ്ദാനംചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്നത്, ഒരു മനുഷ്യൻ മറ്റൊരു മനുഷ്യനുമായി നടത്തിയ ഉടമ്പടിയിലെ എന്തെങ്കിലും കാര്യം മാത്രമാണ്.
- 35 നിത്യരക്ഷ വാങ്ങിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്ന് നാം പഠിപ്പിക്കരുത്.
- 36 ആത്മാർത്ഥമായി പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന ഒരുവൻ പാപവിമുക്തനായിരിക്കും -ദണ്ഡവിമോചനം ആവശ്യമില്ല.
- 37 മരിച്ചവനോ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനോ ആയ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ദണ്ഡവിമോചനമില്ലാതെതന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആനുകൂല്യവും

സ്നേഹവും നേടാനാകും.

38. പോപ്പിന്റെ മാപ്പിനെ നിന്ദിക്കേണ്ടതില്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാപ്പ് സുപ്രധാനമല്ല.
39. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസമുള്ള ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞർക്ക് ദണ്ഡ വിമോചനത്തെപ്പറ്റിയും യഥാർത്ഥ പശ്ചാത്താപത്തെപ്പറ്റിയും ഒരേസമയം ധർമ്മികോദ്ബോധനം നടത്താൻ സാധിക്കയില്ല.
40. യഥാർത്ഥത്തിൽ പശ്ചാത്താപിക്കുന്ന ഒരുവൻ തന്റെ പാപത്തെ പറ്റി അനുതാപമുള്ളവനായിരിക്കുകയും സന്തോഷപൂർവ്വം അവയ്ക്കു പരിഹാരം ചെയ്യുകയുംചെയ്യും. ദണ്ഡവിമോചനം അതിനെ നിസാരമാക്കുന്നു.
41. പാപപ്പെറ്റുതിക്കാണ് സൽപ്രവൃത്തികളേക്കാൾ പ്രാധാന്യമെന്നു ചിന്തിക്കുന്ന മനുഷ്യർക്ക് ശ്രദ്ധയോടെ മാത്രമേ മാപ്പു നൽകാവൂ.
42. ദണ്ഡവിമോചനം വിലയ്ക്കുവാങ്ങിക്കുന്നതും ക്രിസ്തുവിനാൽ പാപം ക്ഷമിക്കപ്പെടുന്നതും തമ്മിൽ താരതമ്യമില്ലെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളെ പഠിപ്പിക്കണം.
43. സാധുക്കളെ സഹായിക്കുകയും ആവശ്യക്കാർക്ക് കടംകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി പാപപ്പെറ്റുതി വിലയ്ക്കു വാങ്ങിക്കുന്നവനെക്കാൾ ദൈവദൃഷ്ടിയിൽ മഹത്വമേറിയവനായിരിക്കും.
44. അതെന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മറ്റുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കുന്നതു മൂലമാണ് സ്നേഹം വളരുകയും നിങ്ങൾ നല്ല വ്യക്തിയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നത്. ദണ്ഡവിമോചനം വാങ്ങിക്കുന്ന ആൾ കൂടുതൽ നല്ല വ്യക്തിയായിത്തീരുന്നില്ല.
45. യാചകന്റെ സമീപത്തുകൂടെ കടന്നുപോകുന്ന ഒരുവൻ അവനെ അവഗണിച്ച് ദണ്ഡവിമോചനം വാങ്ങിയാൽ ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധത്തിനും ഇച്ഛാഭംഗത്തിനും അർഹനായിത്തീരും.
46. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ജീവിതത്തിന് അത്യാവശ്യമുള്ളവ വാങ്ങണം; ദണ്ഡവിമോചനത്തിനായി പണം പാഴാക്കരുത്.
47. ദണ്ഡവിമോചനത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളെ പഠിപ്പിക്കണം.
48. സുകരമായ പണത്തേക്കാൾ അർപ്പിതമനസ്സോടുകൂടിയ

പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായുള്ള ആഗ്രഹമാണ് പേ പാപ്പിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്.

49. ദണ്ഡവിമോചനത്തിൽ ആശ്രയിക്കരുതെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളെ പഠിപ്പിക്കണം. അതിലൂടെ ഒരിക്കലും അവർക്ക് ദൈവഭയം നഷ്ടപ്പെടാനിടയാകരുത്.
50. ഒരു ദണ്ഡവിമോചനത്തിനുവേണ്ടി ജനങ്ങൾക്കുമേൽ എത്രമാത്രം തുകയാണ് ഈടാക്കുന്നതെന്ന് ഒരു പോപ്പ് അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ ദേവാലയം ഇടിച്ചുപൊളിച്ചു കളയാൻ കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടുമായിരുന്നു.
51. പാപപരിഹാരാർത്ഥികളിൽനിന്നു ദണ്ഡവിമോചനത്തിനായി വാങ്ങിയ പണം മാർ പാപ്പാ സ്വന്തം സമ്പത്തിൽനിന്ന് അവർക്കു തിരിച്ചു കൊടുക്കണം.
52. പാപപ്പെറ്റുതിക്കായി ദണ്ഡവിമോചനത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നത് നിഷ്ഫലമാണ്.
53. ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കുന്നവരെ വിലക്കുകയും പാപപരിഹാരം പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ പോപ്പിന്റെയും ക്രിസ്തുവിന്റെയും ശത്രുക്കളാണ്.
54. ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനേക്കാൾ പ്രാധാന്യത്തോടെ ദണ്ഡവിമോചനം പ്രസംഗിക്കുന്നത് ദൈവനിന്ദയാണ്.
55. ദൈവവചനത്തിന് ഏറ്റം പ്രാധാന്യംനൽകി മാർപാപ്പ അതു നടപ്പിൽ വരുത്തണം. മഹത്തായ ദൈവവചനം ദണ്ഡവിമോചനത്തേക്കാൾ കൂടുതലായി, പ്രഘോഷിക്കപ്പെടണം.
56. ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികൾക്കിടയിൽ

മാർട്ടിൻലൂഥറിന്റെ 95 വാദമുഖങ്ങൾ ഒരു അവലോകനം ചാക്കോ കളരിക്കൽ - USA

1517-ലെ 'സകല വിശുദ്ധരുടെയും തിരുനാളി' ന്റെ തലേദിവസമായ ഒക്ടോബർ 31-ന് മാർട്ടിൻ ലൂഥർ എന്ന അഗസ്റ്റീനിയൻ സന്നയാസവൈദികൻ വിറ്റർബെർഗ് കാസിൽ ചർച്ചിന്റെ ആനവാതിലിൽ 95 സംവാദവിഷയങ്ങൾ (Theses) പതിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ആ സംവാദവിഷയങ്ങൾ കാട്ടുതീപോലെ യൂറോപ്പു മുഴുവൻ പടരുകയും അത് ഒരു വമ്പിച്ച ആധ്യാത്മികനവീകരണത്തിനു വഴിതെളിക്കുകയുമുണ്ടായി. അതോടെ യൂറോപ്പിലെ മധ്യകാലത്തെ ഇരുണ്ടയുഗത്തിനു വിരാമമിട്ട് ആധുനികകാലഘട്ടത്തിന് തുടക്കംകുറിച്ചു എന്നു പറയാം.

കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ദണ്ഡവിമോചന (Indulgence) വിലപനയ്ക്കെതിരായി പ്രസ്താവരുപേണ കുറെ സംവാദവിഷയങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ച് പണ്ഡിതോചിതമായ ഒരുചർച്ചയ്ക്കു തുടക്കംകുറിക്കുക എന്നതായിരുന്നു

ലൂഥറിന്റെ ലക്ഷ്യം. ചോദ്യങ്ങളുടെയും പ്രസ്താവങ്ങളുടെയും ഒരു സമാഹാരമായിരുന്നു ലൂഥറിന്റെ വാദമുഖങ്ങൾ. സഭയുടെ ഔദ്യോഗികപഠനങ്ങളെ വിനയഭാവത്തിൽ, ലളിതമായ രീതിയിൽ ലൂഥർ ചോദ്യംചെയ്യുകയാണുണ്ടായത്. എന്നാൽ, അത് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പല സുപ്രധാന സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെയും കടയ്ക്കുവച്ച കോടാലിയായി മാറി. പശ്ചാത്താപംവഴിയല്ലാതെ ദണ്ഡവിമോചനം വിലയ്ക്കുവാങ്ങി പാപമോചനം നേടാമെന്നും ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തുനിന്നും തടിതപ്പാമെന്നുമുള്ള വികലദൈവശാസ്ത്രത്തെയാണ് ലൂഥർ പ്രധാനമായും എതിർത്തത്.

സഭയുടെ യഥാർത്ഥ നിധിശേഖരത്തെക്കുറിച്ച് മതിയായ അറിവില്ല.

57. സഭയുടെ നിധിശേഖരം ഐഹിക (temporal)മാണ്.

58. തിരുശേഷിപ്പുകളൊന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുശേഷിപ്പുകളല്ല, പുറമേക്ക് അങ്ങനെ കാണപ്പെട്ടാൽപ്പോലും. യഥാർത്ഥത്തിൽ, അത് തിന്മയുടെ സങ്കല്പമാണ്.

59. തിരുശേഷിപ്പുകൾക്കും പാപപ്പെറ്റുതിക്കുംവേണ്ടി ദരിദ്രർ പള്ളിക്കു പണം കൊടുക്കുന്നു എന്നാണ് വിശുദ്ധ ലോറൻസ് ഇതിനെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

60. ആത്മരക്ഷ സഭയിൽക്കൂടി അന്വേഷിക്കാം. കാരണം, ക്രിസ്തു അത് സഭയെ ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

61. പാപപ്പെറ്റുതിക്ക് സഭയുടേമാത്രം അധികാരം മതിയെന്നു വ്യക്തമാണ്.

62. സഭയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട നിധി സുവിശേഷങ്ങളും ദൈവകൃപയുമായിരിക്കണം.

63. നമ്മെന്ന് അന്യായമായി തോന്നിക്കുന്ന ദണ്ഡവിമോചനം സൃഷ്ടിക്കുന്നത് അങ്ങേയറ്റത്തെ തിന്മയെയാണ്.

64. അതുകൊണ്ട്, പ്രായശ്ചിത്തവും പാപമോചനവുംകൂടാതെയുള്ള തിന്മ നമ്മായി കാണപ്പെടുന്നു.

65. സുവിശേഷങ്ങളിൽ, മീൻപിടുത്തക്കാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വലകളെ അമൂല്യവസ്തുക്കളായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

66. ദണ്ഡവിമോചനത്തെ ധനവാന്മാരുടെ വരുമാനം

വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള വലയാക്കിയിരിക്കുകയാണ്.

67. കച്ചവടക്കാർ ദണ്ഡവിമോചനത്തെ പുകഴ്ത്തുന്നതുതെറ്റാണ്.

68. അവർ ദൈവകൃപയിൽനിന്നും കുരിശിനോടുള്ള ഭക്തി-സ്നേഹങ്ങളിൽനിന്നും ബഹുദൂരത്താണ്.

69. ദണ്ഡവിമോചനവിലപനയും അതിനെ അനുക്ലേശിക്കലും മെത്രാന്മാരുടെ ചുമതലയും അവരുടെ ജോലിയുടെ ഭാഗവുമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്.

70. ദണ്ഡവിമോചനപ്രസംഗകർ മാർപാപ്പ അധികാരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിനപ്പുറം, തങ്ങളുടെതന്നെ അഭിലാഷങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുന്നുണ്ടോയെന്നു സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണംചെയ്യാൻ മെത്രാന്മാർ കൂടുതൽ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

71. അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ പാപമോചനം നിരസിക്കുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കും.

72. പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെടുമെന്നു ചിന്തിക്കുന്നവർ അനുഗൃഹീതരാകുന്നു.

73. തന്റെ മാപ്പുനൽകൽ അർത്ഥശൂന്യമെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നവരിൽ മാർപാപ്പ കുപിതനായിരിക്കുന്നു.

74. ദണ്ഡവിമോചനത്തിന്റെപേരിൽ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തെ വിമർശിക്കുവരുടെമേൽ മാർപാപ്പ അങ്ങേയറ്റം രോഷാകുലനാണ്.

75. മാർപാപ്പയുടെ ദണ്ഡവിമോചനത്തിൽക്കൂടി എല്ലാ പാപങ്ങളിൽനിന്നും മോചിക്കപ്പെടുമെന്നു ചിന്തിക്കുന്നതു തെറ്റാണ്.

76. മാർപാപ്പാ പാപം ക്ഷമിച്ചുകഴിഞ്ഞാലും നിനക്കു കുറ്റബോധം അനുഭവപ്പെടും. മാർപാപ്പയുടെ

ലൂഥറിന്റെ 95 തീസിസ് ഉൾക്കൊള്ളുന്ന, 'Disposition on the Power and Efficacy of Indulgences' എന്ന രേഖ എന്താണ്, അതെഴുതാൻ ലൂഥറെ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്ത്, ലോകത്തിൽ അതുകൊണ്ടുണ്ടായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ എന്തെല്ലാം എന്നൊക്കെ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ യൂറോപ്പിൽ നടന്ന മതവിപ്ലവത്തിലേക്ക് നാമെത്തിച്ചേരും. 95 വാദമുഖങ്ങൾ ചോദ്യങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു; കുറ്റപ്പെടുത്തലോ പ്രകോപിപ്പിക്കലോ ആയിരുന്നില്ല. ദണ്ഡവിമോചന വില്പനയും പേപ്പസിയുടെ അധർമ്മീകരണവും ലൂഥറിന്റെ സംവാദവിഷയങ്ങളിൽപ്പെടും.

ലൂഥറിന്റെ 95 സംവാദവിഷയങ്ങളുടെ കാര്യം മൂന്നു പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രസ്താവങ്ങളായി ചുരുക്കാം. ഒന്ന്, റോമിലെ പത്രോസിന്റെ ബസലിക്ക പണിയുന്നതിന് ദണ്ഡവിമോചനംവിറ്റുള്ള ധനശേഖരണം തെറ്റ്; രണ്ട്, ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിന്മേൽ പോപ്പിന് അധികാരമൊന്നുമില്ല; മൂന്ന്, ദണ്ഡവിമോചനം വാങ്ങിക്കുവഴി വിശ്വാസികളിൽ തെറ്റായ ഒരു സുരക്ഷിതബോധമുണ്ടാകുകയും അതുവഴി അവരുടെ നിത്യരക്ഷ അപകടത്തിലാകുകയും ചെയ്യും. ഈ പ്രസ്താവനകൾ സഭയെ യാകെ ഉലയ്ക്കാൻ പോരുന്നതായിരുന്നു. അതു വിശ്വാസികളിൽ പുതിയൊരു അവബോധത്തിന്റെ അലകളുയർത്തി. സഭയിലെ വരുമാനം മുഴുവൻ ബസലിക്കയ്ക്കായി ചെലവഴിക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്നും പിടിച്ചുപറിയാണെന്നും അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഓരോ

വിശ്വാസിയും ജീവിക്കുന്ന ദേവാലയമായിരിക്കേ, ബസലിക്ക നിർമ്മാണം അനാവശ്യമാണെന്ന ധാരണയും അവർക്കുണ്ടായി. 'ധനവാനായ പോപ്പിന് എന്തുകൊണ്ട് സ്വന്തം കീഴയിലെ പണംകൊണ്ട് ബസലിക്ക പണിതുകൂടാ?' എന്നും ലൂഥർ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അതിലൊരുപടികൂടി കടന്ന്, 'ബസലിക്ക വിറ്റ് ആ പണം ദരിദ്രരായ വിശ്വാസികൾക്ക് എന്തുകൊണ്ട് നൽകുന്നില്ല' എന്നും ലൂഥർ ചോദിച്ചു. പോപ്പിന് ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിന്മേൽ യാതൊരു അധികാരവുമില്ല എന്നും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ പോപ്പ് എന്തുകൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും പാപപ്പൊറുതി നൽകി ശുദ്ധീകരണസ്ഥലം കാലിയാക്കുന്നില്ല എന്നുകൂടി അദ്ദേഹം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ദണ്ഡവിമോചനം മനുഷ്യരിൽ തെറ്റായ ധാരണകൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും അവരിലുള്ള അനുകമ്പയും ദീനദയാലുതാവും നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു; മറ്റുള്ളവർക്ക് ദാനധർമ്മം ചെയ്യുന്നതാണ് പാപമോചനത്തെക്കാൾ മികച്ചതെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളെ പഠിപ്പിക്കുകയാണുവേണ്ടത്; ദണ്ഡവിമോചനം വിലയ്ക്കുവാങ്ങി പാപപ്പൊറുതി നേടുന്നത് സ്വന്തം ആത്മാവ് നഷ്ടപ്പെടുന്ന വിനാശകരമായ പ്രവൃത്തിയാണ്... ഇത്തരം ചിന്തകളാണ് ജനങ്ങളിലേക്ക് അദ്ദേഹം പകർന്നുനൽകിയത്.

കത്തോലിക്കാസഭയുടെ അപഭ്രംശം, വൈദിക ബ്രഹ്മചര്യം, പോപ്പിന്റെ അധികാരദുർവിനിയോഗം, വചനനിഷേധം, കൂർബ്ബാനസീകരണത്തിൽ അല്മാ

- പാപപ്പൊറുതി കുറ്റബോധത്തെ മാറ്റിക്കളയുന്നില്ല.
77. വിശുദ്ധ പത്രോസിനുപോലും കുറ്റബോധത്തെ നീക്കിക്കളയാൻ സാധിക്കില്ല.
78. എന്നിരുന്നാലും, വിശുദ്ധ പത്രോസിനും മാർപാപ്പയ്ക്കും കൃപയുടെ വരദാനമുണ്ട്.
79. പദവിമുദ്രയിലെ കുരിശ് ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശിനു തുല്യമാണെന്നു പറയുന്നത് ദൈവദുഷണമാണ്.
80. അങ്ങനെ പ്രസംഗിക്കാൻ അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന മെത്രാൻ അതിനു സമാധാനം ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും.
81. മാർപാപ്പയുടെ ഉന്നതപദവികാരണം പാപപരിഹാരാർത്ഥികൾ ധീഷണാശാലികളെ അവഹേളിതരായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു.
82. മാർപാപ്പ എന്തുകൊണ്ട് പണത്തിനായിട്ടല്ലാതെ പരിശുദ്ധമായ സ്നേഹംകൊണ്ട് പാദങ്ങൾ കഴുകുന്നില്ല?
83. മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി വാങ്ങിച്ച ദണ്ഡവിമോചനത്തിന്റെ തുക മാർപാപ്പ തിരിച്ചു നൽകണം.
84. ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹിതരായ ദരിദ്രർക്കു വാങ്ങാൻ കഴിയാത്ത നിത്യരക്ഷ ദുർവൃത്തർ വാങ്ങാൻ പാടില്ല.
85. എന്തുകൊണ്ട് ഇന്നും സഭയിൽനിന്നു ദണ്ഡവിമോചനം വാങ്ങിക്കുന്നു?
86. മാർപാപ്പ സ്വന്തം പണംകൊണ്ട് സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് പുതുക്കിപ്പണിയട്ടെ.
87. പശ്ചാത്താപംകൊണ്ട് പാപമോചനം നേടിയവർക്ക് മാർപാപ്പ എന്തിനു പാപമോചനം നൽകണം?

88. ഓരോ ദിവസവും മാർപാപ്പ നൂറുകണക്കിന് ആളുകളോട് ക്ഷമിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സഭയ്ക്ക് എന്തു ഗുണമാണു ലഭിക്കുന്നത്?
89. മാർപാപ്പയ്ക്ക് യുക്തമെന്ന് തോന്നുമ്പോൾമാത്രം എന്തുകൊണ്ട് ദണ്ഡവിമോചനവില്പന നടത്തുന്നു?
90. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെ അടിച്ചമർത്തുമ്പോൾ, അത് പള്ളി എന്താണെന്നു തുറന്നു കാട്ടപ്പെടുകയാണ്. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികൾ അസന്തുഷ്ടരാവുകയും ചെയ്യുന്നു.
91. മാർപാപ്പ ചെയ്യേണ്ട വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച തർക്കവിഷയങ്ങളൊന്നും നിലവിൽ വരുകയില്ലായിരുന്നു.
92. സഭയിൽ പ്രശ്നങ്ങളൊന്നുമില്ലെന്നു പറയുന്നവർ സഭയിൽനിന്നു പോകണം. പ്രശ്നങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയാണു വേണ്ടത്.
93. സഭയിൽ പ്രശ്നങ്ങളൊന്നുമില്ലെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവർ സഭയ്ക്കു പുറത്തുപോകുകതന്നെ ചെയ്യണം.
94. എന്തുവില കൊടുത്തും ക്രിസ്ത്യാനികൾ ക്രിസ്തുവിനെ അനുധാവനംചെയ്യണം.
95. നിലവിലുള്ള കത്തോലിക്കാപഠനത്തിനനുസരിച്ച് തെറ്റായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനുപകരം, ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രശ്നങ്ങളെ അനുഭവത്തിൽക്കൂടി അറിഞ്ഞ് അവയെ തരണംചെയ്യുവാൻ തയ്യാറാകട്ടെ!

തർജമ ചെയ്തത്:

ജോസഫ് പടന്നമാക്കൽ, ചാക്കോ കളരിക്കൽ

യർക്ക് കർത്താവിന്റെ തിരുരക്തം നിഷേധിക്കൽ, വിശുദ്ധരെ വണങ്ങൽ, അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലൂടെയും പ്രവൃത്തികളിലൂടെയും നിത്യരക്ഷ പ്രാപിക്കാമെന്ന പ്രബോധനം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ കത്തോലിക്കാ പഠനങ്ങളിൽനിന്നു വേറിട്ട ഒരു ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു, ലൂഥർ. വിശ്വാസത്തിലൂടെമാത്രം നീതീകരണം, ദൈവകൃപയിലൂടെമാത്രം രക്ഷ, സഭാജീവിതത്തിന്റെ അടിത്തറ ബൈബിൾമാത്രം തുടങ്ങിയ ലൂഥറിന്റെ ആശയങ്ങൾ യൂറോപ്പിലെ കത്തോലിക്കർ വളരെക്കാലമായി കാത്തിരുന്ന സഭാനവീകരണത്തിനുള്ള വാതിൽപ്പടികളായി മാറി.

കത്തോലിക്കാസഭയിൽ വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സാമ്പത്തികവും ആധ്യാത്മികവുമായ അഴിമതികളിൽ അസന്തുഷ്ടനും ഉത്കണ്ഠാകുലനും അസ്വസ്ഥനുമായിരുന്നു, ലൂഥർ. അതായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദമുഖങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിച്ചത്. സഭാധികാരികളുടെ ചൂഷണത്തിലും ആധിപത്യത്തിലും വീർപ്പുമുട്ടി നിന്നിരുന്ന അന്നത്തെ സാധാരണക്കാരായ വിശ്വാസികൾ ലൂഥറിന്റെ വാദമുഖങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടരായി. അതെല്ലാം ജർമ്മൻ ഭാഷയിലേക്കു ഭാഷാന്തരംചെയ്ത് അച്ചടിപ്പിച്ച് വിപുലമായ രീതിയിൽ വിതരണംചെയ്തു.

അന്നത്തെ കത്തോലിക്കാസഭ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നത്, ശുദ്ധീകരണസ്ഥലം, നരകം, മാലാഖമാർ, വിശാചുക്കൾ, പാപം, നിത്യവിധി, പുണ്യവാളന്മാർ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിലായിരുന്നു. നിത്യവിധിയാളനും സമീപിക്കാൻ അപ്രാപ്യതയുമായിട്ടായിരുന്നു, യേശുവിനെ അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നത്. വിശുദ്ധരും കന്യകാമാതാ വുമാണ് യേശുവിനെ സമീപിക്കാനുള്ള ഇടനിലക്കാരെന്നും വിശ്വാസികളെ സഭ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു.

യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസവും അവന്റെ കൃപയുമാണ് നിത്യരക്ഷയ്ക്കുള്ള ആധാരമെന്ന് ലൂഥർ വിശ്വസിച്ചു. സഭയുടെ പരമോന്നത അധികാരിയുടെ പ്രാമാണികത്വത്തെക്കാൾ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സർവ്വപ്രാമുഖ്യത്തെപ്പറ്റിയും, അനുഷ്ഠാനകർമ്മങ്ങളിലൂടെ നിത്യരക്ഷ അപ്രാപ്യമെന്നും ദൈവകൃപ വഴിമാത്രമേ അതു സാധിക്കുകയുള്ളൂയെന്നും ആഗസ്തീനോസ് പുണ്യവാളൻ (340-430) തന്റെ എഴുത്തുകളിൽ മുമ്പേ തന്നെ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ആഗസ്തീനോസിന്റെ കാലത്ത് പിന്നീടുണ്ടായതരം പോപ്പും മഹറോനും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം രക്ഷപെട്ടു. നിത്യരക്ഷ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലൂടെയും ദൈവകൃപയിലൂടെയും മാത്രമേ സാധ്യമാകൂയെന്ന് ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ച ലൂഥറിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനഃ

സാക്ഷിയെ വഞ്ചിച്ച് മറിച്ചു പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ദണ്ഡവിമോചനസിദ്ധാന്തം കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പിൻക്കാല കണ്ടുപിടുത്തമാണ്. അത് സഭാപിതാക്കന്മാർക്കും കർത്താവിന്റെ പന്ത്രണ്ട് ശിഷ്യന്മാർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഒരു സിദ്ധാന്തവുമാണ്. രൂപതാധികാരികളിൽനിന്നു ദണ്ഡവിമോചന സർട്ടിഫിക്കറ്റ് പണംമുടക്കി വാങ്ങിയാൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെയും മരിച്ചവരുടെയും പാപകടങ്ങൾ മോചിക്കപ്പടും എന്ന വികലദൈവശാസ്ത്രമാണ് ഈ കച്ചവടത്തിന്റെ പിന്നിലെ ആധാരം. പാഞ്ചാലിയുടെ അക്ഷയപാത്രംപോലെ, യേശുവിന്റെയും കന്യകാമറിയത്തിന്റെയും സഭയിലെ വിശുദ്ധരുടെയും അളവറ്റ സുകൃതങ്ങളിൽനിന്നുള്ള അളവറ്റ വരപ്രസാദത്തിന്മേൽ മാർപാപ്പായ്ക്കുള്ള അധികാരമായിരുന്നു, ദണ്ഡവിമോചനസിദ്ധാന്തത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചത്.

പത്രോസിന്റെ പേരിലുള്ള റോമിലെ ബസലിക്കയുടെ പണിക്കായി ജർമ്മനി മുഴുവൻ ദണ്ഡവിമോചനവിൽപ്പനപ്രസംഗത്തിലൂടെ ധനശേഖരണം നടത്തിയതാണ് നമ്മുടെ കഥാനായകനെ ചൊടിപ്പിച്ചത്. സഭയുടെ വഞ്ചകമായ ഈ സന്ദേശം സാധാരണ വിശ്വാസികളുടെ അറിവില്ലായ്മയെ ചൂഷണംചെയ്യുകയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ലൂഥറിൽ ധാർമികരോഷം ഇരമ്പിക്കയറി. അതിന്റെ ബഹിർസ്ഫുരണമായിരുന്നു, 95 വാദമുഖങ്ങൾ. ഒരു പക്ഷേ, ലൂഥർ ദണ്ഡവിമോചനത്തിന് എതിരായിരിക്കാൻ സാധ്യതയില്ല; മറിച്ച്, അതിന്റെ വിൽപ്പനയിലെ അധാർമ്മികതയ്ക്കുമാത്രം എതിരായിരിക്കാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യതയെന്നാണ് ചില ചരിത്രകാരന്മാരുടെ നിഗമനം. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ വാദമുഖത്തെയും കാര്യമായി വിശകലനം ചെയ്താൽ ദണ്ഡവിമോചനസിദ്ധാന്തത്തിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന ദൈവശാസ്ത്രത്തെത്തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം ഖണ്ഡിക്കുന്നത് എന്നു മനസ്സിലാകും. ദണ്ഡവിമോചനത്തിലൂടെ ആത്മാക്കളുടെ കടം നീക്കി നിത്യരക്ഷ നൽകുന്ന നടപടിക്രമം ശരിയല്ല. ബൈബിളിനെ ആധാരമാക്കിയല്ലാതെ, കേവലം

കേരള (ഭാരത) കത്തോലിക്കാസമൂഹത്തിൽ ലൂഥറിന്റെ സഭാനവീകരണ ത്തിന്റെ പ്രസക്തി

ഫാ. ജോസ് ജെ. കളീക്കൽ - - - - -

ദൈവികത ചലനമാണ്.

പ്രപഞ്ചം പരിണാമമാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ സ്ഥാവരജംഗമസാധ്യതകളെല്ലാംതന്നെ പരിവർത്തനവിധേയമാണ്. ചലനവും രൂപാന്തരവുമില്ലാതെ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഒന്നും നിലനിൽക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ എല്ലാമതങ്ങളും പരിവർത്തനവിധേയമാണ്.

ക്രിസ്തീയസഭാസാഹചര്യവും വ്യത്യസ്തമല്ലതന്നെ. പൗരാണിക മതങ്ങളിൽനിന്നു പരിവർത്തിച്ച് ഏകദൈവവിശ്വാസവും, അതിൽനിന്നു രൂപാന്തരീകരിച്ച് യഹൂദനും ഇസ്ലാമും ക്രിസ്ത്യാനിയും എല്ലാമായി വരുന്ന രൂപാന്തരീകരണത്തിന്റെ കഥകൾ കണ്ടിരിക്കുക രസകരമാണ്. ക്രിസ്തീയസാഹചര്യങ്ങളിൽ, യേശുവും പൗലോസും ആഗസ്തീനോസും അക്വിനാസും തുടങ്ങി ഇപ്പോൾ പോപ്പ് ഫ്രാൻസിസുവരെ എത്തിനിൽക്കുന്ന രൂപാന്തരീകരണത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ

പാരമ്പര്യത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ഒരു നടപടിയായി ദണ്ഡവിമോചനത്തെ ലൂഥർ കണ്ടു. പാപത്തെപ്പറ്റി മനഃസ്തപിപ്പിക്കുന്ന ഒരാത്മാവ് ദൈവകൃപയാൽ നിത്യരക്ഷ പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞു. വിശ്വാസംമൂലം അയാൾ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. പശ്ചാത്താപമോ പരിവർത്തനമോ കൂടാതെ ദണ്ഡവിമോചനം വാങ്ങി അതിന്റെ രസീത് ദൈവത്തെ കാണിച്ചാൽ സ്വർഗം പുകാമെന്ന വാണിജ്യതന്ത്രത്തെയാണ് ലൂഥർ എതിർത്തത്.

ലൂഥർ തന്റെ സംവാദവിഷയങ്ങൾ പരസ്യം ചെയ്തപ്പോൾ, അത് സഭയുടെ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾക്കും പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും എതിരായ പ്രതിഷേധമായും മതനിന്ദയായും സഭ വ്യാഖ്യാനിക്കുമെന്നും, തനിക്ക് അപകടകരമായ ഒരു സാഹചര്യം ഉണ്ടാകുമെന്നും അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നിരിക്കണം. എങ്കിലും ദൃഢചിത്തനായി തന്റെ നിലപാടുകളിൽ അദ്ദേഹം ഉറച്ചുനിന്നു.

താൻ എഴുതിയ വാദമുഖങ്ങളെ തന്റെ മനഃസാക്ഷിക്കെതിരായി അസാധുവാക്കുകയോ പിൻവലിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ലെന്ന് ലൂഥർ ജർമ്മൻ ജനപ്രതിനിധി സഭയിൽ (Parliament) വത്തിക്കാൻ പ്രതിനിധി മുൻപാകെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. കഥാനായകന്റെ നാടായ സാക്സണി (Saxony) വിശുദ്ധ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലും റോമൻ ചക്രവർത്തിയുടെയും പോപ്പിന്റെയും കീഴിലുമായിരുന്നു. ലിയോ

പത്താമൻ മാർപാപ്പ 1529-ൽ ലൂഥറിനെ മതനിന്ദക (Heretic)നെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച് സഭാഭ്രഷ്ടനാക്കി. ആർക്കുവേണമെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കാമെന്നും പ്രഖ്യാപനമുണ്ടായി. പ്രിൻസ് ഫ്രെഡറിക്കിന്റെ സംരക്ഷണത്തിൽ ലൂഥർ കഴിഞ്ഞുകൂടി. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ബൈബിളിന്റെ ജർമ്മൻ പരിഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം വ്യാപൃതനായി.

ലൂഥറെ അനുകൂലിച്ചവരെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് (Protestant) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചുതുടങ്ങിയത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദമുഖങ്ങൾ പ്രസിദ്ധംചെയ്ത് ഏകദേശം പന്ത്രണ്ടു വർഷത്തിനുശേഷമാണ്. ലൂഥർ നവോത്ഥാനത്തിനു വഴിതെളിച്ചെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം മാത്രമാണ് നവോത്ഥാനപ്രക്രിയയും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭയും ശരിക്കും ആരംഭിച്ചത്.

അധികാരമത്തു പിടിച്ച സഭ മതനിന്ദ ആരോപിച്ച് സ്തംഭത്തിൽ വച്ചുകെട്ടി ജീവനോടെ ചുട്ടുകരിച്ചു കൊലപ്പെടുത്തിയ ജോവാൻ ഓഫ് ആർകിനെ (Joan of Arc, 1412-1434) 1920-ൽ കത്തോലിക്കസഭയിലെ ഒരു പുണ്യവതിയായി ബെനഡിക്ട് പതിനഞ്ചാമൻ മാർപാപ്പ പ്രഖ്യാപിച്ചതുപോലെ, മരണത്തോടെ സഭാഭ്രഷ്ടിനിന്നും ഒഴിവായിക്കഴിഞ്ഞ മാർട്ടിൻ ലൂഥറെ ഭാവിയിലെ ഒരു മാർപാപ്പാ കത്തോലിക്കാസഭയിലെ ഒരു വിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിക്കുമെന്നു കരുതാം.

ഫോൺ: (001) 5866015195

നോക്കിയിരിക്കുക രസാവഹമാണ്.

ഇതിപ്പോൾ ലൂഥറിന്റെ ക്രിസ്തുമതനവീകരണത്തിന്റെ കാഹളമുഴക്കത്തിന് അഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടു തികയുന്നിടത്ത്, ഈ 500 വർഷത്തെ ചരിത്രനിമിത്തങ്ങളെയും നിയോഗങ്ങളെയും നോക്കി കണ്ടിരിക്കുന്ന കാലം. വീണ്ടും വീണ്ടും ആ ചിത്രങ്ങളിലേക്കു നോക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ ലൂഥർ എന്ന അഗസ്തീനിയൻ സന്യാസിയുടെ ചിത്രം. വിശ്വാസത്താൽ പ്രേരിതനായി, ക്രിസ്തുപ്രേരണയാൽ ആഗ്രഹനായി, സഭാസംവിധാനത്തിന്റെ ദൈവവിരുദ്ധതയിൽ വിജയം ഭിതനായി വിറ്റൻബർഗിലെ കത്തീഡ്രൽ പള്ളിയുടെ മുൻവാതിലിൽ 95 വാദമുഖങ്ങൾ പതിക്കുന്ന ആ സന്യാസി, പിൻക്കാലത്ത് ചിതറിവീഴുന്ന ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ കല്ലുകൾ മാറ്റിപ്പണിയാൻ ഒരു കല്ലുസംഭാവന തരുമോ എന്നു ചോദിച്ച് സഭയെ പുതുക്കിപ്പണിയാൻ ശ്രമിച്ച അസ്സീസ്സിലെ ഫ്രാൻസിസിന്റെ മറ്റൊരു രൂപമായിരുന്നു. അവർ തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നത്, ലൂഥറിന് ചില ദൈവശാസ്ത്രദർശനവുമുണ്ടായിരുന്നു എന്നതും, അക്കാലത്തെ റോമിന്റെ മോഹനസ്വപ്നമായിരുന്ന സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് ബസിലിക്കയുടെ ചതുരങ്ങളുടെ പണിക്കാവശ്യമായ പണം സമ്പാദിക്കുന്നതിലെ പോപ്പിനുള്ള തരയും ആയിരുന്നു. ഒരു പക്ഷേ ലൂഥർ കൂടമെടുത്തിടത്ത് ആ മഹാദൈവാലയത്തിന്റെ നട്ടുച്ചിയിൽത്തന്നെയായിരുന്നു. പൗലോസ് റോമാക്കാർക്കെഴുതിയ ലേഖനത്തിന്റെ 1:17 വാക്യത്തിലെ “ദൈവാനുഗ്രഹം വിൽക്കപ്പെടുന്നതല്ല” എന്ന ഒറ്റ പ്രയോഗം അന്നും ഇന്നും സഭയ്ക്കു ദഹിക്കുന്നതാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വിൽക്കപ്പെടാത്തതായി എന്തുണ്ട് നമ്മുടെ സംവിധാനക്രമത്തിൽ എന്ന് ഓർത്തുനോക്കൂ. ഓതുവെള്ളം തുടങ്ങി ഓസ്തിവരെയും വിലപനച്ചരക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു! അവസാനം മെത്രാൻപട്ടംപോലും വിലയ്ക്കുവാങ്ങിയ ചിത്രം കേരള ക്രിസ്തീയസഭയ്ക്ക് അന്യമല്ലല്ലോ. ഇന്നു നമ്മൾ പണിതുയർത്തുന്ന മഹാഗോപുരങ്ങൾ ഒക്കെത്തന്നെയും, ഭണ്ഡാരങ്ങൾ പണിതുവെച്ചുള്ള രോഗീസൗഖ്യവും അഭിഷേകവും എന്നു തുടങ്ങി എന്തെല്ലാമെന്തെല്ലാം വിലപനച്ചരക്കുകളുടെ കൈയേറ്റങ്ങളും കൈയാങ്കളികളുമല്ല, നമ്മുടെ മദ്ധ്യത്തിലിന്ന് അവതരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുക!

പ്രസിദ്ധ സഭാശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഹാൻസ് ക്യൂംഗ്, ‘Christianity: The Religious Situation of Our Time’ (London 1995) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ലൂഥറിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ: “ഒരു നല്ല സന്യാസിയുടെ മനുസാക്ഷിക്കടി ശക്തമായപ്പോൾ, വ്യക്തിപരിവർത്തനമുദ്ദേശിച്ച് അദ്ദേഹമുദ്ധരിച്ച ദൈവശാസ്ത്രനിഗമനങ്ങൾ സമൂഹത്തെയാകെ പിടിച്ചുലയ്ക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളതായി. വ്യക്തിയുടെ ഹൃദയസമാധാനത്തിനും പരിവർത്തനത്തിനുമപ്പുറം, സഭാസമൂഹത്തെയാകെ പിടിച്ചുലയ്ക്കുന്ന ക്രമത്തിലുള്ളതായി, നീതീകരണം സംബന്ധിച്ചുള്ള ലൂഥറിന്റെ തീസീസ്. വേദപുസ്തകാധിഷ്ഠിതമായി സഭയെ നവീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ലൂഥറിന്റെ

ആഹ്വാനം ഒരു വേദപാഠസിദ്ധാന്തത്തെ മാറ്റിക്കുറിക്കുകമാത്രമായിരുന്നില്ല ചെയ്തത്, സഭാസമൂഹക്രമങ്ങളെ ആകമാനം അട്ടിമറിക്കുകയുണ്ടായി ആയിരുന്നു.”

ശരിക്കും ഒരു അട്ടിമറി വിപ്ലവംതന്നെയായിരുന്നു അന്നു സംഭവിച്ചത്. സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും സംബന്ധിച്ച് വളരെ വലിയ വ്യതിയാനങ്ങൾക്ക് അതിനിടയാക്കി. അന്നുതുടങ്ങി ഇന്നുവരെയും അതിന്റെ അനുരണനങ്ങൾ നമ്മൾ അനുഭവിക്കുന്നു.

നമ്മുടെയൊക്കെ കൈകളിലെത്തിയ വേദപുസ്തകത്തിന്റെ കാര്യംതന്നെ നോക്കിക്കൊള്ളൂ. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ സത്യവേദപുസ്തകത്താളുകൾക്ക് കേരളത്തിൽ 200 വർഷത്തിലേറെ പഴക്കമുള്ളപ്പോൾ, കത്തോലിക്കന്റെ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ താളുകളുടെ പഴക്കം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊള്ളൂ. വേദപുസ്തകം സാധാരണക്കാരുടെ കൈകളിലേക്കെത്തിച്ച സമൂഹവിപ്ലവത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ മുഖമായി ഞാൻ എണ്ണുക, വിമോചനദൈവശാസ്ത്രവും അതു വന്ന ലാറ്റിനമേരിക്കയിലെ അടിസ്ഥാനക്രൈസ്തവസമൂഹങ്ങളുമാണ്. വിമോചനദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ കുമ്പസാക്ഷിക്ക് ഒരു പാപ്പായുണ്ടായി. അടിസ്ഥാന ക്രൈസ്തവസമൂഹങ്ങളെ പടപ്പാട്ടുസംഘത്തിന്റെ ധാരയിൽനിന്നകറ്റി പള്ളിപ്പാട്ടുസംഘങ്ങളുടെ ക്രമത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ കരിസ്മാറ്റിക് പ്രസ്ഥാനങ്ങളെയും വളർത്തിയെത്തിച്ചു. അപ്പോഴും വേദവചനം ഇരുതലവായായി ഇന്നും നമ്മുടെയൊക്കെ കൈകളിലുണ്ട് എന്നത് ലൂഥറിന്റെ സഭാവിപ്ലവത്തിന്റെ ബാക്കിപത്രമാണ്, തീർച്ച.

സഭാഗാത്രത്തിൽ പിൻക്കാലത്തുണ്ടായ നിരവധി പരിവർത്തനങ്ങളുടെയും രൂപാന്തരങ്ങളുടെയും ആണിക്കല്ല് ലൂഥറൊരുക്കിയ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ്വിപ്ലവംതന്നെ. സാധാരണക്കാർ വിദ്യാഭ്യാസം എത്തിച്ചതിൽ മുൻപന്തിക്കാർ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് പാതിരിമാരും LMS (London Missionary Society) സ്കൂളുകളും ആയിരുന്നുവെന്ന് വസ്തുത, കേരളപശ്ചാത്തലത്തിൽ നിശ്ചയമായും. പിന്നെ ദലിതനു പള്ളികൾ തുറന്നുകൊടുത്തതും അവരുടെ നമ. സഭാഭരണത്തിലെ ജനപങ്കാളിത്തവും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ പിൻതുടർച്ച. ഏതാണ്ട് നാനൂറിലധികം വർഷമെടുത്തുവെന്നുള്ളപ്പോഴും, കത്തോലിക്കാസഭയിൽ മാറ്റത്തിന്റെ അഗ്നിയും കാറ്റും വിതച്ച രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ കർമ്മദൈവകൾക്കുപിന്നിലും, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് വിപ്ലവത്തിനുശേഷമുണ്ടായ വേദപഠനങ്ങളും പരിചിന്തനങ്ങളും ഒക്കെത്തന്നെയെന്നു തിരിച്ചറിയാവുന്നതേയുള്ളൂ. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ ഊതിത്തെളിച്ച് ‘ഭാരതസഭ ആധുനികയുഗത്തിൽ’ എന്ന ചിന്താധാരയുടെ പരിണാമങ്ങൾ എവിടെയെങ്കിലും എത്തിയോ എന്നു ചോദിക്കുന്നിടത്ത് നമുക്കുമുമ്പിൽ അവശേഷിക്കുന്നത് നിരവധി പരിഭവനങ്ങൾമാത്രം!

പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ പ്രധാന സൂത്രവാക്യം പുറപ്പാട്ടു പുസ്തകത്തിലെ 20:2-3 വാക്യങ്ങളാണ്: “ഞാനല്ലതെ മറ്റൊരു ദൈവമുണ്ടാകരുത്.” ആ വാക്യത്തിൽ കത്തോലിക്കരുടെ പോപ്പും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകളുടെ ബൈബിളും പെടും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഒന്നിനെയും ദൈവമാക്കാതിരിക്കുക. എല്ലാം അപൂർണ്ണവും അനപ്രമാദിതപരവുമാണെന്നറിയുക. ദൈവികതയെ വിലപനയ്ക്കു വച്ചിരിക്കുന്നിടങ്ങളിൽനിന്ന് ഓടിമാറുക. നേരിടുക.

നവീകരണവും രൂപാന്തരീകരണവും: അന്നും ഇന്നും

പ്രൊഫ. ജോൺ എം. ഇട്ടി

16 - 30

നൂറ്റാണ്ടിൽ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റുപോലെ ആഞ്ഞടിച്ച മതനവീകരണം യൂറോപ്പിലെ രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹിക-സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥിതികളെയും മതവിശ്വാസ

ത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂടിനെയും രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ ഇടയാക്കിയ ഒരു മഹാവിപ്ലവം ആയിരുന്നു. 15-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട നവോത്ഥാനചിന്തകൾ ഇരുണ്ടകാലഘട്ടത്തെ ആശയപരമായി ചോദ്യം ചെയ്തതിനേത്തുടർന്നുണ്ടായ നവീകരണചിന്തകളും പ്രവർത്തനങ്ങളും വ്യവസ്ഥിതികളെ ഘടനാപരമായിക്കൂടി മാറ്റുവാൻ സഹായിച്ചു.

1517 ഒക്ടോബർ 31-ാം തീയതി മാർട്ടിൻ ലൂഥർ റോമാസഭയുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളെ പരസ്യമായി ചോദ്യംചെയ്ത സംഭവമാണ് ഇരുണ്ട കാലഘട്ടത്തിന്റെ പതനത്തെയും ആധുനികയുഗത്തിന്റെ പിറവിയെയും ത്വരിതപ്പെടുത്തിയത്. നിർഭാഗ്യവശാൽ, ഇതിന്റെ 500-ാം വാർഷികം നാം സ്മരിക്കുന്നത്, ഇരുണ്ടകാലഘട്ടത്തിലേക്കുള്ള ചരിത്രത്തിന്റെ മടങ്ങിപ്പോക്കിന്റെ ആരവങ്ങൾക്കിടയിലാണ്. ചരിത്രം നേരിടുന്ന ഈ പിന്നോട്ടടിയെക്കുറിച്ച് ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കുകയാണ് നമ്മുടെ ധർമ്മം.

ഇരുണ്ട കാലഘട്ടം അന്ന്

മാനവരാശി രക്തവും വിയർപ്പും ചൊരിഞ്ഞ് നടത്തിയ, നൂറ്റാണ്ടുകൾ ദീർഘിച്ച പോരാട്ടങ്ങളിലൂടെ കീഴ്പ്പെടുത്തിയ ഇരുണ്ട കാലഘട്ടത്തിന്റെ രൂപം, ഭീകരത, കാരണങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ഇന്നത്തെ ജനത അജ്ഞരാണ് എന്നതാണ് ഒരു വലിയ വിപത്ത്. ഇരുണ്ട കാലഘട്ടത്തിലേക്കുള്ള തിരിച്ചുപോക്കിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഇന്ന് പലരും ശ്രമിക്കുന്നതിന്റെ കാരണമിതാണ്. സമസ്തമേഖലകളിലെയും വ്യവസ്ഥിതികളും ചിന്താതീതിയും പള്ളിമേധാവിത്വത്തിനു കീഴിലായതാണ് 5 മുതൽ 16 വരെയുള്ള നൂറ്റാണ്ടുകളെ അന്ധകാരയുഗമാക്കിത്തീർത്തത്.

അന്നത്തെ ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥയിൽ ഏറ്റവും വലിയ ജന്മി പള്ളിയായിരുന്നു. അതിനാൽ, കുടിയാനവന്മാരായ കൃഷിക്കാർ പള്ളിയുടെയും പാതിരിയുടെയും ബന്ധനസ്ഥർ ആയിരുന്നു. പോപ്പിനു കപ്പം കൊടുക്കുന്ന രാജാക്കന്മാർക്കുമുകളിലുള്ള അധീശശക്തി പോപ്പ് ആയിരുന്നു. പോപ്പിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള മതകോടതിക്ക്, രാജാക്കന്മാരുടെ മുകളിലൂടെ, എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ള ജനങ്ങളെ വിചാരണചെയ്ത്

വധശിക്ഷ നടപ്പാക്കുവാൻ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. രാജാക്കന്മാരെ വരുതിയിൽ നിർത്തുവാനുള്ള സൈനികശേഷി പോപ്പിനുണ്ടായിരുന്നു. രാജാക്കന്മാരെക്കാൾ വിപുലമായ സാമ്പത്തികസ്രോതസ്സും പോപ്പിനുണ്ടായിരുന്നു. ഭൂമിയുടെ പാട്ടം, ജനങ്ങളുടെ വരുമാനത്തിന്റെ ദശാംശം, കുദാശകൾക്കുള്ള ഫീസ്, നേർച്ചകാഴ്ചകൾ എന്നിവ പള്ളിയുടെ സ്ഥിര വരുമാനങ്ങളായിരുന്നു. ഇവയ്ക്കു പുറമേ, രാജാക്കന്മാർക്കെതിരെ പോപ്പ് നിരന്തരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന യുദ്ധങ്ങളുടെയും കുറ്റൻ ദേവാലയങ്ങളുടെ പണിയുടെയും ചെലവിലേക്ക് നിർബ്ബന്ധപിരിവുകളും ജനങ്ങൾ നൽകേണ്ടിയിരുന്നു. ഇതിനെല്ലാം പുറമെയാണ് ജനങ്ങളെ പ്രലോഭിപ്പിച്ചു നടത്തുന്ന പാപമോചനചിട്ടുവില്പനയിലൂടെ സമാഹരിച്ചു പോന്ന വരുമാനം. ബിഷപ്പുമാർ ഓരോ പ്രദേശത്തെ കളക്ടർമാരായും സേനാനായകന്മാരായും പ്രവർത്തിച്ച്, രാജാക്കന്മാരുടെമേലുള്ള പോപ്പിന്റെ അധികാരത്തെ ഉറപ്പിച്ചുപോന്നു. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണ്, യൂറോപ്പിലെ സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയവ്യവസ്ഥിതി പോപ്പ് തന്റെ കാൽക്കീഴിൽ അമർത്തിയത്.

ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിനെയും ബോധമണ്ഡലത്തെയും കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടായിരുന്നു ഈ വ്യവസ്ഥിതി ഭദ്രമാക്കിയത്. അന്ധവിശ്വാസമായിരുന്നു ഇതിനു പള്ളി ഉപയോഗിച്ച ഉപകരണം. അന്ധവിശ്വാസം അടിച്ചുറപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി ജനങ്ങൾ അക്ഷരാഭ്യാസം നേടുന്നതും വേദപുസ്തകം വായിക്കുന്നതും ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റങ്ങളാക്കി. അക്ഷരാഭ്യാസം പുരോഹിതന്മാരുടെമാത്രം അവകാശമായി നിലനിർത്തി. പുരോഹിതന്മാരെ അനുസരിക്കാത്തത് ദൈവനിഷേധമാണെന്നും വിശ്വസിച്ചിട്ടു. ഇരുണ്ടകാലഘട്ടത്തിൽ ഇന്ത്യയിലും ഇതായിരുന്നു സ്ഥിതി. എന്നാൽ, നവോത്ഥാനത്തിനു പുറകെ നവീകരണത്തിന്റെ കാറ്റ് ആഞ്ഞടിച്ചതിന്റെ ഫലമായി, 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പള്ളിമേധാവിത്വവും അതിനുകീഴിൽ രൂപപ്പെട്ട സമസ്ത വ്യവസ്ഥകളും തകർച്ചയ്ക്കു വിധേയമായി. ഇരുണ്ടയുദ്ധം അസ്തമിച്ച് ആധുനികയുഗം പിറക്കുകയും പോപ്പിന്റെ നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത സ്വതന്ത്ര ദേശരാഷ്ട്രങ്ങൾ രൂപപ്പെടുകയുംചെയ്തു. അതോടൊപ്പം

സ്വാതന്ത്ര്യം, സമത്വം, ജനാധിപത്യം എന്നീ ആശയങ്ങളും ശക്തമായി. അങ്ങനെയാണ് വിശ്വാസം, മതങ്ങളുടെ ഘടന, സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയവ്യവസ്ഥകൾ, ചിന്താമീതി, ദർശനം എന്നിവയെ നവീകരണം അടിസ്ഥാനപരമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയത്.

നവോത്ഥാനവും നവീകരണവും ആധുനിക യുഗം രൂപപ്പെടുവാൻ സഹായകമായി. വിശ്വാസത്തിന്റെയും ദർശനത്തിന്റെയും തലങ്ങളിലാണ് പ്രധാനമായും മാറ്റം സൃഷ്ടിച്ചത്. ഇതിനനുസരണമായി, ഭൗതികബന്ധങ്ങളിലും ഘടനകളിലുംകൂടെ മാറ്റമുണ്ടായതോടുകൂടിയാണ് പരിവർത്തനം യാഥാർത്ഥ്യമായത്. കമ്പോളം, ശാസ്ത്രം, സാങ്കേതികവിദ്യ എന്നിവയുടെ വികാസമാണ് ഇതിനെ സഹായിച്ചതെന്നാണ് പൊതുവെ പറയാറുള്ളത്. ഈ വ്യവസ്ഥാപനത്തിലൂടെ, അതിനുമുമ്പേ അതിനെ സഹായിച്ചത് കർഷകകലാപങ്ങളും വ്യവസായത്തൊഴിലാളികളുടെ സമരങ്ങളും ആണ് എന്ന വസ്തുത തമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിശിഷ്ട, നവീകരണവും കർഷകകലാപങ്ങളും പരസ്പരം പിന്തുണച്ച വസ്തുത വിസ്തരിക്കപ്പെടുന്നു. ജർമ്മനിയിൽ നവീകരണപ്രസ്ഥാനം ശക്തമായതോടെ 1522 മുതൽ 1526 വരെ അതിരൂക്ഷമായ കർഷകകലാപവും ഉണ്ടായി. ഇതിനു നേതൃത്വംനൽകിയത് ലൂഥറിന്റെ അനുയായിയായ തോമസ് മ്യൂൺസർ എന്ന പുരോഹിതനായിരുന്നു. മൂന്നു ലക്ഷത്തോളംപേർ കൊലചെയ്യപ്പെട്ട ഈ കലാപത്തിൽ തോമസ് മ്യൂൺസറും കൊല്ലപ്പെട്ടു. ജർമ്മനിയിൽ കർഷകരുടെയിടയിൽ ശക്തിപ്രാപിച്ച പള്ളിയോടടുത്തു അമർഷം, നവീകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മുന്നേറ്റത്തെയും, നവീകരണനായകന്മാരുടെ ദൈവവചനവ്യാഖ്യാനങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും കർഷകകലാപത്തെയും പരസ്പരം സഹായിച്ചു. ലൂഥറിന്റെ ആദ്യകാല പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ഈ സമരങ്ങളെ പിൻതുണച്ചു. എന്നാൽ, രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം കലാപത്തെ എതിർത്തു. ലൂഥറിന്റെ സമീപനത്തിലുണ്ടായ ഈ മാറ്റം അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ ഒരു വിമർശനമായി നിലനിൽക്കുന്നു.

ഇരുണ്ടയുഗത്തിലേക്കുള്ള തിരിച്ചുപോക്ക്

നവീകരണത്തിന്റെ 500-ാം വാർഷികം ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ, ലോകത്തെങ്ങും ഇരുണ്ട യുഗത്തിലേക്കുള്ള തിരിച്ചുപോക്കിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളാണ് കാണുന്നത്. അന്ധവിശ്വാസത്തെയും മതകേന്ദ്രീകൃത ജീവിതത്തെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച്, മതമേധാവിത്വം പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം ഇന്ന് എവിടെയും ശക്തമാണ്. ഇസ്ലാമിക തീവ്രവാദികളുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പും, അമേരിക്കയിൽ ഡൊണാൾഡ് ട്രംപ് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുവാൻ അവിടുത്തെ സതേൺ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ്-ഇവാഞ്ചലിക്കൽ സഭാഗങ്ങൾ നൽകിയ പിന്തുണയും, ഇന്ത്യയിലും മറ്റു പല രാജ്യങ്ങളിലും മതാധിഷ്ഠിത രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾ മേൽക്കൈനേടുന്ന സാഹചര്യവും, അടുത്ത കാലത്തു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട സയോണിസ്റ്റ് ഹിന്ദുത്വകുടുംകെട്ടുമെല്ലാം ഈ മാറ്റത്തിലേക്കാണ് വിരൽചൂണ്ടുന്നത്.

ശാസ്ത്രവും യുക്തിബോധവും മാനവികതയും കൈവരിച്ച മുന്നേറ്റത്തിന് ന്യായീകരിക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധത്തിൽ, അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റെയും മതാചാരങ്ങളുടെയും സ്വാധീനം ഇന്നു തിരിച്ചുവരികയാണ്. അന്ധവി

ശ്വാസങ്ങളെയും മതത്തിന്റെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും ഉപേക്ഷിച്ച്, മാനവികതയിലൂന്നിയ മതേതരദർശനം ഉയർത്തുവാനാണ് യേശു ആഹ്വാനം ചെയ്തത്. എന്നാൽ, ഇതിനു കുറച്ചെങ്കിലും ശ്രമിച്ചിരുന്ന നവീകരണസഭകൾപോലും ഇന്ന് പഴയ റോമാസഭയുടെ വിശ്വാസങ്ങളെയും ഘടനകളെയും തിരികെ കൊണ്ടുവരുവാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. നവീകരണസഭകളെപ്പോലും വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ട് ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പാ ഇന്ന് നവീകരണത്തിന്റെ ശക്തമായ പ്രയോക്താവും പ്രവാചകനും ആയി മാറി. എന്നാൽ അതിന്റെ സ്വാധീനം സഭകളിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിന്റെ ലക്ഷണം കാണുന്നില്ല.

വിശ്വാസത്തിന്റെ മേഖലകളിൽ മതങ്ങളിൽ കാണുന്ന തിരിച്ചുപോക്കാണ് സമസ്തമേഖലകളിലും ഇന്നു കാണുന്ന ജീർണ്ണതയുടെ മുഖ്യകാരണം എന്നു തിരിച്ചറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലൂഥർ പ്രഖ്യാപിച്ച 95 പ്രമാണങ്ങളിൽ 4 എണ്ണമാണ് നവീകരണവിശ്വാസത്തിന്റെ കാതലായി കാണാക്കപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ, അവയെ നവീകരണസഭകൾപോലും ഇന്ന് തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

1. ദൈവമുൻപാകെ, പുരോഹിതനും അല്മായനും തുല്യരാണെന്ന നവീകരണവിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, പെന്തക്കോസ്തുസഭകളിൽപ്പോലും ഇന്ന് പൗരോഹിത്യമേധാവിത്വം ശക്തമായിരിക്കുകയാണ്.

2. പാപമോചനം ദൈവത്തിന്റെ കൃപമൂലം ലഭിക്കുന്നതാണെന്ന നവീകരണവിശ്വാസം നിരാകരിച്ചുകൊണ്ട്, പുരോഹിതന്റെയും പണത്തിന്റെയും ഇടനിലയില്ലാതെ പാപക്ഷമയും ദൈവാനുഗ്രഹവും ലഭിക്കുകയില്ല എന്ന വിശ്വാസം നവീകരണസഭകളിൽ ഇന്നു ശക്തമാണ്.

3. സഭാകമ്മിറ്റികളും പുരോഹിതന്മാരും ദൈവവചനാനുസൃതമല്ലാതെ നൽകുന്ന കല്പനകൾ അനുസരിക്കുവാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ബാധ്യസ്ഥനല്ല എന്ന നവീകരണവിശ്വാസവും ഇന്ന് അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു. ദൈവേഷ്ടത്തിനു വിരുദ്ധമായ ഇടയലേഖനങ്ങൾ ഇന്ന് നവീകരണസഭകളും ഇറക്കുന്നു.

4. പണസമ്പാദനത്തിനുവേണ്ടി റോമാസഭ നിഷ്കർഷിച്ച കുദാശകളുടെ എണ്ണം ലൂഥർ 7-ൽനിന്നു 2 ആയി കുറവുചെയ്തു. എന്നാൽ, നവീകരണസഭകളിൽ ഇന്നു കുദാശയ്ക്കു സമാനമായി, പണം നൽകി നടത്തേണ്ട അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെയും പ്രാർത്ഥനകളുടെയും എണ്ണം ഒരു ധനസമ്പാദനമാണ്.

വസ്തുവകകളും സ്ഥാപനങ്ങളും പെരുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മതങ്ങൾ ഇന്ന് വലിയ സാമ്പത്തികശക്തികളായി മുന്നേറുകയാണ്. ലോകത്തെവിടെയും ഇന്ന് ഏറ്റവും വലിയ തൊഴിൽദാതാവും മതങ്ങളാണ്. ഇതിന്റെയെല്ലാം പിൻബലത്തോടുകൂടി മതങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയസ്വാധീനവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഈ സ്വാധീനങ്ങളുപയോഗിച്ച് മതങ്ങൾ തൊഴിലാളികളെ രൂക്ഷമായി ചൂഷണംചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയിൽ തൊഴിലാളികൾക്കും കർഷകർക്കും ജീവിക്കുവാനുള്ള അവകാശം നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യാവകാശങ്ങളും നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നു. ഇതെല്ലാം, പള്ളിമേധാവിത്വത്തിനുകീഴിൽ നവീകരണത്തിനുമുൻപ് നിലനിന്ന ഇരുണ്ടകാലഘട്ടത്തിന്റെ തിരിച്ചുവരവിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളാണ്.

യേശുവും സഭകളും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ

ഡോ. ജെ.സി. കുമാരപ്പ

[ഇന്ത്യൻ ശൈലിയിലുള്ള ഒരു ക്രൈസ്തവ നവീകരണത്തിനു മുതൽക്കൂട്ടെന്നു കണക്കാക്കാവുന്ന, ലേഖകന്റെ 'Practice and Precepts of Jesus' എന്ന ലഘുഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുഖവുര (Preface)യിൽനിന്ന് ഒരു ഭാഗം. ശീർഷകം 'സത്യ ജാല'യ്ക്കുവേണ്ടി നൽകിയത്. തർജ്ജമ സ്വന്തം-എഡിറ്റർ]

സഭാസംഘടനയിലും അതിന്റെ അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും യേശുവിന്റെ പരിപീലിക്കുകയുമായി വലിയ വ്യതിയാനങ്ങളാണ് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളത്.... ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് ഞാൻ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് വെസ്റ്റ്മിനിസ്റ്റർ കത്തീഡ്രൽപള്ളിയിൽ നടന്നിരുന്ന യുദ്ധകാലാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ ഞാൻ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. അവ എത്രതന്നെ ഗാംഭീര്യം നിറഞ്ഞതായിരുന്നുവെങ്കിലും, തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കണമെന്ന അപേക്ഷയുമായി, ഒരു സാർവ്വത്രികപിതാവിനെയും സമാധാനത്തിന്റെ രാജകുമാരനെയും ആരാധിക്കുന്ന ആ ചടങ്ങുമായി പൊരുത്തപ്പെടാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. പുതിയ ഭടന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന റിക്രൂട്ട്മെന്റുകളിൽ ബിഷപ്പുമാരും

➤ രണ്ടാംനവീകരണത്തിന്റെ അനിവാര്യത

മുകളിൽ പരാമർശിച്ച സാഹചര്യം, ഒരു രണ്ടാം നവീകരണത്തിന്റെ അനിവാര്യതയിലേക്കാണ് വിരൽചൂണ്ടുന്നതെന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമുണ്ടാകുവാനിടയില്ല. എന്നാൽ, ഇന്നത്തെ അന്ധകാരശക്തികളെ കീഴ്പ്പെടുത്തുവാൻ മതങ്ങൾക്കുള്ളിലൂടെ ഉണ്ടാകാവുന്ന നവീകരണത്തിനു കഴിയുമോ എന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമുണ്ടാകാം. മതങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽനിന്ന് ശക്തമായ നവീകരണം ഉണ്ടാകുവാനുള്ള സാധ്യത ഇന്നുണ്ടോ എന്ന സംശയവും ഉണ്ടാകാം. മാനവികതയിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടുള്ള ഒരു മാറ്റത്തിലൂടെമാത്രമേ അടിസ്ഥാനമനുഷ്ഠാവകാശങ്ങളും സനാതനമൂല്യങ്ങളും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. അതിനുവേണ്ടത് മതേതര നവീകരണമാണ്. എന്നാൽ, മതങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ നിന്നുള്ള നവീകരണശ്രമങ്ങൾക്ക് മതേതര നവീകരണത്തിന് ശക്തി പകരുവാൻ കഴിയും എന്ന വസ്തുതയും വിസ്മരിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അതിനാൽ, മതനവീകരണത്തിന്റെ പഞ്ചശതാബ്ദിക്കു സാക്ഷികളാകുന്ന നമ്മുടെ ധർമ്മം മതങ്ങളിലും മതങ്ങൾക്കു പുറത്തും നവീകരണപ്രവർത്തനം പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക എന്നതാണ്.

ഫോൺ: 9497259387

പുരോഹിതരും പ്രസംഗപീഠമുപയോഗിക്കുന്ന തെന്തിനെന്നും എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല. നിരവധി യുദ്ധമേഖലകളിൽനിന്നും, ശ്രദ്ധേയരായ ജനറൽമാരുടെ കബറിടങ്ങളിൽനിന്നും കൊണ്ടുവരുന്ന രക്തപങ്കിലമായ ബാനറുകളുടെ സാമീപ്യം ആരാധനാസ്ഥലങ്ങളുടെ പവിത്രത നശിപ്പിക്കുന്നതായിട്ടാണ് എനിക്ക് തോന്നിയത്. യേശുവും സഭകളും തമ്മിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഈ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും സമാനമായ മറ്റു വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും സഭകളുടെ 'ക്രിസ്തീയത'യിലുള്ള എന്റെ വിശ്വാസത്തെ ഉലച്ചിട്ടുണ്ട്.

'ക്രൈസ്തവ'രായ ഇന്ത്യക്കാരുടെയും പാശ്ചാത്യരുടെയും ജീവിതത്തിൽ, വിശ്വാസത്തെ പ്രകാശമാനമാക്കുന്ന യാതൊന്നുംതന്നെ അവർ ചെയ്യുന്നില്ല. ഇന്ത്യൻ ക്രൈസ്തവർ തങ്ങളുടെ ജീവിതശൈലിയിലും ജീവിതനിലവാരത്തിലുംപോലും പാശ്ചാത്യരെ അനുകരിക്കുന്നു. തലചായ്ക്കാനിടമില്ലാതിരുന്ന ഒരു ഗുരുവിനെ അനുഗമിക്കണമെന്നുപദേശിക്കുന്ന ഇവർ തങ്ങളുടെ വാച്ചിന്റെ ചെയിനിൽപ്പോലും സർണ്ണക്കുരിശാണ് പതിച്ചിരിക്കുന്നത്! യേശുവിന്റെ പ്രബോധനങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ ഈ 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സാധ്യമല്ല എന്നാണ് ഇതേക്കുറിച്ച് മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞ് ഞാൻ മിക്കപ്പോഴും കേൾക്കാനുള്ളത്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ഓരോ ഔപചാരികതയും ഓരോ കോമാളിത്തമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു, എന്നെ സംബന്ധിച്ച്. 'ക്രിസ്ത്യൻ' എന്ന വാക്ക് ഇന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, ചില നിശ്ചിതപെരുമാറ്റരീതികളും ജീവിതനിലവാരവും പുലർത്തുന്നവരും വലിയൊരു ഉവോളം പാശ്ചാത്യവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരുമായവരുടെ ഒരു സമുദായം എന്നുമാത്രമാണ്; ഒപ്പം, സ്വന്തം ദേശീയസംസ്കാരത്തിൽനിന്നു തങ്ങളെത്തന്നെ വേർപെടുത്തിയും പാശ്ചാത്യനാഗരികതയോടുള്ള അടുപ്പത്തിൽ അഭിമാനിച്ചും കഴിയുന്ന ഒരു സമുദായമെന്ന്.

ഇക്കാലമത്രയും എനിക്ക് ഹിന്ദുക്കളുമായും മുസ്ലീങ്ങളുമായും കാര്യമായ ബന്ധമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മതപരമായ അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇന്നും എനിക്ക് കാര്യമായ അറിവില്ല. അങ്ങനെയിരിക്കെയാണ്, ഏതൊക്കെയോ അജ്ഞാതസാഹചര്യങ്ങൾ ഗാന്ധിജിയുമായി എന്നെ ബന്ധപ്പെടുത്തിയത്. ഗുജറാത്തിൽ ഒരു സാമ്പത്തികസർവ്വേ നടത്തുന്നതിന്റെ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോടഭ്യർത്ഥിച്ച അവസരത്തിൽ, എന്റെ ഏറ്റവുമടുത്ത ക്രിസ്ത്യൻ സുഹൃത്തുക്കൾ, ഒരു 'അവിശ്വാസി' (heathen) യുമായി സഹകരിക്കുന്നതിൽനിന്ന് എന്നെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഗാന്ധിജിയുടെ പ്രവർത്തനപരിപാടികളുമായി ഞാൻ പരിചയത്തിലായിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ബാല്യത്തിൽ എന്റെ അമ്മ നൽകിയ പരിശീലനത്തിലൂടെ എനിക്ക് ചിരപരിചിതമായിരുന്ന അതേവഴിയിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളാണ്വ എന്നെനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുകയും, ഭൂമി

സഭാധികാരികൾക്ക് ഒരു തുറന്ന കത്ത് (തുടർച്ച)

എസ്.ജെ. അനന്ത്

[ആത്മയോഗ് ജ്ഞാനസാധനാ പ്രബോധകനും പരിശീലകനുമാണ് ലേഖകൻ. സമഗ്രമായ ഒരു ക്രൈസ്തവ ദർശനത്തിലൂന്നിനിന്നുകൊണ്ട് കേരള സഭാ നവീകരണത്തിനുവേണ്ടി ഈ തുറന്ന കത്തിലൂടെ അദ്ദേഹം സഭയെയും മുന്നോട്ടുവച്ചിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ, മാർട്ടിൻലൂഥറിന്റെ 95 വാദമുഖങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു - എഡിറ്റർ]

ആത്മീയാവതരണങ്ങളിൽ മാറ്റത്തിന്റെ കാറ്റു വീശണം

- വിവാഹകർമ്മങ്ങളും മൃതസംസ്കാരരീതികളും പവിത്രവും ലഘുവുമാകണം.
- ലക്ഷങ്ങൾ വാരി എറിഞ്ഞുള്ള വിവാഹ 'ഇരട്ടച്ചടങ്ങുകളെ' നിരസാഹവ്സ്യമാക്കണം.
- ലളിതമായ ജീവിതശൈലിയും അദ്ധ്യാനതൽ പരതയും ഭക്തജനങ്ങൾക്കു നൽകാൻ മതനേതാക്കൾ മുൻ കൈ എടുക്കണം.
- ആഹാരത്തിലൂടെയും ആരോഗ്യത്തിലൂടെയും ആനന്ദമനുഭവിച്ച് ഈ ജീവിതനാടകം സുഖസുന്ദരമാക്കാൻ പരിശീലിപ്പിക്കണം.
- വിശ്രമത്തിനായി ചെറു ഭവനവും, ശരീരത്തിന് അൽപവസ്ത്രവും മതി എന്ന അവബോധം ആത്മീയ മക്കൾക്കു നൽകാൻ ആത്മീയഗുരുക്കൾ ശ്രദ്ധിക്കണം.
- ഭയപ്പെടുത്തുന്ന ദൈവത്തെയും സ്തുതിച്ചു പുകഴ്ത്തിയാൽ പ്രസാദിക്കുന്ന ദൈവത്തെയും

സർഗ്ഗനരകാദികളെയും അവതരിപ്പിക്കുന്നതു നിർത്തണം.

- സത്യ-ധർമ്മാദികളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതം നയിച്ച് ഈ താൽക്കാലികനാടകത്തിനു വിരാമമിടാൻ ജനങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കണം.
- ഇടവകദിന ആഘോഷങ്ങൾ ആത്മീയാഘോഷങ്ങളാകണം. ഇരുമ്പാണികൾ (അമ്പ്) കൈയിലേന്തിയുള്ള കുട്ടായ്മാപ്രദക്ഷിണങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ച് സമാപന ദിനത്തിലെ സ്നേഹവിരുന്നിനായുള്ള സാമഗ്രികളുമായി കുട്ടായ്മകൾ ദേവാലയങ്ങളിലേക്കു നീങ്ങട്ടെ.
- ഇടവകക്കുട്ടായ്മകൾ ഹൃദയം പങ്കുവയ്ക്കുന്ന ഇടങ്ങളാകണം. കട്ടിയുള്ള പുസ്തകത്താളുകൾ തപ്പി, എഴുതി വച്ചത് വായിച്ചുതീർത്തിട്ട് ആർക്ക് എന്തു നേട്ടമാണുള്ളത് ? ഉണർവ്വു പകരുന്ന കുടിവരവു കളാകണം അവ.
- എഴുതിവച്ചതു വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുവാനുള്ള ഇടങ്ങളാവരുത് സബ്ഡേസ്കൂൾപോലുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ. ഉള്ളിന്റെയുള്ളിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്ന് നിധി കണ്ടെത്താനുള്ള വിദ്യയെ നൽകുന്ന ഇടങ്ങളാകണം അവ. ആ വിദ്യ നൽകുവാൻ ആത്മീയ നിറവുള്ള ഗുരുക്കന്മാർ ഉണ്ടാകണം.
- സ്വർഗ്ഗ-നരകാദികളുടെ അവതരണം അവസാനിപ്പിച്ച് സ്വർഗ്ഗം നമ്മളിൽത്തന്നെയെന്ന പരമാർത്ഥം അവതരിപ്പിക്കാൻ നിങ്ങൾ തയ്യാറാകണം.
- ഞാൻ പാപി, പാപി എന്നു പറഞ്ഞു പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനുപകരം, ഞാൻ ദൈവമകൻ/ മകൾ എന്നു പറഞ്ഞു ശീലിക്കാനും, നാം ദൈവമക്കൾ ആകയാൽ നമ്മിലെ അനന്തസാധ്യതകളെ തിരിച്ചറിയാനും പഠിപ്പിക്കുന്നതല്ലേ യഥാർത്ഥ ആത്മീയ പ്രബോധനം?
- തിരിച്ചറിവിന്റെ പ്രായത്തിലേത്തും മുമ്പ് മാമ്മോദീസായും കുമ്പസാരവും കൂർബ്ബാനയുമൊക്കെ നൽകുന്ന രീതിക്ക് അൽപം മാറ്റം വരുത്തുന്നതല്ലേ നല്ലത് എന്ന് സഭാധികാരികൾ ചിന്തിക്കണം.

» യിലെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ, ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽപ്പോലും, യേശു പഠിപ്പിച്ച പാഠങ്ങളുടെ പ്രായോഗികതയിലേക്ക് എന്റെ കണ്ണുകൾ തുറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

'ക്രിസ്ത്യൻ' എന്ന വാക്കിന് യേശുവിന്റെ ജീവിതവുമായും അദ്ദേഹം കാണിച്ചുതന്ന മാതൃകയുമായുള്ള ബന്ധമെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ, എന്റെ ഈ ചെറുപുസ്തകത്തിൽ, യേശു പഠിപ്പിച്ച തത്വങ്ങൾ പിന്തുടരുന്ന എല്ലാവരെയും, അവർ ഹിന്ദുക്കളോ മുസ്ലീങ്ങളോ ബുദ്ധിസ്റ്റുകളോ 'ക്രിസ്ത്യാനികൾ' തന്നെയോ ആകട്ടെ, ഏതു മതവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവരുമാകട്ടെ, 'യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നവർ' എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഞാൻ എടുത്തിട്ടുള്ളത് എന്നു പറയട്ടെ.

ഈ ലഘുഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കാഴ്ചപ്പാടുകളുടെ ഏക ആധികാരികത, നാലു സുവിശേഷങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽനിന്നും പ്രബോധനങ്ങളിൽനിന്നുംമാത്രമുള്ളതാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. 'അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ' (Acts) എന്ന ഭാഗത്തുനിന്നോ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ ലേഖനഭാഗങ്ങളിൽനിന്നോപോലും ഞാൻ യാതൊന്നും എടുത്തിട്ടില്ല. ഇന്നിന്റെ പ്രായോഗി

കലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടുന്നതിനായി നാം ആശ്രയിക്കേണ്ടത്, പൂർവ്വേഷ്യയുടെയും ദക്ഷിണ യൂറോപ്പിന്റെയും രണ്ടായിരം വർഷം മുമ്പത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ യേശുവിന്റെ കല്പനകളെ എങ്ങനെയായിരുന്നു അവർ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തിയത് എന്നു വിവരിക്കുന്ന രേഖകളെക്കാൾ യേശുവിന്റെ പ്രബോധനങ്ങളെയും അവയ്ക്ക് അനുപുരകമായി വരുന്ന സത്യത്തിന്റെ ചൈതന്യത്തെയുമാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു എന്നതാണ് അതിനു കാരണം. പുതിയ നിയമത്തിലെ മറ്റു ലിഖിതങ്ങൾ കാര്യങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന തെളിവുകളെന്ന നിലയിൽ പ്രചോദനാത്മകമാണ്.

ഇതെഴുതിയത്, 1944 ജൂണിൽ, ജബർപൂർ സെൻട്രൽ ജയിലിൽ പതിനഞ്ചുമാസം നീണ്ട എന്റെ തടങ്കൽക്കാലത്താണ്. അതുകൊണ്ട്, എന്റെ മറ്റൊല്ലാ പരിമിതികൾക്കുംപുറമേ, ആവശ്യമായ പുസ്തകങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനും എനിക്കൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ലാതെ വന്നു....

ഈ പശ്ചാത്തലവിവരണത്തോടെ, എന്തെപ്പോലെ അന്വേഷിച്ചലയുന്ന മനസ്സുകൾക്ക് അല്പമെങ്കിലും സഹായകമാകുമെന്ന പ്രതീക്ഷ പുലർത്തിക്കൊണ്ട്, ഈ ചിന്തകൾ ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ, പാലുകുടിച്ചുമാത്രം വിശ്വാസികൾ വളർന്നാൽമതിയെന്നു ശാഠ്യം പിടിക്കാതെ അൽപം ഖര പദാർത്ഥം കഴിക്കാനുള്ള പരിശീലനംകുടി കൊടുക്കണം.

“മനുഷ്യ നിർമ്മിതഭവനങ്ങളിൽ ദൈവം വസിക്കുന്നില്ല” എന്ന് വി.സ്തെഫാനോസ് പറഞ്ഞു (അപ്പ.പ്രവ. 7:45-48). “നമ്മൾ ജീവിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ആലയമാണ്” എന്ന് സെന്റ് പോൾ 2 കോറി. 6:16-ൽ പറഞ്ഞു.

അന്നത്തെ പ്രധാന പുരോഹിതന്മാരുടെ മുഖത്തു നോക്കി സ്തെഫാനോസ് പറഞ്ഞു, ‘ഹൃദയത്തിലും കാതുകളിലും അപരിച്ഛേദിത രാണു നിങ്ങൾ’ എന്ന് (അപ്പോ.പ്രവ. 7:48-51). അപ്പോൾ പരിച്ഛേദനകർമ്മം നടക്കേണ്ടത് കണ്ണിലും കാതിലും, കരളിലുമല്ലേ? അതായത്, നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളിൽ മാറ്റം സംഭവിക്കണം; ഉൾക്കൊള്ളലുകളിൽ മാറ്റം സംഭവിക്കണം.

ആദ്യ പോപ്പ് എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന പത്രോസ് ശ്ലീഹാ മൂന്നു കൊല്ലക്കാലം ഗുരുവിനൊപ്പം നടന്നിട്ടും ആത്മീയതയുടെ പൂർണ്ണതയിൽ എത്തിയോ? പത്തു ദിവസത്തെ ധ്യാനത്തെത്തുടർന്ന് അൽപം ആത്മവിശ്വാസം ലഭിച്ചു. അതിനുശേഷവും പരിച്ഛേദിത അപരിച്ഛേദിത വേർചിന്തയുമായി ഏറെക്കാലം നടന്നു. യഹൂദനല്ലായിരുന്നെങ്കിലും നീതിമാനും സത്യസന്ധനും ആയിരുന്ന കൊർനേലിയുസിന്റെ ഭവനത്തിൽ എത്തിയപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തിന് ബോധോദയം ഉണ്ടായത്, ‘സത്യമായും ദൈവത്തിനു പക്ഷപാതമില്ല’ എന്ന്! (അപ്പ. പ്രവ. 10:34). “അവിടുത്തെ ഭയപ്പെടുകയും നീതി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആരും, ഏതു ജാതിയിൽപ്പെട്ടവനായാലും അവിടുത്തേക്ക് സ്വീകാര്യനാണ് എന്ന് ഞാൻ അറിയുന്നു” എന്ന് ഉറക്കെ പറയാൻ അന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു.

ദിവ്യഗുരു പറഞ്ഞില്ലേ, “മനുഷ്യമക്കളുടെ എല്ലാ പാപങ്ങളും അവർ പറയുന്ന ദുഷണങ്ങളും ക്ഷമിക്കപ്പെടും” എന്ന് (മർക്കോ. 3:28).

അതുകൊണ്ട്, ‘ബ്ലാക്മാസ്സം’ ‘യോഗ’ യുമൊന്നുമല്ല പ്രധാന വിഷയമായി എടുക്കേണ്ടത്. അതൊക്കെ അതിന്റെ വഴിക്കു പോകട്ടെ. ദൈവമക്കളെ എങ്ങനെ ആ അവബോധത്തിൽ എത്തിക്കാം എന്നതു മാത്രമായിരിക്കട്ടെ, പ്രധാന വിഷയം. അതിന്, ഉള്ളിലേക്ക് എങ്ങനെ യാത്ര ചെയ്യണമെന്ന് അവർ അറിയണം. യോഗാ പോലുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ അതിനു സഹായകരമാകുമെങ്കിൽ അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം.

പ്രിയ ബഹു. സഭാധികാരികളേ,

നമ്മൾ പാരമ്പര്യപരമായി പഠിച്ചുവെച്ചതൊന്നുമല്ല യാഥാർത്ഥ്യം എന്നതല്ലേ ശരി? ആത്മീയതയെ അറിയാൻ ദൈവത്തിന്റെ കരുണയുടെ സ്വരം തിരിച്ചറിയണം. ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ മുഖം തിരിച്ചറിയണം. അടുത്ത നാളിൽ ഒരു മെത്രാന്റെ സ്ഥാനാരോഹണച്ചടങ്ങിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട് പത്രവാർത്ത

വന്നതിങ്ങനെ: “അരമനയിൽനിന്നുള്ള വാഹനങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടെ എത്തുന്ന മാർ...” (മനോരമ ഏപ്രിൽ 21). കഴുതപ്പുറത്തു വന്ന ഗുരുവിനെ അനുഗമിക്കുവാനുള്ള ആഹ്വാനവുമായി ആടുകളുടെ ഇടയിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലേണ്ട വലിയ ഇടയനെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്ത! അരമന, തിരുമേനി, കിരീടം ഇതൊക്കെ മാറേണ്ട? കർതൃദാസമന്ദിരമെന്നോ പ്രധാനാചാര്യഭവനമെന്നോ മുഖ്യ അജപാലക ഗേഹമെന്നോ പോരേ? അന്ന് ആ സ്ഥാനാരോഹണച്ചടങ്ങ് ആദ്യവസാനം ഞാൻ കണ്ടു. പുതിയ മെത്രാൻ ആത്മീയതയുടെ തനിമ അറിഞ്ഞ് ആടുകളെ മേയ്ക്കും എന്ന് ആ മുഖം എന്നോടു പറഞ്ഞു.

ഇനിയും വളരെ കാര്യങ്ങൾ എന്റെ മനസ്സിലുള്ളത് പിന്നാലെ അറിയിക്കും; ഗുരുപ്രേരണ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ.

സഭയുടെ സ്ഥാപനമായ NBCLC പോലുള്ള ഇടങ്ങളിൽനിന്നു ലഭിച്ച ബോധ്യങ്ങളാണ് എന്നെ ഇങ്ങനെ പറയാൻ പ്രാപ്തനാക്കുന്നത്. അവിടെ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ച വൈദികഗുരുക്കന്മാർ അന്നു പറഞ്ഞു: ‘ഇനി ഞങ്ങൾക്ക് ഒന്നും മാറ്റിപ്പറയാൻ പറ്റില്ല. നിങ്ങൾ സ്വയം അറിഞ്ഞ് മുന്നോട്ടു വരൂ; സഭയിൽ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തൂ’ എന്ന്.

സഭ എപ്പോഴും അഹങ്കാരപൂർവ്വം പറയുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട് - ‘സഭയെ തോൽപ്പിക്കാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല’. അങ്ങനെ അഹങ്കരിക്കാനും അഭിമാനംകൊള്ളാനുമുള്ളതാണോ ഈ ആത്മീയ സംഘടന? ‘ആരും എന്തും പറയട്ടെ, നമുക്ക് ഒരു ചുക്കും സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നില്ല’ എന്ന ധിക്കാര മനോഭാവമാണോ സഭയ്ക്കു വേണ്ടത്? പെസഹാ വ്യാഴാഴ്ച കാലുകഴുകൽ നാടകം നടത്താൻ എളുപ്പമാണ്. ആടുകളുടെ ഇടയിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്ന് വിനയത്തോടെ അവർക്കു പാദശുശ്രൂഷചെയ്യാൻ എത്ര വികാരിമാർക്കു കഴിയും!

ഉപസംഹാരം

സഭാധികാരികളോട് എനിക്ക് അൽപംപോലും വെറുപ്പോ പിണക്കമോ ഇല്ല. സഭാഭരണം കഴിഞ്ഞ് വിശ്രമ ജീവിതത്തോട് അടുക്കുമ്പോഴുള്ള അവരുടെ അവസ്ഥയെ ഓർത്ത് സങ്കടം തോന്നാറുണ്ട്. വിശ്രമജീവിതത്തിന് വൈദിക മന്ദിരങ്ങളിൽ കഴിയുന്നവരുടെ ദയനീയസ്ഥിതി അടുത്തറിയുന്ന ആളാണു ഞാൻ.

ഒരു വൈദികനാകാനും പഠിച്ചുയർന്നു പോകാനും എനിക്ക് വളരെയേറെ അവസരങ്ങൾ ലഭിച്ചു. പക്ഷേ പോയില്ല. വൈദികരിലൂടെയാണ് എനിക്ക് ഇന്നത്തെ ഞാനാകാൻ കഴിഞ്ഞത്. സഭ വക സ്കൂളുകളിൽ കുറെ പഠിച്ചു; പഠിപ്പിച്ചു. ആ കടപ്പാടിന്റെ ചിത്രം ഉള്ളിൽ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് പരമസത്യം അറിഞ്ഞ് അറിയിക്കാൻ ആഗ്രഹം ഉദിച്ചു. ആത്മീയ പഠനവേദികൾ പലത് എന്റെ ഗുരു എന്റെ മുമ്പിൽ തുറന്നുതന്നു. ജോലിയിൽ ആയിരുന്നപ്പോഴും അതിനു ശേഷവും ഒത്തിരി സമയം അതിനായിട്ട് നീക്കിവച്ചു. പഠനയാത്രകൾ ഇപ്പോൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. അറിഞ്ഞതിനെ അറിയിക്കുവാനുള്ള ഒരുക്കത്തിനായി ഏതാനും നാളുകൾ മാറ്റിവയ്ക്കുന്നു. അറിഞ്ഞതിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അറിഞ്ഞതിനെ അറിയിച്ചുകൊണ്ട്, ആവുന്നത്ര നന്മപ്രവർത്തികൾ ചെയ്ത്, ആർക്കും ഒരു പോറലുപോലുമേൽപിക്കാതെ ശിഷ്യജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അനുഗ്രഹിക്കണം.

നിറഞ്ഞ ആത്മാർത്ഥതയോടെ എഴുതിയ ആശയങ്ങൾ ആർക്കെങ്കിലും പോറലേൽപ്പിച്ചാൽ ക്ഷമിക്കണം.

ആദരപൂർവ്വം,

എസ്. ജെ. അനന്ത് (സെബാസ്റ്റ്യൻ ജെ അനന്തക്കാട്ട്)

ഫോൺ: 9495537822

ഡോസ്തോവ്സ്കി പറഞ്ഞ കഥ

[19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഈ വിഖ്യാതരഷ്യൻ സാഹിത്യകാരൻ ഡോസ്തോവ്സ്കി (Fyodor Dostoyevsky), 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സഭാധികാരത്തിന്റെ ഇരുണ്ടമുഖവും, ആ സാഹചര്യത്തിലും തെളിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന യേശുവിന്റെ തേജസാർന്നമുഖവും അതിവിദഗ്ദ്ധമായി വരച്ചുകാട്ടുന്നു. സഭയും യേശുവും തമ്മിൽ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്ന വൈരുദ്ധ്യങ്ങളിലേക്കു വെളിച്ചംവീശുന്നു, ഈ നോവൽഭാഗം - എഡിറ്റർ]

ഡോസ്തോവ്സ്കിയുടെ ഉന്നതകലാസൃഷ്ടിയായ ‘കാരമസോവ് സഹോദരന്മാർ’ എന്ന നോവലിൽ നാസ്തികനായ ഇവാൻ കാരമസോവ് തന്റെ അനുജനോടു പറയുന്നതാണ് കഥ. ഇതു നടന്നത് സ്പെയിനിലെ സെവിൽ നഗരത്തിൽ. കാലം പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ട്.

ഒരിക്കൽക്കൂടി ഈ ലോകത്തിൽ കുറേനാൾ കഴിച്ചു കൂട്ടാൻ യേശുക്രിസ്തു തിരുമനസ്സാവും - നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് എവുണ്ണ താൻ മനുഷ്യരുപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടോ, അതുപോലെ, അവിടന്ന് സെവിൽ നഗരത്തിലെ തെരുവുകളിലൂടെ നടന്നുപോവുന്നു. വഴിയേ പണ്ടത്തെപ്പോലെ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യർ അവിടുത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ആഘോദപൂർവ്വം എതിരേൽക്കുന്നു, ചുറ്റും തിങ്ങിക്കൂടുന്നു.

ഈ നിമിഷം സെവിലിലെ അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ അതിലെ കടന്നുപോകാനിടയായി. ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു, പാഷണ്ഡരെ കണ്ടുപിടിച്ചു കൊന്നൊടുക്കാൻവേണ്ടി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഇൻക്വിസിഷന്റെ സർവ്വാധികാരി. തലേനാൾ നൂറു പാഷണ്ഡരെ ഒന്നിച്ച് ഇയാൾ അഗ്നി ക്ഷിരയാക്കിയതാണ്. അയാൾക്ക് തൊണ്ണൂറു വയസ്സുണ്ട്. നരവിണ തലമുടിയും ഉണങ്ങിച്ചുരുണ്ട മുഖവും ഇടിഞ്ഞുവീണ കണ്ണിമകളും. എങ്കിലും നട്ടെല്ലു നിവർ

ന്നാണ്, നല്ല കിളുമുള്ള ആ മനുഷ്യന്റെ നടത്തം. ആ കണ്ണുകളിൽനിന്ന് തീപ്പൊരി പാറിപ്പറക്കുംപോലെ തോന്നും.

അയാൾ ഒരു നോട്ടത്തിൽ യേശുവിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. തെരുവിൽ നടക്കുന്നതെല്ലാം മനസ്സിലാക്കിവെച്ചു. ഒടുവിൽ അവിടുത്തെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ കാവൽക്കാരനോടു കല്പിക്കുന്നു. കാവൽക്കാരൻ കോടതിക്കെട്ടിടത്തിലെ ഒരിടുങ്ങിയ ഇരുട്ടറയിൽ അവിടുത്തെ അടച്ചുപൂട്ടുന്നു. പകലൊടുങ്ങി. രാത്രിയായി- ചുടേറിയ, നിശ്ചലമായ രാത്രി! പൊടുന്നനെ കുരിശുത്ത് വാതിൽ തുറക്കപ്പെടുന്നു. വൈകിട്ടിൽ റാത്തലുമായി കർദ്ദിനാൾ തനിയെ അകത്തു പ്രവേശിക്കുന്നു. ഒന്നുമുരിയാടാതെ കുറേനേരം അയാളുടെ തറച്ചു നിന്നു. പിന്നെ തടവുകാരനെ തുറിച്ചുനോക്കി കൊണ്ടു പറഞ്ഞു:

“എന്തിനാണ് ഞങ്ങളെ അലട്ടാൻ നീ വീണ്ടും വന്നിരിക്കുന്നത്? ഭാഗ്യത്തിന് നീയന്ത് ഞങ്ങളെ വിടുപോയി. നിന്റെ ജോലിയെല്ലാം ഞങ്ങളെ ഭരമേൽപ്പിച്ചു. കെട്ടാനും അഴിക്കാനുമുള്ള അധികാരവും ഞങ്ങൾക്കു തന്നു. ഇനിയതു തിരിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നു നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടെ? പിന്നെന്തിനു നീ വീണ്ടും വന്നു?”

കർദ്ദിനാൾ തുടർന്നു: “നീ മനുഷ്യരുടെ സ്വതന്ത്രമായ സ്നേഹം കാക്ഷിച്ചു. കർക്കശമായ പഴയനിയമത്തെ റദ്ദാക്കി. പകരം, സ്നേഹത്തെ പരമപ്രമാണമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. മനുഷ്യൻ നന്മ-തിന്മകളെപ്പറ്റി സ്വതന്ത്രമായി തീരുമാനമെടുക്കണമെന്നായിരുന്നു നിന്റെ അനുശാസനം. എന്നാൽ ഇവിടെ നിനക്കു തെറ്റിപ്പോയി. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കാൾ ദുസ്സഹമായി, ഭയാനകമായി അവർക്കു വേറൊന്നുമില്ല. ഞങ്ങളാവട്ടെ, നിന്റെ വേലയെ മെച്ചപ്പെടുത്തി. നന്മ-തിന്മകളെപ്പറ്റി തീർപ്പുകല്പിക്കുകയെന്ന ഭാരിച്ച ചുമതല അവരിൽനിന്നു ഞങ്ങളേറ്റേടുത്തിരിക്കുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ ഇഷ്ടം കണ്ണുമടച്ചു നിറവേറ്റുന്നതിലാണ് നേരായ സ്വാതന്ത്ര്യം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നു ഞങ്ങളവരെ പഠിപ്പിച്ചു. പാപം ചെയ്യാൻപോലും ഞങ്ങളവരെ അനുവദിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ആശീർവാദത്തോടെ ചെയ്യുന്ന പാപങ്ങൾ പൊറുക്കപ്പെടുമെന്ന് അവർക്കുറപ്പുണ്ട്. അവയ്ക്കുള്ള ശിക്ഷയും ഞങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. ആട്ടിൻപറ്റത്തെപ്പോലെ നയിക്കപ്പെടുന്നതിൽ അവരിന്നു സംതൃപ്തിയടയുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യ സ്നേഹമെന്ന ഭാരം ചുമക്കേണ്ടതില്ലാത്തതിനാൽ അവർക്കിനി മനസ്സമാധാനത്തോടെ മരിക്കാം. ശവകുടീരത്തിനപ്പുറത്ത് അവർ കണ്ടെത്തുന്നതും മരണമായിരിക്കും. പക്ഷേ ആ രഹസ്യം ഞങ്ങൾ മറച്ചുവയ്ക്കും. അതേസമയം, പരത്തിലെ നിത്യസൗഭാഗ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ഞങ്ങളവരെ വശീകരിക്കുകയുണ്ടായി.

“നട്ടെല്ലില്ലാത്ത ഈ വിദ്രോഹികളെ അടക്കി നിർത്താൻ മൂന്നുപായങ്ങളേയുള്ളൂ. അത്ഭുതങ്ങളും രഹസ്യങ്ങളും അധികാരവും. ഇവ മൂന്നും മരുഭൂവിൽവെച്ച് സാത്താൻ നിനക്കു നിർദ്ദേശിച്ചുതന്നതാണ്. എന്നാൽ നീയവ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. കല്ല് അപ്പമാക്കിക്കൊടുത്ത് മനുഷ്യരുടെ അനുസരണ വിലയ്ക്കുവാങ്ങാൻ നീ കുറ്റാക്കിയില്ല. അതുപോലെ അത്ഭുതങ്ങളിലൂടെ അവരെ അടിമപ്പെടുത്താനും നീ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ, ദൈവാലയഗോപുരത്തിൽനിന്നു കീഴോട്ടു ചാടാനും കുരിശിൽനിന്നിറങ്ങിവരാനും നീ വിസമ്മതിച്ചത്. ഒടുക്കം ലൗകികാധികാരത്തെയും നീ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. അങ്ങനെ മനുഷ്യരുടെ സൗഭാഗ്യത്തിനുകുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം നീ തിരസ്കരിച്ചു. നീയെന്നു തള്ളിക്കളഞ്ഞ സാത്താന്റെ ദാനത്തെ- ഭൗതികസാമ്രാജ്യത്തെ- ഞങ്ങളേറ്റെടുത്തു. സീസറിന്റെ വാളും സാമ്രാജ്യവും ഇന്നു ഞങ്ങളുടേതാണ്. ലോകൈകസാമ്രാട്ടുകളായി ഞങ്ങളെത്തന്നെ ഞങ്ങൾ വിളംബരം ചെയ്തു. എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ വേല മുഴുമിപ്പിക്കാൻ ഇതേവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.”

“എന്താ, ഒന്നുമുരിയാടാതെ പ്രശാന്തിയുറുന്ന ആ കണ്ണുകൾക്കൊണ്ട് എന്തായിങ്ങനെ തുറിച്ചു നോക്കുന്നത്? നിന്റെ സ്നേഹമൊന്നും എനിക്കുവേണ്ട. ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ലല്ലോ. ഞങ്ങളുടെ രഹസ്യം നിന്നിൽനിന്നു മറച്ചുവയ്ക്കുകയാണെന്നോ? ഞാൻതന്നെ അതു പറഞ്ഞുകേൾക്കണമെന്നുണ്ടായിരിക്കും, അല്ലേ? എന്നാലാവട്ടെ, കേട്ടോളൂ: ഞങ്ങൾ നിന്റെ കൂടെയല്ല, അവന്റെ - സാത്താന്റെ - ചേരിയിലാണ്.

“നിന്നെ നാളെ അഗ്നിക്കിരയാക്കാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഞങ്ങളെ അലട്ടാനത്രെ നീ വന്നിരിക്കുന്നത്. മറ്റാരെങ്കിലും അഗ്നികുണ്ഡം അർഹിക്കുന്ന ഒരുവനുണ്ടെങ്കിൽ അതു നീയാണ്. നാളെ നീ ചാവലാവും. ഞാനാണ് പറഞ്ഞത്.”

യേശു മറുപടിയൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. അവിടുന്ന് തന്നോട് എന്തെങ്കിലും - അതെത്ര കയ്പുറ്റതും ഭയങ്കരവുമായിക്കൊള്ളട്ടെ - പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് കർദ്ദിനാൾ ആശിച്ചു. യേശു ഒന്നു ചെയ്തു. മെല്ലെ തന്റെ എതിരാളിയെ സമീപിച്ച് അയാളുടെ തൊണ്ണൂറു വയസ്സുള്ള അധരങ്ങളിൽ സ്നേഹസാന്ദ്രമായ ഒരു ചുംബനമർപ്പിച്ചു. കർദ്ദിനാൾ വാതിൽക്കലേക്കു നടന്നു. അതു തുറന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കിപ്പറഞ്ഞു: “ഇറങ്ങിപ്പോകൂ, ഇനിയൊരിക്കലും തിരിച്ചുവരരുത്. ഒരിക്കലും, ഒരിക്കലും.”

(കടപ്പാട്: 'നസ്രാണിദീപം' 2017 ആഗസ്റ്റ് ലക്കം)

പഴയനിയമത്തിലെ ദൈവത്തിന്റെ ക്രൂരതകൾ

സ്വാമി ദേവപ്രസാദ്-കാനഡ

[ക്രൂരത മുഖമുദ്രയായുള്ള പഴയനിയമത്തിലെ ദൈവസങ്കല്പത്തിൽനിന്ന്, യേശു അവതരിപ്പിച്ച 'സ്നേഹപിതാവ്' എന്ന ദൈവസങ്കല്പത്തിലേക്കു മനുഷ്യനു നീങ്ങാൻ കഴിയണമെങ്കിൽ, സഭ നവീകരിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ, സഭ പഴയനിയമം വിട്ട് യേശുവിന്റെ പുതിയനിയമത്തിലേക്കു പൂർണ്ണമായി വരേണ്ടതില്ലേ എന്ന ചിന്തശക്തമായി ഉദിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പഴയനിയമപഠനസർവ്വേ - എഡിറ്റർ]

മനുഷ്യർ സ്നേഹിച്ചു ജീവിക്കാൻ യേശു സ്നേഹത്തിന്റെ നിയമം പഠിപ്പിച്ചു. പഴയനിയമസംഹിതയും പഴയനിയമ കഥകളും (ഹീബ്രു ബൈബിൾ) യേശുവിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ നിയമത്തോടെ അപ്രസക്തമായി. യേശുശിഷ്യർ പഴയനിയമസംഹിതയും പഴയനിയമകഥകളുമല്ല ജീവിതനിയമമായി സ്വീകരിക്കേണ്ടത്; പ്രത്യുത, യേശുവിന്റെ പുതിയനിയമമാണ് ജീവിതത്തിൽ പകർത്തേണ്ടത്. പഴയനിയമം അവതരിപ്പിക്കുന്ന യഹോവ എന്ന ദൈവത്തിൽ ക്രൂരതയുടെയും കൊലയുടെയും കൊള്ളയുടെയും വംശഹത്യയുടെയുമായ മുഖമാണ് തെളിഞ്ഞുവരുന്നത്. യേശുവാകുന്ന വെളിച്ചം കണ്ടവർ എന്തിനാണ് ഇരുണ്ട പഴയനിയമ കാലഘട്ടത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നത്? ഇന്നത്തെ ആധുനികസമൂഹം പഴയ അപരിഷ്കൃത കാലത്തെ ക്രൂരകഥകളുടെയും ഐതിഹ്യങ്ങളുടെയും പിന്നാലെ പോകേണ്ടതുണ്ടോ? ഇന്നത്തെ തലമുറ അവ വായിച്ചാണോ വളരേണ്ടത്?

സ്നേഹിക്കാൻ, ക്ഷമിക്കാൻ അറിയാത്ത ക്രൂരനായ ദൈവത്തെയാണ് പഴയനിയമത്തിൽ ഉടനീളം കാണുന്നത്. പഴയനിയമത്തിലെ കെട്ടുകഥകളിലധികവും കൊലയുടെയും കൊള്ളയുടെയും വംശഹത്യയുടേതുമാണ്. ഇതിന്റെ വ്യക്തമായ കുറെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്:

‘എന്റെ സൃഷ്ടിയായ മനുഷ്യനെ ഭൂമുഖത്തുനിന്നു ഞാൻ തുടച്ചുമാറ്റും’ (ഉല്പത്തി 6:7).

കന്യ പെയ്യിച്ച് മനുഷ്യരെയും മൃഗങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുന്നു (പുറപ്പാട് 9:13-35).

ഈജിപ്റ്റിലെ മനുഷ്യരുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും ആദ്യജാതന്മാരെ സംഹരിക്കുന്നു (പുറപ്പാട് 11-12).

ഇസ്രായേൽക്കാരെ പിന്തുടർന്ന ഫറവോയുടെ സൈന്യത്തെമുഴുവനും കടൽവെള്ളംകൊണ്ടു മുടിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു (പുറപ്പാട് 14).

കാളക്കുട്ടിയെ ആരാധിച്ചവരെ വധിക്കുന്നു (പുറപ്പാട് 32:26-29).

അഹറോന്റെ മക്കളെ നിഷ്കരുണം വധിക്കുന്നു (ലേവ്യർ 10:1-2).

തന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കാത്തവർക്ക് ശിക്ഷ നൽകുന്നു, അവരെ നശിപ്പിക്കുന്നു (ലേവ്യർ 26:14-39).

കാടപ്പക്ഷികളെ തിന്നവരെ മഹാമാരി അയച്ചു ശിക്ഷിക്കുന്നു (സംഖ്യ 11:32-34).

കൊഹാറിനെയും അനുചരന്മാരെയും അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളെയും ജീവനോടെ ഭൂമിയിൽ മുടി. ധൂപാർച്ചന നടത്തിയ 250 പേരെ ദഹിപ്പിച്ചു. 14700 പേരെ മഹാമാരിയിൽ കൊന്നു (സംഖ്യ 16:15-35).

അനേകരെ കൊന്നൊടുക്കി ദേശങ്ങളൊക്കെ കൈയടക്കി (സംഖ്യ 21:4-35).

യഹോവയുടെ ആജ്ഞപ്രകാരം ജോഷ്വായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അയൽരാജ്യങ്ങളെ ആക്രമിക്കുകയും കൊള്ളയും കൊലയും നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു (ജോഷ്വാ 10:7-43).

കൈകാലുകളുടെ പെരുവിരലുകൾ ചേരദിക്കപ്പെട്ട എഴുപതു രാജാക്കന്മാർ മേശയ്ക്കുകീഴിലെ ഉച്ഛിഷ്ടം പെറുക്കി തിന്നുന്നു (ന്യായാധിപന്മാർ 1:6-7).

മിദയാൻകാരോട് കാണിക്കുന്ന ക്രൂരത (ന്യായാധിപന്മാർ 7:9-25).

കർത്താവിന്റെ പേടകത്തിലേക്കു നോക്കിയതിനാൽ എഴുപത് ബൽഷമേഷുകാരെ വധിച്ചു (1 സാമുവേൽ 6:19).

ദാവീദ് രാജാവ് നാബാലിന്റെ ഭാര്യയെ സ്വന്തമാക്കാൻ അവനെ ചതിവിൽ കൊല്ലുന്നു (1 സാമുവേൽ 25:36-38).

അബദ്ധത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ പേടകത്തെ തൊട്ട ഉസ്സായെ ദൈവം കൊല്ലുന്നു (2 സാമുവേൽ 6:6-8).

ഊറിയായുടെ ഭാര്യ പ്രസവിച്ച ദാവീദിന്റെ കുഞ്ഞു കർത്താവിന്റെ പ്രഹരമേറ്റ് മരിക്കുന്നു (2 സാമുവേൽ 12:13-18).

പ്രതികാരം ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രസാദിക്കുന്ന, പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്ന ദൈവം (2 സാമുവേൽ 21:1-13).

ദാവീദ് ജനസംഖ്യ എടുത്തതിന് 70000 പേരെ മഹാമാരി അയച്ചു കൊന്നു, പ്രതികാരംചെയ്യുന്ന ദൈവം (2 സാമുവേൽ 24:15).

ക്ഷേണം കഴിച്ചതിനു ശിക്ഷയായി ഒരു ദൈവമനുഷ്യനെ സിംഹത്തെ വിട്ടു കൊല്ലിക്കുന്നു (1 രാജാക്കന്മാർ 13:14-25).

സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു അഗ്നി ഇറക്കി മനുഷ്യരെ ദഹിപ്പിക്കുന്നു (2 രാജാക്കന്മാർ 1:9-12).

പട്ടണത്തിലെ ചില ബാലന്മാർ പ്രവാചകനെ പരിഹസിച്ചതിനു പ്രതികാരമായി കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ അവരെ ശപിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി നാല്പത്തിരണ്ടു ബാലന്മാരെ കരടി പിടിച്ചു തിന്നുന്നു (2 രാജാക്കന്മാർ 2:23-24).

ഒരു സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രമാണി ജനങ്ങളാൽ ചവിട്ടി മെതിച്ചു കൊല്ലപ്പെടുന്നു (2 രാജാക്കന്മാർ 7).

രാത്രി കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ അസീരിയ പാളയത്തിൽ കടന്ന് ഒരു ലക്ഷത്തി എൺപത്തയ്യായിരം പേരെ വധിച്ചു (2 രാജാക്കന്മാർ 19:35).

യുദ്ധായുധങ്ങളുടെ ആദ്യജാതനായ ഏർ കർത്താവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ദുഷ്ടനായിരുന്നതിനാൽ അവിടുന്ന് അവനെ നിഹനിച്ചു (1 ദിനവൃത്താന്തം 2:3).

സാവുൾ കർത്താവിന്റെ ഹിതം അന്വേഷിച്ചില്ല. അവിടുന്ന് അവനെ വധിച്ചു (10 ദിനവൃത്താന്തം 10:14).

ജെറുസലേമിനെ ദൈവം നശിപ്പിക്കുന്നു. യുവാക്കളോടോ, കന്യകകളോടോ, വൃദ്ധന്മാരോടോ, പട്ടുകിഴവന്മാരോടോ അവൻ കരുണ കാണിച്ചില്ല (2 ദിനവൃത്താന്തം 36:).

ഇയ്യോബിനോട് ക്രൂരമായി പെരുമാറുന്ന ദൈവം (ഇയ്യോബ്).

‘ഞാൻ ഒരുവനെ എടുത്ത് മറ്റൊരുവന്റെ മേൽ അടിക്കും. പിതാക്കന്മാരെയും മക്കളെയും ഒരുപോലെ. ഞാൻ ആരോടും കരുണകാണിക്കുകയില്ല; ഒരുവനെയും വെറുതെവിടുകയില്ല; എല്ലാവരെയും നിർദ്ദയം നശിപ്പിക്കും - കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു’ (ജെറമിയ 13:13-14).

ക്രൂരമായ ശിക്ഷാവിധിക്കുന്ന കർത്താവ് (എസക്കിയേൽ 5:8-17).

ദൈവത്തിന്റെ ക്രൂരത (എസക്കിയേൽ 14:12-23).

‘അവർക്കു മക്കളുണ്ടായാൽത്തന്നെ ആ അരുമസന്താനങ്ങളെ ഞാൻ വധിക്കും’ (ഹോസിയ 9:16-17).

‘കുഞ്ഞുങ്ങൾ അപഹരിക്കപ്പെട്ട കരടിയെപ്പോലെ ഞാൻ അവരുടെമേൽ ചാടിവീഴും. അവരുടെ മാറിടം ഞാൻ വലിച്ചുകീറും. സിംഹത്തെപ്പോലെ ഞാൻ അവിടെവെച്ച് അവരെ വിഴുങ്ങും. വന്യമൃഗത്തെപ്പോലെ ഞാൻ അവരെ ചീന്തിക്കളയും’ (ഹോസിയ 13:7-9).

‘സമരിയ തന്റെ തെറ്റിനു ശിക്ഷയേൽക്കണം. അവൾ തന്റെ ദൈവത്തെ ധിക്കരിച്ചു. അവൾ വാളിനിരയാകും. അവരുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ നിലത്തടിച്ചു കൊല്ലും. അവരുടെ ഗർഭിണികളെ കുത്തിപ്പിളരും’ (ഹോസിയ 13:16).

ഞാൻ സകല ജനത്തെയുംകൂട്ടി ജെറുസലേമിനെതിരെ യുദ്ധംചെയ്യാൻ വരുത്തും. അവർ പട്ടണങ്ങൾ പിടിച്ചെടുക്കുകയും വീടുകൾ കൊള്ളയടിക്കുകയും സ്ത്രീകളെ അപമാനിക്കുകയുംചെയ്യും (സക്കറിയ 14:2).

ജെറുസലേമിനോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന ജനതകളുടെമേൽ കർത്താവ് അയക്കുന്ന മഹാമാരി (സക്കറിയ 14:12-13)

ദൈവത്തിന് എങ്ങനെ ഇത്രമാത്രം ക്രൂരത പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയും? ഈ കഥകൾ വായിച്ചാണോ നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ വളരേണ്ടത്?

മരണാനന്തരം - കഥയും കാര്യവും

വി.എം. ഫ്രാൻസിസ് വിലങ്ങുപാറ

പുതുക്രിസ്ത്യാനി ഔസേപ്പം കെട്ടിയവർ അന്നയും മാത്തച്ചൻ മുതലാളിയുടെ കുടികിടപ്പുകാരാണ്. അവർ നല്ല കർഷകത്തൊഴിലാളികളാണ്. മക്കൾ രണ്ടുപേർ കുടിപ്പള്ളി ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്നു. ഞായറാഴ്ചയൊഴികെ ആഴ്ചവട്ടത്തിലെ എല്ലാ ദിവസവും അവർക്കു പറമ്പിൽ പണിയുണ്ട്.

ഞായറാഴ്ച അവർ കൊച്ചുപള്ളിയുടെ ആനവായിലിന്ന് താഴെ മുറ്റത്ത് നിന്നും ഇരുന്നും മുട്ടുകുത്തിയും കുർബാന കാണും. കൊച്ചച്ചന്മാരിലാരെങ്കിലും കാലാകാലങ്ങളിൽ കുദാശ കൊടുക്കും. അവർക്ക് പാപം എന്താണെന്ന് അറിയില്ല. അതു ചെയ്യുവാനും അറിയില്ല.

മഞ്ഞും മഴയും വെയിലും അവർക്കു ബാധകമല്ല. മാത്തച്ചൻമുതലാളി ഔസേപ്പിനു 300-ഉം അന്നയ്ക്കു 250-ഉം വേലക്കുലി കൊടുക്കും. പുറത്ത് 750-ഉം 600-ഉം പണിക്കുലിയുണ്ട്. ഉച്ചകഴിഞ്ഞു നാല്-അഞ്ചുമണിയോടെ പണി നിറുത്തും. ബംഗ്ലാവിൽചെന്നു ചെലവുകാശു 100 രൂപ വാങ്ങിക്കും. അല്പം പുഴുക്ക് പൊതികെട്ടി കവലയിലെ കള്ളുഷാപ്പിൽച്ചെന്ന് ഒരു ചെറിയ 'റിഫ്രഷ്മെന്റ്' നടത്തി ബാക്കി കാശിനു അടുത്ത ദിവസത്തേക്കു വേണ്ട പല വൃണജനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കും. രാത്രി ഇരുട്ടും, പുലരും.

അന്നു വ്യാഴാഴ്ച, ഉച്ചവരെ ഔസേപ്പ് ഇഞ്ചിക്കണ്ടം വെട്ടി. അന്ന കണ്ടം നിറത്തി ഇഞ്ചിവിത്തു നട്ടു. ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞതോടെ ഔസേപ്പിന്റെ വയറു കമ്പിച്ചു വന്നു. ചങ്കിനുവേദന തോന്നി. നന്നായി വിരർത്തു. വേദന പടരുന്നതായി പറഞ്ഞു. അന്ന ചൂടുപിടിച്ചു. ഔസേപ്പ്

കൊച്ചുതിണ്ണയിൽ ഉരുണ്ടും പിരണ്ടും കിടന്നു. മൂന്നു മണിക്കു മരിച്ചു.

മാത്തച്ചൻമുതലാളി സിവിൽക്കേസിനു കോട്ടയത്തേക്കു പോയതായിരുന്നു. ബ്രിജിത്താ കൊച്ചമ്മ അക്കരെത്താമസിക്കുന്ന അന്നമ്മയുടെ സഹോദരൻ കരിയായ്ക്ക് ആളുവിട്ടു. കരിയായോടു പള്ളിയിൽച്ചെന്നു വികാരിയച്ചനെ അറിയിക്കാൻ പറഞ്ഞു. പുലയർക്കുള്ള സെമിത്തേരിയിൽ ഒരു കുഴിയുണ്ടാക്കി.

കൊച്ചച്ചൻ കുരിശുംതൊട്ടിവരെ വന്നു; ഔസേപ്പിന്റെ ശവം അവിടെനിന്ന് അനുധാവനംചെയ്തു; പള്ളിമണി ഒറ്റയും പെട്ടയും അടിച്ചു; കരിയാ മരക്കുരിശു പിടിച്ചു; ഔസേപ്പിന്റെ മകൻ പാപ്പു കൈമണിയിൽ അന്ത്യയാത്ര ലോകത്തെയും പരലോകത്തെയും അറിയിച്ചു.

സന്ധ്യയ്ക്കുമുമ്പേ അടക്കുകഴിഞ്ഞു. കുഴി വെട്ടുകാരനു കരിയാ നൂറുരൂപ കൊടുത്തു.

ഔസേപ്പിന്റെ ആത്മാവിനുവേണ്ടി ആരും പ്രാർത്ഥിച്ചില്ല. അങ്ങനെയൊന്ന് ഔസേപ്പിനുണ്ടെന്ന് അന്നയ്ക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു.

വളരെ അവിചാരിതമായി അടുത്ത വ്യാഴാഴ്ച ഉറങ്ങാൻ കിടന്ന മാത്തച്ചൻമുതലാളിക്കു 'ഹാർട്ട്അറ്റാക്ക്' വന്നു. പല സ്ഥലത്തേക്കും ഫോൺ സന്ദേശം പോയി. അതിരുപതാക്കച്ചേരിയിൽ വികാരിയച്ചൻ വിവരം അറിയിച്ചു. ശിവൻ വണ്ടിയിറക്കി, മാത്തച്ചൻ മുതലാളിയും നിന്നു. ബ്രിജിത്താച്ചേട്ടത്തിയും നടത്തിപ്പുകാരൻ പൈലിയുമായി കോട്ടയം മെഡിക്കൽ കോളേജാശുപത്രിയിലെത്തി. അർദ്ധരാത്രിയിൽത്തന്നെ 'ഒ.പിയും, മെഡിസിൻ, തൊറാസിക്, അനസ്തേഷ്യ, എച്ച്.ഒ.ഡി' 'മാരും സന്നദ്ധരായി നിന്നു. വിവരം മാത്തച്ചന്റെ

ഫാദർ കെ.പി. ഷിബുവിന് ആദരാഞ്ജലികൾ!

'ഒരു വൈദികന്റെ ഹൃദയമിതാ' എന്ന പുസ്തകത്തിലൂടെ കേരളത്തിലെ ചിന്തിക്കുന്ന ക്രൈസ്തവരുടെ ഹൃദയം കവർന്ന ഫാ. കെ.പി. ഷിബുവിന്റെ അകാലവിയോഗം കെ.സി.ആർ.എം-നെയും 'എക്സ്പ്രിസ്സ്-നൺസ് അസോസിയേഷൻ'നെയും 'സത്യജാല'യെയും സംബന്ധിച്ച് അങ്ങേയറ്റം വേദനയുണ്ടാക്കിയ ഒരു സംഭവമാണ്. 'എക്സ് പ്രിസ്സ്-നൺസ് അസോസിയേഷൻ'ന്റെ ദേശീയ സെക്രട്ടറി എന്ന നിലയിൽ ശക്തമായി പ്രവർത്തിച്ചുവരുകയായിരുന്നു. കെ.സി.ആർ.എം-ന്റെ ചിന്തകളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും സഹകാരിയായിരുന്നു. 'സത്യജാല'യിലെ ഒരു എഴുത്തുകാരനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം.

കൊച്ചി കരിവേലിപ്പടിയിലുള്ള റാഡ്ക്ലിഫ് സ്കൂൾ പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന അദ്ദേഹം, കുട്ടികൾക്ക് ക്ലാസ്സെടുക്കുന്ന സമയത്ത് സ്ക്രോക്കുണ്ടായി സെപ്തംബർ 15-ന്, കുഴഞ്ഞുവീഴുകയായിരുന്നു. കൊച്ചി മെഡിക്കൽ ട്രസ്റ്റ് ആശുപത്രിയിൽ എത്തിച്ചെങ്കിലും ജീവൻ രക്ഷിക്കാനായില്ല. അങ്ങനെ, കേവലം 46-ാം വയസ്സിൽ അന്ത്യം സംഭവിക്കുകയായിരുന്നു. ഭാര്യയും ഒരു മകളുമുണ്ട്.

സഭയിലെ തിന്മകൾക്കും അനീതികൾക്കുമെതിരെ സന്ധിയില്ലാസമരം നയിച്ച ധീരനായ ഈ കർമ്മയോഗിക്ക്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേർപാടായർത്തിയ തേങ്ങലോടെ ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിക്കുന്നു! പ്രണാമം!

കുടുംബാംഗങ്ങളെയും ചെന്നൈയിൽ പഠിക്കുന്ന മകനെയും ബാംഗ്ലൂരിലുള്ള പെങ്ങളെയും അറിയിച്ചു. അവരിൽക്കൂടി ശൃംഖലയായി നാനാഭാഗത്തേക്കും സന്ദേശം ഒഴുകി.

വെളുപ്പിനെ നാലുമണിക്കൂർ തീയേറ്ററിൽനിന്നു പച്ച ഗൗണിട്ടിറങ്ങിവന്ന കാർഡിയാക് സർജൻ ജയിംസ് ജോൺ പറഞ്ഞു, ‘സംഗതി ക്രിട്ടിക്കലാണ്. മാസ്റ്റ് അറ്റാക്കാണ്. പ്രതീക്ഷയില്ല.’

ബ്രിജിത്താക്കൊച്ചമ്മയും മക്കളും സഹകാരികളും വലിയവായിലെ കരച്ചിലായി. മറ്റുള്ളവർ അടക്കിപ്പിടിച്ചു. സ്ഥലം എം.എൽ.എ, എം.പി, നീണ്ടുകാർ രവന്റു മന്ത്രി, വികാരി ജനറാൾ ഉൾപ്പെടെ വളരെപ്പേർ വെളുപ്പാൻ കാലത്തുതന്നെ ആശുപത്രിയിലെത്തി.

ഏഴു മണിയോടെ മാത്തച്ചൻ മുതലാളി ചരമമടഞ്ഞതായി ഔദ്യോഗിക അറിയിപ്പുവന്നു. പത്രങ്ങൾക്കു ഫോട്ടോ ഉൾപ്പെടെ പരസ്യംപോയി. ശരീരം മോർച്ചറിയിൽ.

ശനിയാഴ്ച 10 മണിക്കൂർ ‘ഡെൽബോഡി’ ബംഗ്ലാവിലെത്തി. ഉച്ചകഴിഞ്ഞു നാലിനു ഫൊറോനാ ശവക്കല്ലറയിൽസംസ്കാരം.

നടത്തിപ്പുകാരൻ പൈലിപ്പേട്ടനെ കാര്യസ്ഥൻ എന്നാണ് നാട്ടുകാർ വിളിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം വറുചട്ടിയിൽ ഇട്ട കടുകുപോലെ എരിപൊരിക്കൊണ്ട് ഓരോ കാര്യത്തിലും ഓടി നടന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ മുക്കുചീറ്റുന്നുണ്ട്. തോളിൽക്കിടക്കുന്ന ഈരട് കച്ചമുണ്ട് തെരുതെരെ വലിച്ചിറക്കി മുഖം തുടയ്ക്കുന്നുമുണ്ട്.

അപ്പോഴാണ് പഴയ കൊപ്രാക്കുവടത്തിലെ സഹകാരി അവറാനെ മുറ്റത്തുവെച്ച് ആകസ്മികമായി കണ്ടുമുട്ടിയത്. അവറാനും പൈലിയും അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളും ഇണ പിരിയാത്ത ആത്മസുഹൃത്തുക്കളായിരുന്നു. പണ്ട് അവർ ഒന്നിച്ചായിരുന്നു കൊപ്രാക്കുവടം തുടങ്ങിയത്. കൊപ്രാക്കുവടത്തിൽ കബളിപ്പിക്കപ്പെട്ട അവറാൻ പതിനഞ്ചു വർഷംമുമ്പ് കള്ളവണ്ടികയറി ബോംബേക്കു പോയതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അവറാന്റെ ഭാര്യ സുന്ദരിയായിരുന്ന കൊച്ചുമറിയം അസിഡുകുടിച്ച് ആത്മഹത്യചെയ്തു. ഒരു മകളുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെ മാത്തച്ചൻ ഇടപെട്ടു പുത്തററിൽ കെട്ടിച്ചയച്ചു. ഇതൊക്കെയായിട്ടും അവറാൻ മടങ്ങിവന്നിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ മാത്തൻമുതലാളിയുടെ മരണവാർത്തയറിഞ്ഞാണ് അവറാൻ ബോംബെയിൽനിന്നു വന്നത്.

സത്യത്തിൽ അവറാൻ നല്ലവനായിരുന്നു. കടംപറഞ്ഞ് പല ചെറുകിട കൃഷിക്കാരിൽനിന്നും തേങ്ങ വാങ്ങി. കൊപ്രാ ആക്കി വിറ്റ് പണംകൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. അവറാൻ നിൽനിന്നു കൊപ്രാ വാങ്ങിയത് മാത്തച്ചൻ മുതലാളിയുടെ അളിയൻ കുഞ്ഞിലോ ആയിരുന്നു. അയാൾ പണംകൊടുക്കാതെ മുങ്ങി. അവറാനും കുട്ടുകുച്ചവടക്കാൻ പൈലിയും ബഹുജന രോഷത്തിനിരയായി. പൈലിയുടെ ഒന്നര ഏക്കർ പുരയിടവും വീടും മാത്തച്ചൻ വാങ്ങി. കുറെ പണം കൊടുത്തു. അതുതേങ്ങ നൽകിയവർക്കു മടക്കിക്കൊടുത്തു. പൈലിയും ഭാര്യയും മക്കളും മാത്തച്ചന്റെ ബംഗ്ലാവിൽ ജോലിക്കാരായി.

പതിനഞ്ചു വർഷത്തിനുശേഷം അവറാനെ കണ്ടപ്പോൾ പൈലിയുടെ ഹൃദയം പെട്ടെന്നു സ്പന്ദനം നിറുത്തി. അവർ കെട്ടിപ്പുണർന്നു. കരഞ്ഞു. ആളുകൾ കാണാത്ത മുറ്റത്തിനപ്പുറത്തെ കുളിമുറിയുടെ ഇടഭിത്തിയിലിരുന്നു കരയുന്നതിനിടയിൽ വികിവികി പൈലി പറഞ്ഞു:

“അങ്ങനെ, മാത്തന്നു ദൈവംകൊടുത്ത ശിക്ഷയാണെ

ടാ. നമ്മുടെ കൊപ്രാക്കുവടം അയാൾ മനഃപൂർവ്വം തകർത്തതായിരുന്നു. നിന്റെ മൂന്നേക്കർ പുരയിടവും എന്റെ ഒന്നരയേക്കറും കൈവശപ്പെടുത്താൻവേണ്ടി കുഞ്ഞിലോയെ അയാൾ കരുവാക്കി പറഞ്ഞയച്ചതായിരുന്നു. വേലിക്കാഞ്ഞെ പാച്ചന്റെയും പുനേക്കുന്നേൽ കുരുവിളയുടെയും പപ്പനാവൻ നായരുടെയും സ്ഥലം അയാൾ ചൊളുവിലക്കല്ലെ വാങ്ങിച്ചത്? നിന്റെ മകൾ പെണ്ണമ്മയെ അയാൾ ഒരു രണ്ടു വെട്ടുകാരനല്ലെ കെട്ടിച്ചുകൊടുത്തത്? പത്തുരൂപ ശമ്പളം തരാതെയാണ് എന്നെക്കൊണ്ട് അയാൾ പണിയെടുപ്പിക്കുന്നത്. ഇവിടുന്ന് നീ രക്ഷപ്പെട്ടു. എന്നിട്ടു നിന്നുതിരിയാൻ നേരമില്ല. പകലന്തിയോളം, പിന്നെ പൂലരുവോളം പണിയാണ്. ചതിച്ചെടുത്ത വകയിൽ ഏഴു സിവിൽകേസുകളുണ്ട്. അതിനും ഞാൻ പോകണം. പല കേസുകളിലും അയാൾ എന്നെക്കൊണ്ട് കള്ളസാക്ഷി പറയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എടാ നിന്റെ കൊച്ചുമറിയം രണ്ടുറാസിഡു കുടിച്ചു മരിച്ചത് മാത്തന്റെ ഉപദ്രവംകൊണ്ടും നാണക്കേടുകൊണ്ടും സഹികെട്ടിട്ടാണ്. നോക്ക് അവറാനേ, അയാൾക്ക് ഒന്നു കുവസാരിക്കാൻ വരെ കർത്താവ് അനുവാദം കൊടുത്തില്ല.” അവർ വീണ്ടും കാണുവാൻ പിരിഞ്ഞു.

ശവമടക്കിന്റെ ചടങ്ങുകൾ ഉജ്ജ്വലവും ആർഭാടംനിറഞ്ഞതും വർണ്ണശബളവുമായിരുന്നു. ഇരുപതിനായിരം രൂപയുടെ തേക്കുശവപ്പെട്ടിയിൽ സ്വർണ്ണാക്ഷരങ്ങൾ! വീട്ടിൽ തുടർച്ചയായി അച്ചന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥന, ഒപ്പിസ്! മൂന്നു പൊന്നിൻ കുരിശുകൾ! നൂറു മുത്തുക്കൂട! അഞ്ചുന്മാരുടെ റാസ! ബിഷപ്പിന്റെ ചരമപ്രസംഗം! രാഷ്ട്രീയനേതാക്കളുടെ വരവും പോക്കും റീത്തുസമർപ്പണവും മന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗവും! പറമ്പും പരിസരവും നിറയെ കാറുകൾ. ഇനി, അഞ്ചുചാക്ക് ഉമി വിതറണം. ഞാൻ കാണാത്ത പല ചരമശുശ്രൂഷകളുമുണ്ടായിരുന്നെന്ന് അറിഞ്ഞു. മാത്തന്റെ ആത്മാവിനുവേണ്ടി ജനം പ്രാർത്ഥിച്ചു, റാസയിലും ഒപ്പി സിലും പ്രസംഗത്തിലുംകൂടി...

- ഇതെഴുതിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, എനിക്കൊരുസംശയം - വെറും സംശയമല്ല, യുക്തിയും ശാസ്ത്രവും വിശ്വാസവും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെടാത്ത ഒരു വലിയ സമസ്യ!

സുവിശേഷകൻ ക്രിസ്തുവിന്റേതായി പറഞ്ഞ ധനവാന്റെയും ലാസറിന്റെയും പുറം ചട്ടകൾ യഥാക്രമം മാത്തച്ചനെയും ഔസേപ്പിനെയും അണിയിച്ചാൽ, പത്രോസ് ഔസേപ്പിനെ മോക്ഷത്തിലേക്കു കയറ്റും. മാത്തച്ചനെ കയറ്റില്ല.

ലിയോ പത്താമൻ മാർപ്പാപ്പാ 1516-ൽ ജർമനിയിലേക്കു ദോഷപ്പൊറുതി വിൽക്കുവാനായി പറഞ്ഞയച്ച ജോൺ ടെറ്റ്സൽ എന്ന ഡൊമിനിക്കൻ ശ്രേഷ്ഠവൈദികനെയും മെയിൻസിലെ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ആൽബെർട്ടിനെയും വിശ്വസിക്കാമെങ്കിൽ, ഭാരിച്ച പണം കൊടുത്ത് മാത്തച്ചൻ വാങ്ങിച്ച ഫ്ലൈറ്റ് ടിക്ക

മറിയക്കൂട്ടിക്കൊലക്കേസ്: കുറ്റവാളി ഫാ.ബെന്നഡിക്ട് തന്നെ

(2-ാം ഭാഗം)

കെ. ജോർജ്ജ് ജോസഫ്, കാട്ടേക്കര

അന്വേഷണം നടത്തി 42 സാക്ഷികളെ പോലീസ് കണ്ടെത്തി. മുതദേഹം ആദ്യം കണ്ട ശാരദയെ കോടതിയിൽ സാക്ഷിയാക്കിയില്ല.

മറിയക്കൂട്ടി ബെന്നഡിക്റ്റിനെ കാണാൻപോയതിനു സാക്ഷിയാകേണ്ടിയിരുന്ന മുത്തമകൻ, പത്തുവയസുള്ള സിബിച്ചനെ സാക്ഷി പറയാതിരിക്കാനായി, രൂപതയുടെ പിണിയാളുകൾ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ഒരു മാസത്തിലേറെ ഒളിവിൽ പാർപ്പിച്ചു. അതിനേത്തുടർന്ന് മറിയക്കൂട്ടിയുടെ അമ്മ മറിയാമ്മ നൽകിയ പരാതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കോടതി ഇടപെട്ടാണ് സിബിച്ചനെ കോടതിയിൽ എത്തിച്ചത്. അപ്പോഴേക്കും അവനെ പാട്ടിലാക്കാൻ തല്പരകക്ഷികൾക്കു കഴിഞ്ഞതിനാൽ സിബിച്ചൻ മൊഴിമാറ്റി. എന്നാൽ, സമ്മർദ്ദമുണ്ടായിട്ടും മുത്തകൾ ചിന്നമ്മയുടെ മൊഴി മറിയക്കൂട്ടിയും ബെന്നഡിക്റ്റുമായുള്ള ബന്ധം തെളിയിക്കാൻ പോന്നത്ര വളരെ ശക്തമായിരുന്നു. സമാനമായ മറ്റുമൊഴികളും ബെന്നഡിക്റ്റിന്റെ പങ്ക് ഉറപ്പാക്കുന്ന തരത്തിലായിരുന്നു. ഇവരാരും ബെന്നഡിക്റ്റിന്റെ പരിചയക്കാരോ വിരോധികളോ ആയിരുന്നില്ല. കുറ്റം തെളിഞ്ഞതിനാൽ 1966 നവംബർ 18-ന് കോടതി ബെന്നഡിക്റ്റിനു വധശിക്ഷതന്നെ വിധിച്ചു.

കുറ്റബോധത്താൽ മനസ്താപം വന്ന ബെന്നഡിക്റ്റ് ശിക്ഷ ഏറ്റുവാങ്ങാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. എന്നാൽ അഭിമാന ക്ഷതം നേരിട്ട രൂപതയിലെ പുരോഹിതസംഘം പ്രത്യേക പിരിവുനടത്തി, ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചു. ചില രഹസ്യധാരണകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അഡ്വ.

ചാരിയെന്ന ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും പ്രഗത്ഭനായ സുപ്രീംകോടതി അഭിഭാഷകനെ ഹാജരാക്കി വാദിപ്പിച്ചു... സംശയത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം നൽകി 1967 ഏപ്രിൽ എട്ടിന് ജസ്റ്റീസ് പി.റ്റി. രാമൻനായർ ബെന്നഡിക്റ്റിനെ വെറുതെ വിട്ട് വിധിപ്രസ്താവിച്ചു.

1967 മാർച്ച് 3-ന് ഇ.എം.എസ്. മന്ത്രിസഭ അധികാരത്തിൽ വന്നെങ്കിലും, വിമോചനസമരത്തിന്റെ ഭീതിയിൽനിന്നു മോചിതരാവാതിരുന്ന ആ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു സർക്കാർ, സഭാധികാരികളെ പ്രീതിപ്പെടുത്താനായി, സുപ്രീം കോടതിയിൽ അപ്പീൽ സമർപ്പിക്കാതെ പള്ളിയെയും പട്ടക്കാരനെയും രക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു.

ജയിൽ മോചിതനാകുന്ന ബെന്നഡിക്റ്റിനു സ്വീകരണംനൽകാൻ പുരോഹിതരും സിൽബന്ധികളും തീരുമാനിച്ചു കാവുകാട്ടു മെത്രാണെ സമീപിച്ചെങ്കിലും അദ്ദേഹം അതു വിലക്കി. എങ്കിലും സ്വീകരണ പരിപാടി അവർ ഗംഭീരമായി നടത്തുകതന്നെചെയ്തു! പക്ഷേ, ബെന്നഡിക്റ്റ് കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് ഉറച്ച ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്ന ബിഷപ്പ് ബെന്നഡിക്റ്റിനെ ഇടവകയുടെ ചുമതല നൽകാതെ മാർത്താ ണ്യത്തേക്ക് നാടുകടത്തുകയാണുണ്ടായത്.

പിന്നീട് കുറ്റബോധത്തിൽ നീറിക്കഴിയുകയായിരുന്നു, ബെന്നഡിക്റ്റ്. അദ്ദേഹത്തെ കരിക്കാട്ടൂർ അനാഥാലയത്തിന്റെ ചുമതല ഏൽപ്പിച്ച് 1988-ൽ അന്നത്തെ മെത്രാൻ കേരളത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. അവിടെവെച്ച് അദ്ദേഹം മറിയക്കൂട്ടിയുടെ മകനെ കാണണമെന്ന് നിരന്തരം ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് ജോയിമോൻ തന്റെ അമ്മയുടെ ഘാതകനായ ബെന്നഡിക്റ്റിനെ കാണാനായി അവിടെ പോയതായി അയാൾതന്നെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ▶▶

▶▶ റ്റിൽ ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിന്റെ മുകളിലൂടെ പറന്ന് മാത്തൻ നേരത്തെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചിരിക്കാം.

മരണാനന്തരം തെറ്റും ശരിയും വിധിക്കുന്ന ദൈവത്തെ പണംകൊടുത്തും സമൂഹപ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും വൈദികശുശ്രൂഷകളിലൂടെയും പ്രലോഭിപ്പിച്ചു വശപ്പെടുത്താനാകുമോ? ഇത്രയും പേരുടെ പ്രാർത്ഥനയും, ദൈവപ്രീതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള മരണാനന്തരകർമ്മങ്ങൾക്കു ചെലവാക്കിയ ലക്ഷങ്ങളും വെറുതെയൊക്കുമോ.....?

ഇതാണു സമസ്യ. വിശ്വാസത്തര ദൈവശാസ്ത്രചിന്തകനും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് വിപ്ലവനായകനുമായ മാർട്ടിൻ ലൂഥറിനുപോലും അപഗ്രഥിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ഈ സമസ്യ, വിവരമുള്ളവർ അപഗ്രഥിച്ചു വിവരമറിയിക്കാൻ അപേക്ഷ.

ഫോൺ: 9446307979

ആ രംഗം ജോയിമോൻ ഇപ്പോഴെന്നപോലെ ഓർമ്മിക്കുന്നു. “എന്റെ അമ്മയെ കൊന്ന അയാൾ, അവശേഷിക്കുന്ന തെളിവായ എനെക്കുടി കൊല്ലാനാണോ വിളിപ്പിച്ചതെന്ന ചിന്തമൂലം പോകേണ്ടെന്നു പല തവണ കരുതിയെങ്കിലും പിന്നീട് പോകാൻതന്നെ തീരുമാനിച്ചു. കുറഞ്ഞ പക്ഷം എന്റെ അപ്പനെ ഒരു നോക്കു കണ്ടിട്ട് മരിക്കാമല്ലോ! ഞാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ അനാഥാലയത്തിന്റെ മുൻവശത്തുതന്നെ അച്ചനുണ്ടായിരുന്നു. എന്നെ കണ്ടതും അദ്ദേഹം ഗെയിറ്റിനടുത്തേക്ക് മെല്ലെ നടന്നുവന്നു. ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നോട് പേരു ചോദിച്ചു. ഞാൻ പറഞ്ഞു, ‘മറിയക്കുട്ടിയുടെ മകൻ ജോയിമോൻ!’ അദ്ദേഹം ഒന്നു നടുങ്ങി. പെട്ടെന്ന് അദ്ദേഹം ഗെയിറ്റിൽ പിടിച്ചു. പക്ഷേ, ഗെയ്റ്റുപോലും വിറക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് വിറയാർന്ന ശബ്ദത്തിൽ പറഞ്ഞു, ‘എന്നോട് ക്ഷമിക്കുമോനേ... നിനക്കു തരാൻ എന്റെ കൈയിൽ ഒന്നുമില്ല.’ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. പിന്നീടവിടെ നിൽക്കാൻ എനിക്കു തോന്നിയില്ല. പെട്ടെന്നുതന്നെ തിരികെ പോന്നു,” ജോയിമോൻ പറഞ്ഞുനിർത്തി.

എല്ലാവരും മറന്ന മറിയക്കുട്ടി കൊലക്കേസ് 2000 ജനുവരിയിൽ വീണ്ടും വാർത്തയായി. മംഗളം പത്രം ആ വാർത്ത റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു- ‘മറിയക്കുട്ടി കൊലക്കേസിലെ യഥാർത്ഥ പ്രതിയുടെ മക്കൾ ഫാദർ ബെനഡിക്റ്റിനോട് മാപ്പപേക്ഷിച്ചു’. ഈ കഥയ്ക്കു പുറകിൽ ഒരു സംഘത്തിന്റെ സമർത്ഥമായ ഗൂഢാലോചന നടന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞു.

കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിയിലെ ഒരു കുടുംബത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു സ്ത്രീ മുണ്ടക്കയത്ത് ബ്രദർ ബെന്നി വെച്ചുച്ചിറ നടത്തിയിരുന്ന കരിസ്‌മാറ്റിക് പ്രാർത്ഥനാലയത്തിൽ ധ്യാനംകൂടാനും പ്രാർത്ഥിക്കാനുമായി പോയിരുന്നു. ധ്യാനഗുരുവായ ജോയി ചിറ്റൂർ എന്ന പട്ടക്കാരനും ഇവിടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഉപവാസപ്രാർത്ഥനയിൽ പങ്കെടുത്ത ഈ സ്ത്രീക്ക് മോഹാലസ്യമുണ്ടായി. പിന്നീട് കൗൺസിലിങ്ങിനിടയിൽ അവരുടെ കുടുംബപ്രശ്നങ്ങൾ - സ്വത്തു ഭാഗം വെക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തർക്കവും സഹോദരന്റെ കേസും പട്ടാളത്തിൽ ഡോക്ടറായിരുന്ന അപ്പൻ നാട്ടിൽ നടത്തിയിരുന്ന ക്ലിനിക്കിൽ നടന്നിരുന്ന കൊള്ളരുതായ്മകളും - എല്ലാം പറഞ്ഞു. എല്ലാം മനസിലാക്കിയ ബ്ര. ബെന്നി ഒരു ദിവസം വെളിപാടു നടത്തി, “ഈ സഹോദരിയുടെ കുടുംബത്തിന് പുരോഹിതശാപം നേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. അതാണ് ഇവരുടെ ദുരിതങ്ങൾക്ക് കാരണം! അതിനാൽ അവർ കുടുംബമൊന്നാകെ വന്ന് ധ്യാനംകൂടി മാപ്പപേക്ഷിക്കണം.” ഇതുകേട്ട ഈ സഹോദരി ഇതിന്റെ പേരിൽ വീട്ടിൽ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങി. പൊറുതിമുട്ടിയ അമ്മയും (പിതാവായ ഡോക്ടർ മുമ്പേ മരിച്ചിരുന്നു) സഹോദരങ്ങളും പ്രാർത്ഥനാലയത്തിൽ വന്ന് ധ്യാനത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും പങ്കെടുത്ത് മാപ്പപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടാണ് നാടകീയ സംഭവങ്ങൾ അരങ്ങേറുന്നത്. ഇവർ തങ്ങളുടെ വരുതിലായെന്നു മനസിലാക്കിയ ബ്ര. ബെന്നി, ഓരോരുത്തരെയായി കണ്ട് കാര്യങ്ങൾ മനസിലാക്കിയ

മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ അമേരിക്കയിലെ ലൈംഗിക ആക്രമണം!

കേരളത്തിലും കേസുകൊടുക്കാൻ പെൺകുട്ടി; അടിയന്തിര സിനഡ് വിളിച്ച് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ!

അമേരിക്കയിൽ ലൈംഗികാതിക്രമം നടത്തിയ മെത്രാപ്പോലീത്തയെ പ്രതിചേർത്ത് കേരളത്തിലും കേസ് കൊടുക്കാൻ ഒരുങ്ങുന്നതിനെ പ്രതിരോധിക്കാനാണ് അടിയന്തര സിനഡ് വിളിച്ചത്.

അമേരിക്കയിലെ മലയാളി കുടുംബത്തിൽ കയറി മെത്രാപ്പോലീത്താ പെൺകുട്ടിയെ ലൈംഗികമായി ആക്രമിച്ച സംഭവത്തിൽ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ പ്രത്യേക സിനഡ് വിളിച്ചു. കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിൽ ഒക്ടോബർ നാലിനാണ് സിനഡ്. സഭയുടെ സൗത്ത് വെസ്റ്റ് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തയായിരുന്ന അലക്സിയോസ് മാർ യൗസോബിയോസാണ് സംഭവത്തിലെ വില്ലൻ.

(naradanews.com -ൽ 2017 ഒക്ടോബർ 1-നു വന്ന വാർത്ത)

ശേഷം, സമ്പൂർണ്ണ പാപമോചനത്തിനായി ഒരു പുരോഹിതനെ നേരിൽക്കണ്ട് മാപ്പപേക്ഷിക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശംവെച്ചു. തുടർന്ന്, 2000 ജനുവരി 14-നു ബ്ര. ബെന്നിയുടേതെന്ന ചുവന്ന മാരുതിവാനിൽ കോട്ടയം മെഡിക്കൽ കോളെജിനടുത്ത് മുടിയുർക്കരിയലുള്ള പ്രിസ്റ്റ് ഹോമിൽ അവർ ചെല്ലുകയും പക്ഷാഘാതം വന്ന് തളർന്നുകിടന്നിരുന്ന ഫാ. ബെനഡിക്റ്റിനെക്കണ്ട്, ബ്ര. ബെന്നി പറഞ്ഞുപരിപിച്ചിരുന്ന മാപ്പപേക്ഷ ഏറ്റു പറയുകയുംചെയ്തു. അപ്പോൾ മാത്രമാണ് അവരറിയുന്നത്, മറിയക്കുട്ടി കൊലക്കേസിലെ കുറ്റമാണ് തങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഏറ്റുപറയിപ്പിച്ചതെന്ന്! വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടതായി മനസിലാക്കി അവർ അപ്പോൾത്തന്നെ അതു നിഷേധിക്കുകയുണ്ടായി എന്ന് അവരിലെരാൾ തങ്ങളോട് നേരിൽ പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ, പ്രിസ്റ്റ് ഹോമിന്റെ ചാർജ്ജുകാരനും ഇതിനു ചുക്കാൻ പിടിച്ചവരിൽ ഒരാളുമായ ഫാ. ജോർജ്ജ് പെരിഞ്ചേരിമണ്ണിൽ ചട്ടംകെട്ടിയതനുസരിച്ച് മംഗളം ഏജന്റ് വാർത്ത റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുകയാണുണ്ടായത്. തുടർന്ന്, രൂപതയുടെ കലാവിഭാഗം ഈ കഥ സ്റ്റേജ് നാടകമാക്കാൻ ആലോചിക്കുന്നതറിഞ്ഞ്, ഈ കുടുംബക്കാർ രൂപതാആസ്ഥാനത്തെത്തി, ആത്മഹത്യാഭീഷണി മുഴക്കി. അതേത്തുടർന്നാണ്, ആ ശ്രമം രൂപതാധികാരികൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത്.

(തുടരും)

ഫോൺ: 9037078700

അമേരിക്കയിലെ കത്തോലിക്കാസഭാനവീകരണ പ്രസ്ഥാനക്കാരുടെ യോഗം

2017 ഓഗസ്റ്റ് 25-ൽ നടന്ന ടെലി-കോൺഫറൻസിയിലെ ഒരു യോഗം നടക്കുകയുണ്ടായി. അമേരിക്കയിലെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽനിന്നായി സമാനമനസ്കരായ അനേകർ പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തു.

ചർച്ചയുടെയും വിലയിരുത്തലിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അമേരിക്കയിൽ തുടക്കം കുറിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ സഭാനവീകരണസംരംഭം മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകണമെന്ന് യോഗം ഒന്നായി തീരുമാനിച്ചു. ഇന്ന് കേരളസഭാത്തരീക്ഷത്തിൽ കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന 'കേരളകത്തോലിക്കാ സഭാനവീകരണപ്രസ്ഥാന' (Kerala Catholic Church Reformation Movement - KCRM)ത്തിന്റെ ആശയങ്ങളെയും തത്വങ്ങളെയും അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട്, ആ സംഘടനയുമായി സഹകരിച്ച്, 'KCRM - North America' എന്ന പേരിൽ വടക്കേ അമേരിക്കയിൽ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നും യോഗം തീരുമാനിക്കുകയുണ്ടായി.

യോഗമെടുത്ത തീരുമാനങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു: 1. നാട്ടിലെ KCRM സംഘടനയോടു യോജിച്ച് 'KCRM - North America' എന്ന പേരിൽ ഭാവിപ്രവർത്തനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുക. 2. KCRM-ന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണമായ 'സത്യജ്വാല' മാസികയെ സാമ്പത്തികമായി സഹായിക്കുക. 3. 'സത്യജ്വാല'യിൽ ഷിക്കാഗോ സീറോ-മലബാർ രൂപതയിലെ വിശ്വാസികളെ ബാധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ വിശകലനംചെയ്തുള്ള ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ നൽകുക. 4. 'സത്യജ്വാല'വഴിയും മറ്റ് ആധുനിക സോഷ്യൽ മീഡിയായവഴിയും അമേരിക്കയിലെ സീറോ-മലബാർ സഭയുടെ ഭാവിയിലെ സംബന്ധിച്ച് വിശ്വാസികളെ ബോധവൽക്കരിക്കുക. 5. 'സത്യജ്വാല'മാസിക അമേരിക്കയിൽ കഴിവതും പ്രചരിപ്പിക്കുക. 6. ആവശ്യമായി വരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ സഭാസംബന്ധിയായ കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുള്ള ലഘുലേഖകൾ അമേരിക്കയിലെ സീറോ-മലബാർ ഇടവകപ്പള്ളികളിൽ വിതരണംചെയ്യുക. 7. അമേരിക്കയിലെ സീറോ-മലബാർ ഇടവകകളിൽ അല്മായർക്കെതിരായി സഭാധികാരം നടത്തുന്ന എല്ലാ അതിക്രമങ്ങളെയും പ്രതിരോധിക്കുകയും ഇരകളാകുന്നവരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുക. 8. അമേരിക്കയിലെ ചില സീറോ-മലബാർ വൈദികരും അവരുടെ സിൽബന്ദികളുംചേർന്ന്, സഭാകാര്യങ്ങളിൽ അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങൾ നടത്തുന്ന വിശ്വാസികൾക്കെതിരായി കള്ളക്കേസുകൾ കൊടുക്കുന്നതായി ഈ യോഗം മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് സാൻഫ്രാൻസിസ്കോ (San Francisco) സെൻറ് തോമസ് സീറോ-മലബാർ പള്ളിയിലെ മാനുരായ ചില സഭാപുരസ്കാർക്കെതിരായി ക്രിമിനൽ കുറ്റങ്ങൾ ചാർജ്ജ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. നീതിക്കുവേണ്ടി പള്ളിപ്പരിസരത്ത് നിരാഹാരപ്രാർത്ഥനയെത്തുടങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവരെ പിന്തുണയ്ക്കുക. 9. അമേരിക്കയിലെ സീറോ-മലബാർ രൂപതയിലെ ഏതാനും വൈദികർ സ്ത്രീകളെയും പെൺകുട്ടികളെയും പീഡിപ്പിച്ചതും അതു സംബന്ധമായ കേസൊത്തുക്കാൻ നേർച്ചപ്പണം ഉപയോഗിച്ചതുമായ വസ്തുത രഹസ്യമായ പരസ്യമാണ്. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ ശക്തമായി പ്രതികരിക്കുക. 10. സമൂഹത്തിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാവിധ വിവേചനങ്ങളെയും പ്രത്യേകിച്ച് സ്ത്രീവിവേചനം, ജാതിവിവേചനം, ക്നാനായ സമുദായത്തിലെ ശുദ്ധരക്തവാദത്തിലധിഷ്ഠിതമായ സമുദായഭ്രഷ്ട് തുടങ്ങിയ എല്ലാ സാമൂഹികവിരുദ്ധതകൾക്കുമെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുക. 11. എല്ലാ മാസത്തിലെയും രണ്ടാം ബുധനാഴ്ച ടെലികോൺഫറൻസ് സംഘടിപ്പിച്ച് വിവിധ വിഷയങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യുക. അത്തരത്തിലുള്ള ആദ്യചർച്ചാസമ്മേളനം നവംബറിൽ ആരംഭിക്കുവാനും യോഗം തീരുമാനിച്ചു.

'കെ. സി. ആർ. എം. - നോർത്ത് അമേരിക്ക'യുടെ മുൻപോട്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി താഴെ പറയുന്നവരെ യോഗം തിരഞ്ഞെടുത്തു. ജനറൽ കോ-ഓർഡിനേറ്റർ: ചാക്കോ കളരിക്കൽ, റീജിയണൽ കോ-ഓർഡിനേറ്റർമാർ: ജോർജ്ജ് പൂഴിക്കാലാ (Quebec, Canada), എബ്രാഹാം കണ്ടേജറി (North York, Canada), ജേക്കബ് കല്ലുപുരയ്ക്കൽ (Boston, Massachusetts), അലക്സ് കാവ്യാപുറത്ത് (Elmont, New York), ഡോ. എൻ.പി. ഷീല (Bronx, New York), ജോസഫ് പടനമാക്കൽ (Valley Cottage, New York), ഡോ. തോമസ് പാലയ്ക്കൽ (White Plains, New York), പോൾസൺ കോലങ്ങാടൻ (Belle Mead, New Jersey), മാണി മാളിയേക്കൽ (Philadelphia, Pennsylvania), സോജൻ പുള്ളിക്കൽ (Camp Hill, Pennsylvania), ജെയിംസ് കുറിക്കാട്ടിൽ (Rochester Hills, Michigan), ജോസ് കല്ലിടുകുക്കൽ (Chicago, Illinois), ജോർജ്ജ് നെടുവേലിൽ (Cooper City, Florida), ആൻഡ്രൂസ് ചെറിയാൻ (North Port, Florida), ജോസ് പുതികുന്നേൽ (Los Angeles, California)

ശ്രീ ജോസ് മുല്ലപ്പള്ളിയുടെ ഓഫീസ് കെട്ടിടത്തിൽവെച്ചായിരുന്നു യോഗം കൂടിയത്. അദ്ദേഹത്തിനും യോഗത്തിന് ആതിഥ്യംവഹിച്ച മറ്റു ഷിക്കാഗോസുഹൃത്തുക്കൾക്കും അവരുടെ എല്ലാവിധ സഹകരണങ്ങൾക്കും സ്നേഹവിരുന്നിനും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. കൂടാതെ, ഈ യോഗത്തിൽ വന്നുസംബന്ധിച്ച് അതിനെ വിജയിപ്പിച്ച എല്ലാവർക്കും നന്ദിപറയുന്നു.

ഈ സംരംഭത്തിന് എല്ലാവിധ സഹായസഹകരണങ്ങളും അപേക്ഷിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം, ഈ സംരംഭത്തോടു സഹകരിക്കാനിഷ്ടപ്പെടുന്നവർ, ചാക്കോ കളരിക്കൽ (586-601-5195), ജോസ് കല്ലിടുകുക്കൽ (773-943-0416) എന്നിവരുമായി ബന്ധപ്പെടണമെന്ന് താത്പര്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചാക്കോ കളരിക്കൽ - USA (ജനറൽ കോ-ഓർഡിനേറ്റർ)

തെക്കുംഭാഗരുടെ പുറത്താക്കൽ നടപടി (ഭാഗം - 3)
ചരിത്രപരവും സാമുദായികവും സഭാപരവുമായ മാനങ്ങൾ

എബ്രാഹം നെടുങ്ങാട്ട് - USA

[കോട്ടയം രൂപതയിലെ ഒരു വൈദികനായിരുന്ന ലേഖകൻ തനിക്കടുത്തറിയാവുന്ന ചരിത്രസംഭവങ്ങളുടേക്കുടി പശ്ചാത്തലത്തിൽ കോട്ടയം രൂപതയിൽ തുടരുന്ന സഭാഭ്രഷ്ട് എന്ന അനാചാരത്തെ കുറിച്ചെഴുതിയ ദീർഘലേഖനം. ഇത് അടുത്ത ലക്കത്തിൽ അവസാനിക്കും]

ആദ്യപരീക്ഷണം

ചുളപ്പറമ്പിൽ മെത്രാന്റെ ഭരണകാലത്താണ് സ്വയം ശവിവാഹനിഷ്ഠയ്ക്ക് ആദ്യപരീക്ഷണം ഉണ്ടായത്. എന്നാകുമ്പോൾ ജസ്റ്റീസ് വിതയത്തിൽ ആയിരുന്നു ആദ്യത്തെ പരീക്ഷണത്തിന് മുതിർന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനത്തിൽ ജോലിക്കായി കരിക്കുന്ന ഇടവകയിൽപ്പെട്ട ഒരു തെക്കുംഭാഗപ്പൺകുട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ചെറുപ്പത്തിൽ വീട്ടിൽ വന്ന പെൺകുട്ടി വളർന്നു വലുതായപ്പോൾ അവളെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുവാൻ ജസ്റ്റീസ് ആഗ്രഹിച്ചു. തന്റെ സ്വന്തം ഡ്രൈവറായിരുന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനായിരുന്നു വരൻ. കല്യാണം നിശ്ചയിച്ചുറപ്പിച്ചശേഷം കുറി വാങ്ങുവാൻ പെൺകുട്ടിയുടെ പിതാവ് കോട്ടയം രൂപതയിൽപ്പെട്ട കരിക്കുന്ന ഇടവകപ്പള്ളി വികാരിയെ സമീപിച്ചു. കോട്ടയം രൂപതയ്ക്കു പുറത്ത് വിവാഹം നടത്തുന്ന പെൺകുട്ടിക്കു കുറി നൽകുവാൻ വികാരി വിസമ്മതിച്ചു. സംഗതി വിവാദമായി.

ജസ്റ്റീസ് വിതയത്തിൽ നേരിട്ട് ഡൽഹിയിലുള്ള ഇന്റർനൂൺഷ്യോയ്ക്ക് പരാതി അയച്ചു. പ്രസ്തുത പരാതിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഇന്റർനൂൺഷ്യോ വിശദീകരണം ആവശ്യപ്പെട്ട് ചുളപ്പറമ്പിൽ മെത്രാനെഴുതി. പ്രത്യേകാലാതവും അപകടവും മനസ്സിലാക്കിയ മെത്രാനും ആലോചനക്കാരും തന്ത്രപൂർവ്വം പെൺകുട്ടിയെ, അന്ന് എറണാകുളം രൂപതയിൽ ചേർന്ന കരിക്കുന്ന പുത്തൻപള്ളി വികാരിയെ സാധിച്ച് അവിടെ ഇടവകാംഗമാക്കുകയും അവിടെനിന്ന് കുറി വാങ്ങി കല്യാണം നടത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന്, കല്യാണം നടത്തിക്കൊടുത്തുവെന്ന വിശദീകരണം ഇന്റർനൂൺഷ്യോയ്ക്ക് നൽകി. അതിന്റെ പിന്നാമ്പുറങ്ങളും അന്തർനാടകങ്ങളും അന്വേഷിക്കുവാൻ ഇന്റർനൂൺഷ്യോയോ ജസ്റ്റീസ് വിതയത്തിലോ മിനക്കെട്ടു തുമില്ല.

പ്രശ്നത്തിൽനിന്ന് തൽക്കാലം തലയുരിയെങ്കിലും, അത് വരാനിരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളുടെ ആരംഭമാത്രമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ മെത്രാനും ആലോചനക്കാരും സാധിച്ചു. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾ ഭാവിയിൽ നേരിടുവാൻ ചില നടപടിക്രമങ്ങൾ തേടേണ്ടതും ആവശ്യമായിരുന്നു.

അങ്ങനെ, സമുദായം വിട്ട് വിവാഹം നടത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന യുവാവോ യുവതിയോ ആദ്യം അടുത്തുള്ള വടക്കുംഭാഗരുടെ പള്ളിയിലെ വികാരിയെ സമീപിച്ച് ആ പള്ളിയിൽ ഇടവകാംഗത്വം എടുക്കുകയും അവിടെ അംഗമായി ചേർന്ന വിവരത്തിന് ആ പള്ളിയുടെ വികാരിയിൽനിന്ന് ഒരു കത്ത് വാങ്ങുകയും വേണമെന്ന വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കി. ആ കത്തും മെത്രാസനക്കച്ചേരിയിലേക്ക് ഒരു

പേക്ഷയും തയ്യാറാക്കി, വികാരിയുടെ സാക്ഷ്യത്തോടെ, കോട്ടയം മെത്രാന്റെ കച്ചേരിയിൽ അനുവാദത്തിന് അപേക്ഷിക്കുകയാണ് അടുത്തപടി. കോട്ടയം മെത്രാസനത്തിലെത്തുന്ന അപേക്ഷകനെ വികാരി ജനറാളും മറ്റു വൈദികരും ആദ്യമൊക്കെ നിരൂസാഹപ്പെടുത്തുവാനും ചെറിയതോതിൽ വിരട്ടിനോക്കി തീരുമാനത്തിൽനിന്നു പിൻവലിപ്പിക്കുവാനും ശ്രമിച്ചുനോക്കും. ഒന്നുകൂടി ആലോചിച്ച് തിരിച്ചുവരാൻ പറഞ്ഞ് തിരിച്ചയയ്ക്കും.

കക്ഷി പിന്മാറുകയില്ലെന്നു ബോധ്യമായാൽ, അനുവാദം നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള 'കല്പന' നൽകും. ഈ കല്പനയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ശ്രദ്ധാർഹങ്ങളാണ്: 1) രൂപത മാറിയുള്ള വിവാഹം അനുവദിക്കുന്നു. 2) വിവാഹത്തോടനുബന്ധിച്ചുള്ള വിളിച്ചുചൊല്ലുകളോ വിവാഹച്ചടങ്ങുകളോ ആ പള്ളിയിൽ നടത്തുവാൻ പാടില്ല. 3) വിവാഹത്തിന് തടസ്സങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലെന്ന വിവരത്തിനുള്ള കത്തുമാത്രമേ വിവാഹം നടക്കുന്ന പള്ളിയിലെ വികാരിയ്ക്കു നൽകാവൂ. 4) മേൽപ്പടിയാന്റെ പേര് ഇടവക രജിസ്റ്ററിൽനിന്ന് നീക്കം ചെയ്യേണ്ടതുമാണ്. ഈ കല്പനയിലെ പ്രാരംഭപ്രസ്താവന പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ അർഹിക്കുന്നു:.... “..... ഇടവകയിൽപ്പെട്ട.... എന്നയാൾ.... സ്വന്തം മനസ്സാലെ, കോട്ടയം രൂപതയിലെ (ഇന്ന്) ഇടവകവിട്ട് (ഇന്ന്) രൂപതയിൽപ്പെട്ട (ഇന്ന്) ഇടവകയിൽ ചേർന്ന്, വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ ഇവിടെ അപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ടിയാന്റെ അപേക്ഷയിൽ പറയുന്ന വിവാഹം അനുവദിക്കുന്നു!” പ്രസ്തുത കല്പന ലഭിക്കുമ്പോൾ വികാരി, ഈ ആളിന്റെ വിവാഹത്തിന് കാനോനികമായ തടസ്സങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലെന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കുറിപ്പും മാമ്മോദീസാ സർട്ടിഫിക്കറ്റും നൽകി പറഞ്ഞയയ്ക്കുന്നു. അതോടെ, ആ ഇടവകയിൽ ജനിച്ച, അവിടെ ജ്ഞാനസ്നാനവും സ്നേഹവ്യലേപനവും സ്വീകരിച്ച്, അവിടെ മതപഠനം നടത്തി, അവിടെ ആദ്യകുർബാന സ്വീകരിച്ച്, ഇരുപതിൽപരം വർഷം അവിടെ തീരുകാർമ്മങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്ത്, അവിടെ വിവിധ സംഘടനകളിൽ പ്രവർത്തിച്ച് ആ ഇടവകയിലേ അവിഭാജ്യഘടകമായിരുന്ന വിവാഹാർത്ഥി ഇടവകയിൽനിന്നും കോട്ടയം രൂപതയിൽനിന്നും പുറത്തായി! 'പുറത്താക്കിയെന്നു പറയാമോ? ഇല്ല. കാരണം, 'സ്വമനസ്സാലെ

ഇടവക വിടുന്നു' എന്ന് അയാൾ എഴുതിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്! കോട്ടയം രൂപതാധികാരികളുടെ വീക്ഷണത്തിൽ അയാൾ സ്വയം 'സമുദായത്തിന് ഇതരൻ' ആയിരിക്കുന്നു! കല്യാണം നടക്കണമെങ്കിൽ കോട്ടയം സഭാധികാരികൾ പറയുന്നത് അനുസരിക്കുകയല്ലാതെ വിവാഹാർത്ഥിയുടെ മുമ്പിൽ വേറെ വഴിയില്ലല്ലോ. സമുദായം വിട്ട് വിവാഹം കഴിക്കുന്നതെക്കുംഭാഗന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ!!

1950-കളിലാണ് സമുദായം വിട്ടുള്ള വിവാഹങ്ങൾക്കു തുടക്കമിട്ടതെന്നാണ് പൊതുവേ വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നത്. തെക്കുംഭാഗസമുദായത്തിലെ അംഗങ്ങൾ പലരും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും സമ്പത്തിലും മുന്നേറിത്തുടങ്ങിയപ്പോഴായിരുന്നു, സമുദായം വിട്ടുള്ള വിവാഹങ്ങൾ ആരംഭിച്ചത്. പ്രൊഫസർ ജോസഫ് കണ്ടോത്തിന്റെ മൂത്ത പുത്രി മെഡിക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി പ്രാക്ടീസ് ആരംഭിച്ചശേഷമാണ് സമുദായം വിട്ട് വിവാഹം കഴിച്ചത്. തെക്കുംഭാഗസമുദായംഗങ്ങൾ പൊതുവേ വിദ്യാഭ്യാസപരമായും സാമ്പത്തികമായും വളരെ പിന്നോക്കമായിരുന്ന ആ കാലഘട്ടത്തിൽ സമുദായം വിട്ടുള്ള വിവാഹങ്ങൾ സാധാരണമല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ, വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മുന്നേറി ഉദ്യോഗവും പണവും പത്രാസ്യം മറ്റും നേടിയപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ നിലയ്ക്കൊത്ത ജീവിതപങ്കാളികളെ സ്വസമുദായത്തിൽ കണ്ടെത്താനാവാതെ അവർ രൂപത വിട്ടുള്ള വിവാഹത്തിനു മുതിർന്നു തുടങ്ങി. കോട്ടയം രൂപതാധികാരികളോ സ്വവംശവിവാഹം നിർബന്ധമായും വേണമെന്ന നിലപാടുകാരായ സമുദായനേതാക്കളോ മുൻകൂട്ടിക്കാണാതിരുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസമായിരുന്നു അത്. പക്ഷേ, അതേപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാനോ പ്രതിവിധികൾ കണ്ടെത്തുവാനോ ആരും ശ്രമിച്ചതായി അറിവില്ല. തെക്കുംഭാഗസമുദായത്തിന്റെ ഇഴയടുപ്പവും പാരമ്പര്യങ്ങളും ഔന്നത്യവും ഉയർത്തിക്കാട്ടി, വൈകാരികമായി അതിനെ നേരിടുവാനാണവർ ശ്രമിച്ചതെന്നു തോന്നുന്നു.

കാലം മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയപ്പോൾ മറ്റു രൂപതകളിലെ ഇടവകവികാരിമാർ, കോട്ടയം രൂപതയിൽനിന്നു കൊഴിഞ്ഞുവരുന്ന വിവാ

ഹാർത്ഥികളെ തങ്ങളുടെ ഇടവകയിൽ അംഗമാക്കാമെന്ന് രേഖാമൂലം കത്ത് നൽകാൻ വിസമ്മതിച്ചു തുടങ്ങി. "അംഗമാക്കാം, പക്ഷേ, കത്ത് നൽകില്ല" എന്ന നിലപാട് വികാരിമാർ സ്വീകരിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ പ്രസ്തുത വൈതരണി കടക്കുവാൻ, 'കത്തുവേണ്ടോ, സമ്മതം വാങ്ങിയാൽ മതി'യെന്ന് കോട്ടയം രൂപതാധികാരി നിർദ്ദേശിച്ചു തുടങ്ങി.

പക്ഷേ, പുതിയ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. കോട്ടയം രൂപതയിലെ സ്വവംശവിവാഹപാരമ്പര്യം ലംഘിക്കുന്ന വരെ ഇടവകയിൽനിന്നും രൂപതയിൽനിന്നും പുറത്താക്കുന്ന താണല്ലോ രൂപതയുടെ നടപടി. പാരമ്പര്യലംഘകർ സ്വന്തം ഇടവകയിൽ തുടരാൻ എത്രതന്നെ ആഗ്രഹിച്ചാലും അവർ രൂപതയ്ക്കു വെളിയിൽ പോയേപറ്റൂ. അപ്പോഴും, "ഞങ്ങൾ ആരെയും പുറത്താക്കുന്നില്ല" എന്ന വകാശപ്പെടുന്നു, കോട്ടയം സഭാധികാരി. അതിന് അവർ പറയുന്ന നീതീകരണം, "സ്വന്തം ഇഷ്ടത്താൽ രൂപത വിടുന്നു" എന്ന് വിവാഹാർത്ഥി എഴുതിക്കൊടുക്കുന്നുണ്ട് എന്നതാണ്!

ഗ്രീക്കുപുരാണത്തിൽ ഒരു കഥയുണ്ട്. വഴിപോക്കരെ കൊന്നു തിന്നുന്ന ഒരാളുണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. അയാൾക്കൊരു ഇരുന്നൂ കട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. പിടിച്ച മനുഷ്യനെ അയാൾ ആ കട്ടിലിൽ കിടത്തും. മനുഷ്യന് കട്ടിലിനേക്കാൾ നീളം കൂടുതലേങ്കിൽ, കട്ടിലിന്റെ നീളത്തിന് അനുസരിച്ച് അയാളുടെ തലയോ കാലോ മുറിക്കും. ആളിനു നീളം കുറവെങ്കിൽ കട്ടിലിന്റെ നീളത്തിനുസമം ആളെ വലിച്ചു നീട്ടും! രണ്ടായാലും വഴിപോക്കൻ മരിച്ചു തന്നെ! കട്ടിലിനൊത്ത് നീളമുണ്ടാകാത്തത് വഴിപോക്കന്റെ കുഴപ്പം തന്നെ! ഞങ്ങൾ പുറത്താക്കുന്നില്ല; "ഞാൻ സ്വയം പുറത്തുപോകുന്നു" എന്ന് എഴുതിത്തന്ന് പുറത്തുപോകുന്നു' എന്നു പറയുന്ന കോട്ടയം സഭാധികാരിയുടെ നിലപാടും വ്യത്യസ്തമല്ലല്ലോ. രണ്ടുകാര്യങ്ങളിലും മനുഷ്യന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് വില കല്പിക്കുന്നില്ലെന്നതല്ലേ സത്യം?

സ്വവംശവിവാഹസംബന്ധമായി കോട്ടയം രൂപത നേരിട്ട അടുത്ത വെല്ലുവിളി, രൂപതയിലെ പ്രമുഖവും പ്രശസ്തവുമായ വെള്ളാ

പ്പള്ളിൽ കുടുംബത്തിൽനിന്നായിരുന്നു. ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി അറുപതുകളിലായിരുന്നു സംഭവം. രൂപതാധ്യക്ഷൻ തറയിൽ മെത്രാൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചാൻസലർ കൂറോക്കോസ് കുന്നശ്ശേരിലച്ചൻ. അക്കാലത്ത് കോട്ടയം രൂപതയിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും സമ്പത്തിലും സമുദായനേതൃത്വത്തിലും തലയെടുപ്പുണ്ടായിരുന്നവരിൽ പ്രമുഖരായിരുന്നു വെള്ളാപ്പള്ളി വക്കീൽ, മാക്കിൽ വക്കീൽ, മാളിയേക്കൽ വക്കീൽ, പ്രൊഫസർ ജോസഫ് കണ്ടോത്ത്, പ്രൊഫസർ സ്റ്റീഫൻ പാറേൽ തുടങ്ങിയവരൊക്കെ. വെള്ളാപ്പള്ളിൽ വക്കീലും ക്നാനായ യാക്കോബായ സഭാംഗവും കേരള മന്ത്രിസഭാംഗവുമായിരുന്ന വി.ഒ. മർക്കോസുംകൂടി ആരംഭിച്ചതാണ് പ്രസിദ്ധ ലോയേർ സ്ഫേമായിരുന്ന 'തോമസ് ആൻഡ് മർക്കോസ്'. വെള്ളാപ്പള്ളിൽ വക്കീലിന്റെ മകൻ തോമസ് (തൊമ്മച്ചൻ) ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പഠിച്ച് ബാർ അറ്റ് ലോ ബിരുദവും സമ്പാദിച്ച് പിതാവിന്റെ മരണശേഷം ലോഹേമിൽ പ്രധാനിയായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനും ഇംഗ്ലണ്ടിലാണു പഠിച്ച് ബാർ അറ്റ് ലോ ഡിഗ്രി സമ്പാദിച്ചത്. തൊമ്മച്ചൻ തന്റെ നിലയ്ക്കും വിലയ്ക്കുമിണങ്ങുന്ന തരത്തിൽ ഒരു വധുവിനെ തന്റെ മകനുവേണ്ടി കണ്ടെത്തിയത് പാലാ രൂപതയിൽപ്പെട്ട കള്ളിവയലിൽ കുടുംബത്തിലാണ്. അക്കാലത്തും ഇക്കാലത്തും സ്വത്തും പണവും പ്രതാപവും തറവാടിത്തവും ആഡ്യതയും പ്രശസ്തിയും മൊക്കെ വിവാഹബന്ധങ്ങളുടെ അവശ്യഘടകങ്ങൾതന്നെ. കല്യാണം ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

തൊമ്മച്ചൻ തറയിൽപിതാവിനെ സമീപിച്ച് കല്യാണക്കാര്യം പറയുകയും കത്തീഡ്രലിൽവച്ച് വിവാഹം പിതാവുതന്നെ ആശീർവദിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. തറയിൽ പിതാവ് ആകെ ധർമ്മസങ്കടത്തിലായി. കുടുംബബന്ധങ്ങൾ, ജാതിബന്ധങ്ങൾ, സ്നേഹബന്ധങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെ ഒരുവശത്ത്. നിയമപരമായി ഏതറ്റം വരെയും പോകാൻ തയ്യാറുള്ള വെള്ളാപ്പള്ളിൽ തൊമ്മച്ചൻ. വിശ്വാസത്തിനോ സന്മാർഗതത്വങ്ങൾക്കോ സാധൂകരിക്കുവാൻ പറ്റാത്ത സ്വവംശവിവാഹനിഷ്ഠയും പുറത്താക്കൽ ▶▶

കന്നനായജനത്തെ ദൈവികതീക്ഷ്ണതയാൽ ശക്തിപ്പെടുത്തണമേ!

ജോയി ഒറവണക്കുളം-USA

കന്നനായജനത ദൈവഭയമുള്ളവരും വിശ്വാസികളുമാണ്. അവർക്ക് ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് നല്ല തീക്ഷ്ണതയുമുണ്ട്. എന്നാൽ, ആ തീക്ഷ്ണത ശരിയായ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല എന്നേയുള്ളൂ. “കർത്താവേ, കർത്താവേ” എന്നവർ വിളിക്കുന്നു. ഈ ജനം അധരങ്ങൾകൊണ്ട് എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അവരുടെ ഹൃദയം എന്നിൽനിന്ന് വളരെ ദൂരെയാണ്. വ്യർത്ഥമായി അവർ എന്നെ ആരാധിക്കുന്നു. മനുഷ്യരുടെ കല്പനകൾ പ്രമാണങ്ങളായി പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കല്പന ഉപേക്ഷിച്ച് മനുഷ്യരുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ മുറുകെ പിടിക്കുന്നു” (മർക്കോ. 7:6-8) എന്ന യേശുവചനങ്ങൾ ബാധകമാകുംവിധത്തിലുള്ള ‘വിശ്വാസി’കളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. കന്നനായമക്കൾ, ജ്ഞാനികൾ എന്ന വകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട്, അവർ അനശ്വരനായ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം നശ്വരനായ കന്നായിത്തൊമ്മനു കൈമാറി തങ്ങളെത്തന്നെ ഭോഷന്മാരാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ അറിവ് അഹന്തയും അഹങ്കാരവും ജനിപ്പിക്കുന്നു. അവർ എന്താണു പറയുന്നതെന്നോ എന്തു ന്യായമാണ് സമർത്ഥിക്കുന്നതെന്നോ അവർക്കുതന്നെ ബോധ്യമില്ല. “നമ്മളെല്ലാവരും ഒരേ ആത്മാവിൽ ഏകശരീരമായിരിക്കുവാൻ ജ്ഞാനസ്നാനമേറ്റു. യഹൂദനെന്നോ ഗ്രീക്കുകാരനെന്നോ, അടിമയെന്നോ സ്വതന്ത്രനെന്നോ ഭേദംകൂടാതെ, ഒരേ ആത്മാവിനെ പാനംചെയ്യുവാൻ എല്ലാവർക്കും സാധിച്ചു” (1 കോറി. 12:13) എന്ന ദൈവവചനം കന്നനായക്കാരായ നമ്മൾ വിസ്മരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നമ്മുടെ കന്നനായ സമുദായത്തിലെ ഏതാനും ആൾക്കാർ, രക്തശുദ്ധിയുടെയും പാരമ്പര്യത്തിന്റെയുംപേരിൽ മറ്റുള്ളവരെ തങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാതെ “ഈ ലോകത്തിന്റെ ചിന്തയാൽ അവരുടെ മനസ്സിനെ അന്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം, ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വമേറിയ സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രകാശം അവർക്കു ദൃശ്യമല്ല” (2 കോറി. 4:4). “അത്രമാത്രം ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം അജ്ഞത ബാധിച്ച അവർ ബുദ്ധിയിൽ അന്ധകാരം നിറഞ്ഞ് ദൈവത്തിന്റെ ജീവനിൽനിന്ന് അകറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു” (എഫേ. 4:18). എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ “ദൈവത്തിന്റെ നീതിയെക്കുറിച്ച് അവർ അജ്ഞതകൊണ്ടും, തങ്ങളുടെതന്നെ നീതി സ്ഥാപിക്കാൻ വ്യഗ്രത കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ദൈവനീതിക്കു അവർ കീഴ്വഴങ്ങിയില്ല” (റോമ. 10:3).

അങ്ങനെ ദൈവത്തെ അനുസരിക്കാത്ത ജനതയുടെമേലുള്ള ദൈവ

കോപത്തെക്കുറിച്ച് സത്യവേദപുസ്തകം ഇപ്രകാരം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു: “ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് അജ്ഞത പുലർത്തുന്നവർക്കും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവർക്കും എതിരായി പ്രതികാരം ചെയ്യും. അവർ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നും അവന്റെ ശക്തിയുടെ മഹത്വത്തിൽനിന്നും തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ട് നിത്യനാശം ശിക്ഷയായി അനുഭവിക്കും” (2 തെസ. 1:8-9).

ആകയാൽ കർത്താവേ, അവരോടു മാപ്പാക്കണമേ. അവരെ ശിക്ഷിക്കല്ലേ. അവരെല്ലാവരും നിന്റെ പ്രബോധനങ്ങൾ അനുസരിച്ച് വിഭാഗീയചിന്തകൂടാതെ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു നിന്നെ ആരാധിക്കുന്നതിനും സ്തുതിക്കുന്നതിനും മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിനും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ പരിവർത്തിപ്പിക്കണമേ. അങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ കന്നനായ സമൂഹത്തെ ദൈവികതീക്ഷ്ണതയാൽ ശക്തിപ്പെടുത്തണമേ. കോട്ടയം രൂപതയിലെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെല്ലാം നിന്റെ പഠനങ്ങൾക്കനുസൃതമായി വിശ്വാസികളെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ തക്കവിധം അവരുടെ ബുദ്ധിക്കും മനസ്സിനും പ്രകാശം നൽകണമേ. എന്നാൽ ഏതാനും ചില കന്നനായ സഹോദരങ്ങൾ നിന്റെ കല്പനകൾക്കും പഠനങ്ങൾക്കും എതിരായി ജാതീയതയുടെയും പാരമ്പര്യത്തിന്റെയുംപേരിൽ സമൂഹത്തിലും കുടുംബങ്ങളിലും ഭിന്നിപ്പുകളും കലഹങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ! കർത്താവേ, അവരെ ചിതറിച്ചുകളഞ്ഞ് സമൂഹത്തിൽ സമാധാനത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കണമേ.

ഫോൺ: (001) 6304156488

നടപടിക്രമവും. കത്തീഡ്രലിൽ വച്ച് വിവാഹം നടത്തിക്കൊടുത്താലോ എന്ന് തറയിൽ പിതാവ് ചിന്തിച്ചു.

അപ്പോഴാണ്, റോമിൽനിന്ന് JUD യും DDയുമൊക്കെ പ്രശസ്തമായി ജയിച്ച് ചാൻസലർ സ്ഥാനത്ത് തറയിൽ മെത്രാൻ നിയമിച്ച കുന്നേശ്ശേരിൽ കുര്യാക്കോസച്ചൻ എത്തിർപ്പു പ്രകടിപ്പിച്ചത്. ഒരു വിട്ടുവീഴ്ചയും പാടില്ലെന്നും വരൻ രൂപതയ്ക്കു പുറത്തുപോയേ തീരൂ എന്നും ചാൻസ

ലർ ശരിച്ചു. തൊമ്മച്ചൻ ഇന്റർനൂൺ ഷ്യോയെയും റോമിനെയും സമീപിക്കാൻ തയ്യാറായി. തൊമ്മച്ചന്റെ അർദ്ധസഹോദരനും കോട്ടയം രൂപതയിലെ പ്രമുഖവൈദികനുമായിരുന്ന കണ്ടാരപ്പള്ളിലച്ചനും തറയിൽ പിതാവുംകൂടി ഒരു പരിഹാരം കണ്ടെത്തി. ചങ്ങനാശ്ശേരി ആർച്ചുബിഷപ്പായിരുന്ന കാവുകാട്ടുമെത്രാന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം, വരന്റെ ഇടവകപ്പള്ളി

യിൽനിന്ന് മാമ്മോദീസാ സർട്ടിഫിക്കറ്റും വിവാഹത്തിന് കാനോനിക തടസ്സങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലെന്ന കത്തും വാങ്ങി പാലാരുപതയിൽപ്പെട്ട പള്ളിയിൽവെച്ച് വിവാഹം നടക്കുകയും ചെയ്തു. സഭാധികാരത്തിന്റെ കടും നിലപാടുകൾ എത്രയോ മനുഷ്യരുടെ മനസ്സുകളിൽ സഭാവിരുദ്ധവികാരം സൃഷ്ടിക്കുന്നു! (തുടരും)

ഫോൺ: (001) 8473291472

നേതൃസംഗമം

സെപ്റ്റംബർ 24 ഞായറാഴ്ച രാവിലെ 10 മുതൽ 5 വരെ ചാഴി കാട്ട് ആശുപത്രി ജംഗ്ഷനിലുള്ള വിനായകാ ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ കേരളത്തിന്റെ വടക്കുമുതൽ തെക്കുവരെയുള്ള സഭാനവീകരണപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ നേതാക്കന്മാർ ഒത്തുചേർന്നു. 1. ശ്രീ എം. എൽ ജോർജ്ജ് (കാത്തലിക്

കൾക്കുള്ളത്. വിശ്വാസികളെ ചൂഷണംചെയ്യാനും അധികാരം ഉറപ്പിക്കാനുമാണ് കാനോൻ നിയമം നമ്മുടെമേൽ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചത്. ഇത്തരം കാനോനുകളെ നാം തള്ളിക്കളയണം. ന്യൂനപക്ഷ സമുദായം ഗങ്ങൾക്കെതിരെ ന്യൂനപക്ഷാവകാശം എടുത്തു പ്രയോഗിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അത്തരം ന്യൂനപക്ഷാവകാശം നമുക്ക് എന്തിനാണ്? വിമോചന

ലേമൻ അസ്സോസിയേഷൻ- കോഴിക്കോട് 2. ജോഷി ആന്റണി (ഓൾ ഇന്ത്യ കാത്തലിക് അസ്സോസിയേഷൻ-പാലക്കാട്) 3. വി. കെ ജോയി (കേരള കാത്തലിക് ഫെഡറേഷൻ-തൃശ്ശൂർ) 4. അഡ്വ. പോളച്ചൻ പുതുപ്പാറ (ഫോറം ഫോർ ജസ്റ്റീസ്-അങ്കമാലി) 5. റജി ഞളളാനി (ഓപ്പൺ ചർച്ച് മൂവ്മെന്റ്-കട്ടപ്പന) 6. ലൂക്കോസ് മാത്യു (ക്നാനായ കത്തോലിക്കാ നവീകരണസമിതി-കോട്ടയം) 7. അന്ത്രയോസ് മാറാട്ടുകുളം (വിമോചനവേദി- ചങ്ങനാശ്ശേരി) 8. ജോസഫ് പനമുടൻ (ദളിത് ക്രിസ്ത്യൻ ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ-ചങ്ങനാശ്ശേരി) 9. കെ.കെ ജോസ്-കണ്ടത്തിൽ (K.C.R.M-പാലാ) 10. ജോർജ്ജ് മൂലച്ചാലിൽ (സത്യജ്വാല-എഡിറ്റർ) 11. റോയി മാത്യു (കളത്തൂർ-നെടുങ്കണ്ടം) എന്നിവരാണ് പങ്കെടുത്തത്. കേരളത്തിന്റെ വിവിധ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിനെ പിൻപെന്ന് നവീകരണപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആക്ഷൻ ഗ്രൂപ്പുകൾക്ക് കൂട്ടായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള സാധ്യതകളാണ് നേതാക്കൾ ആരാഞ്ഞത്. കരടു നയരേഖ മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കി ചർച്ചയ്ക്കു സമർപ്പിച്ചത് തൊടുപുഴ K.C.R.M യുണിറ്റാണ്. ഒന്നിപ്പിന്റെ ഒരു വഴി എന്ന നിലയിൽ നയരേഖ പരിഗണിച്ച സംഘടനാ തലവന്മാർ, കേരളത്തിലെമ്പാടും തുടർന്നു നടക്കേണ്ട ചർച്ചകൾക്ക് തുടക്കമിട്ടു.

ചർച്ചയിൽ ആദ്യമായി സംസാരിച്ചത് ശ്രീ. ജോർജ്ജ് മൂലച്ചാലിൽ ആണ്. അദ്ദേഹം നയരേഖയിലെ അടിസ്ഥാന വീക്ഷണങ്ങളോട് യോജിപ്പ് പ്രകടിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യൻ ഒരു വെറും ജീവിയല്ല, ആദ്ധ്യാത്മിക അടിത്തറയുള്ള ഒരു വിശിഷ്ടസൃഷ്ടിയാണ്. തിന്മയ്ക്കെതിരെ സംസാരിക്കാനാണ് പ്രവാചകന്മാർ ജന്മമെടുക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിനെ ഉപേക്ഷിച്ച ക്രൈസ്തവമതങ്ങൾക്കെതിരെ ഒരു പ്രത്യേക പ്രവാചകദൗത്യമാണ് നവീകരണഗ്രൂപ്പ്

വേദിയുടെ പ്രതിനിധിയായി സംസാരിച്ച ശ്രീ അന്ത്രയോസ് മാറാട്ടുകുളം ലൂക്കാ 4-17 ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് യേശുവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അന്ധരോടും ബന്ധിതരോടും അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരോടുംമുണ്ടായിരുന്ന ഐക്യദാർഢ്യം നവീകരണപ്രവർത്തകർക്കും ഉണ്ടാകേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട് ഒരു നവീകരണ പ്രവർത്തകന്, യേശുവിന്റെ എതിർപക്ഷത്ത് വ്യക്തമായി പക്ഷം ചേരുന്ന സഭയോട് പലപ്പോഴും ഏറ്റു മുട്ടേണ്ടി വരുമെന്നു മുന്നറിയിപ്പു നൽകി. എന്തെല്ലാം സാമൂഹിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തി ഒരുങ്ങിക്കൂടുന്ന ഒരു പ്രവണത പൊതുവേയുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം എടുത്തു കാണിച്ചു. ചെറുപ്പക്കാരെ കൂടുതലായി നമ്മുടെ അണികളിലേക്ക് ആകർഷിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു.

തുടർന്നു സംസാരിച്ച ശ്രീ ➤

എം. എൽ ജോർജ്ജ് നയരേഖയെ പൊതുവായി പരാമർശിച്ചശേഷം, അതമായരുടെ അവകാശസംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി കഴിഞ്ഞ 35 വർഷത്തിലേറെയായി കാത്തലിക് ലേമൻ അസോസിയേഷൻ നടത്തുന്ന നിയമപോരാട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചു. വേണ്ടത്ര മുന്നൊരുക്കവും ഏകോപനവുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് പല കേസുകളിലും പലരും പരാജയപ്പെടുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം എടുത്തു പറഞ്ഞു. കേസു ശരിയായി നടത്താൻ വലിയ പണച്ചെലവുണ്ട്, ലേമൻ അസോസിയേഷൻ ഇപ്പോൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കേസ് വളരെ നിർണ്ണായകമാണെന്നും എല്ലാ നവീകരണ ഗ്രൂപ്പുകളും അതിൽ കഴിയുന്നത്ര സഹകരിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

അഡ്വ. പോളച്ചൻ പുതുപ്പാറയാണ് തുടർന്നു സംസാരിച്ചത്. നയരേഖയെയും തന്റെ മുൻ പ്രസംഗകരെയും അദ്ദേഹം പ്രശംസിച്ചു. ശക്തമായ പൗരോഹിത്യത്തിനെതിരേ ശക്തമായ പോരാട്ടംതന്നെ നാം നടത്തണം എന്ന് അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു. ഓൾ ഇന്ത്യ കാത്തലിക് അസോസിയേഷൻ പ്രതിനിധി ജോഷി ആന്റണി, അഴിമതി നിറഞ്ഞ സഭയ്ക്കെതിരെ ഒരു സംഘടിത ജനശക്തിയാണ് ഉയർന്നുവരേണ്ടത് എന്നു സ്ഥാപിച്ചു. നവീകരണ ഗ്രൂപ്പുകൾ അതിനുതക്കവിധത്തിൽ ജനങ്ങളെ ബോധവൽക്കരിക്കണം, മുന്നേറ്റങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം കൊടുക്കുകയുംവേണം. ഒരു പൊതുജീഹ്വ എന്ന നിലയിൽ സത്യജ്വാലയുടെ പ്രാധാന്യം അദ്ദേഹം എടുത്തു പറഞ്ഞു. നവീകരണ ഗ്രൂപ്പുകൾക്കിടയിൽ കിടമത്സരം ഉണ്ടാകരുതെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ഉൽബോധിപ്പിച്ചു.

തുടർന്നു സംസാരിച്ച വി.കെ ജോയി സഭാശുശ്രൂഷകൻ ദൈവജനത്തിന്റെ സഹായി ആയിരിക്കണമെന്നും കാനോൻ നിയമംവഴി സമ്പത്തിന്റെയും അധികാരത്തിന്റെയും കേന്ദ്രമായി മാറിയ മെത്രാൻഭരണം ക്രിസ്തുവിന്റെ വീക്ഷണത്തിന് എതിരാണെന്നും സ്ഥാപിച്ചു. ആൾദൈവം ചമഞ്ഞ് അധികാരം ഭരിക്കുന്നവരുടെ മുഖാമുടിവേഷം സഭയെ വികൃതമാക്കുകയേയുള്ളൂ. സഭയുടെ കാനോൻനിയമം ദൈവജനത്തിന്റെ അവകാശം നിക്ഷേപിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതിനുപകരം ജനാധിപത്യരീതിയിൽ അധികാരം വികേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന നിർദ്ദിഷ്ട ചർച്ച് ആക്ട് നിയമസഭ അംഗീകരിച്ച് നിയമമാക്കുകയാണു വേണ്ടത്. അതിന് സർക്കാരിനെ നിർബന്ധിക്കത്തക്ക തരത്തിൽ നവീകരണ ഗ്രൂപ്പുകൾ ജനമുന്നേറ്റം സംഘടിപ്പിക്കണം.

ഓപ്പൺ ചർച്ച് മുവ്മെന്റിന്റെ സാരഥി റെജിത്തളാനിയാണ് തുടർന്നു സംസാരിച്ചത്. ജോഷി ആന്റണിയെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് നവീകരണ ഗ്രൂപ്പുകൾ ഡയറക്ട് ആക്ഷനിലേക്ക് തിരിയണം എന്ന് ഞളാനി ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. നിയമ പോരാട്ടങ്ങൾ നല്ലതാണെന്ന് അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. സംഘടിതശ്രമത്തിലൂടെമാത്രമേ നിയമയുദ്ധത്തിനുള്ള പണം സ്വരൂപിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. എല്ലാറ്റിലും ആദ്യം വേണ്ടത് നല്ല സംഘടനാശേഷിയും കൂട്ടായ പ്രവർത്തനവുമാണ്. 'എക്സ് പ്രീസ്റ്റ്സ്-നൺസ് അസോസിയേഷൻ' സെക്രട്ടറി ആയിരുന്ന ഷിബു അച്ചന്റെ അകാലനിര്യാണം നവീകരണപ്രവർത്തകർക്ക് ഒരു വലിയ നഷ്ടമാണെന്ന് അദ്ദേഹം അനുസ്മരിച്ചു. നിരാലംബരായിത്തീർന്ന അച്ചന്റെ സഹധർമ്മിണിക്കും കുഞ്ഞിനും മതിയായ സഹായംചെയ്യേണ്ടത് നമ്മുടെ ബാധ്യതയാണെന്നും അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

ദളിത് ക്രിസ്ത്യൻ ഫെഡറേഷൻ പ്രതിനിധി ജോസഫ് പനമുടൻ ദളിതർ സഭയിൽ ഏറ്റവും തിരസ്കരിക്കപ്പെടുന്ന വിഭാഗമാണെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. നവീകരണ പതിനായിരക്കണക്കായ സത്യജ്വാല സുഹൃത്തുക്കളോട്, 'സത്യജ്വാല' വരിക്കാരായോ സംഭാവന നൽകിയോ സഹകരിക്കണമെന്ന് പ്രത്യേകം അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

-സർക്കുലേഷൻ മാനേജർ & എഡിറ്റർ

സത്യജ്വാല സാമ്പത്തികസ്ഥിതി

2017 സെപ്റ്റംബർ ലക്കം അച്ചടിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ 14770 രൂപയായിരുന്നല്ലോ നീക്കിയിരിപ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതിനുശേഷം 18900 രൂപ വരിസംഖ്യയും 5250 രൂപാ സംഭാവനയുമാണ് ഒക്ടോ. പകുതിവരെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. അപ്പോൾ ഈ കാലയളവിലെ ആകെ വരവ് 24150 രൂപാ.

നീക്കിയിരിപ്പും (14770) ഈ മാസത്തെ വരവും (24150) ഉൾപ്പെടെ ആകെയുള്ള 38920 രൂപയിൽനിന്ന്, ഈ ലക്കം വിശേഷാൽപ്പതിപ്പ് ആയതിനാൽ വേണ്ടിവരുന്ന ഉദ്ദേശം 30000 രൂപാ കിഴിച്ച് 8920 രൂപമാത്രമാണ് ഇനി ബാക്കിയുണ്ടാവുക എന്നറിയിക്കുന്നു.

'സത്യജ്വാല'യെ സാമ്പത്തികമായി നിലനിർത്തുന്നതിനായി വരിസംഖ്യ പുതുക്കാനും പുതിയ വരിക്കാരെ ചേർക്കാനും കഴിയുന്ന സംഭാവന തരാനും 'സത്യജ്വാല' വരിക്കാരോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. മാസിക ഓൺലൈൻ ആയി വായിക്കുന്ന പതിനായിരക്കണക്കായ സത്യജ്വാല സുഹൃത്തുക്കളോട്, 'സത്യജ്വാല' വരിക്കാരായോ സംഭാവന നൽകിയോ സഹകരിക്കണമെന്ന് പ്രത്യേകം അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സംഭാവന

2017 സെപ്റ്റംബർ - ഒക്ടോബർ

2017 ഏപ്രിൽ മുതൽ സെപ്റ്റം. പകുതിവരെ ലഭിച്ച ആകെ സംഭാവന	29700
ഒരു അഭ്യൂദയകാംക്ഷി	5250
ഈ കാലയളവിലെ ആകെ സംഭാവന	5250
ഈ സാമ്പത്തികവർഷത്തെ ആകെ സംഭാവന	34950

കരണഗ്രൂപ്പുകൾ ഒന്നിച്ചു ശ്രമിച്ചാലേ ദളിത് പ്രശ്നം സഭാധികാരികളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയൂ. കൂട്ടായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് എല്ലാ സഹകരണവും അദ്ദേഹം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു.

K.C.R.M മുൻ സെക്രട്ടറി കെ.കെ ജോസ് കണ്ടത്തിൽ, എ.ഡി 3-ാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ക്രിസ്തുസഭ ട്രാക്കു തെറ്റി ഒടുക്കയാണെന്ന് സമർത്ഥിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥമൂലം ബൈബിളിൽ പോലും ഇന്നു കാണാൻ കഴിയുകയില്ല. ബൈബിളിന്റെ ഒരു പുനർവായനയ്ക്കുതന്നെ നവീകരണഗ്രൂപ്പുകൾ തയ്യാറാകണം എന്ന് അദ്ദേഹം ആഹ്വാനം ചെയ്തു. ചർച്ചയിൽ പങ്കുചേർന്ന പത്തു നേതാക്കളായും അഭിപ്രായങ്ങൾ ക്രോഡീകരിച്ച് അവതരിപ്പിച്ചത് ശ്രീ. റോയി മാത്യു കളത്തൂർ ആണ്. നയരേഖയെപ്പറ്റി ഒരു വിലയിരുത്തലും അദ്ദേഹം നടത്തി.

ചർച്ചാ സമ്മേളനത്തിന്റെ സംഘാടകരായിരുന്ന തൊടുപുഴ K.C.R.M യൂണിറ്റിന്റെ ജോയിന്റ് സെക്രട്ടറി സി. സി ബേബി ചുൻ സംഘാടകസമിതിക്കുവേണ്ടി തയ്യാറാക്കിയ റിപ്പോർട്ട് അവതരിപ്പിച്ചു. ഒക്ടോബറിലെ മാസാന്ത്യ സമ്മേളനത്തിൽ ഇതു ചർച്ചചെയ്യുന്നതാണ്. അഡ്വക്കേറ്റ് ജോസ് ജോസഫായിരുന്നു ചർച്ചാസമ്മേളനത്തിന്റെ മോഡറേറ്റർ. യൂണിറ്റ് പ്രസിഡന്റ് കെ. ജി പോൾ, ട്രഷറർ ജോസഫ് കാരുപറമ്പിൽ, സെക്രട്ടറി നിന് ജെയിംസ് പാമ്പയ്ക്കൽ ഇവർ ചർച്ചയിൽ ഇടപെട്ട് സംസാരിച്ചു. യൂണിറ്റ് സെക്രട്ടറി നന്ദി പറഞ്ഞു. 4.30-ന് ചർച്ച ആദ്യഘട്ടം പൂർത്തിയായി.

പ്രൊഫ. പി.സി. ദേവസ്യ (യൂണിറ്റ് സെക്രട്ടറി)

നവീകരണസ്പെഷ്യൽ! വിലയിരുത്തലുകൾ ക്ഷണിക്കുന്നു!

8 ഉൾപേജുകൾക്കുട കൂട്ടി, കവറുൾപ്പെടെ 44 പേജാണ് ഈ നവീകരണവിശേഷാൽപ്പതിപ്പിനുള്ളത്. മതനവീകരണത്തിന്റെ സർവ്വപ്രാധാന്യം ജനമനസ്സുകളിലുണർത്തുന്നതിനും അതുസംബന്ധിച്ച പാഠങ്ങൾ ചരിത്രാനുഭവങ്ങളിൽനിന്നു കണ്ടെത്താൻ സഹായിക്കുന്നതിനുമുള്ള ഒരു പരിശ്രമമായിട്ടാണ്, കൂടുതൽ അദ്ധ്യായങ്ങളും 5000 രൂപയോളം കൂടുതൽ മുടക്കിയും ഇങ്ങനെയൊരു സാഹസത്തിന് കെ.സി.ആർ.എം. ഒരുമ്പെട്ടത്.

‘സത്യജാല’യുടെ ഈ വിശേഷാൽപ്പതിപ്പ് കൂടുതൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടണമെന്നും വിലയിരുത്തപ്പെടണമെന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വായനക്കാരിൽനിന്നും ചിന്തകരിൽനിന്നും ഈ ലക്കത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിലയിരുത്തലുകൾ ക്ഷണിക്കുകയാണ്.

-എഡിറ്റർ

‘സത്യജാല’

‘സത്യജാല’ - അന്ധരായ വഴികാട്ടികൾ നയിക്കുന്ന ഇരുൾപാതയിൽ ഒരു ചെറുതിരിവെട്ടം!

‘സത്യജാല’ - കള്ളയിടയന്മാർക്കെതിരെ ഒരു ചെറുമുറവിളി!

‘സത്യജാല’ - പള്ളികൾ കൊള്ളക്കാരുടെ ഗുഹകളാക്കിയവർക്കെതിരെ ഒരു ചെറു ചാട്ടവാർ!

‘സത്യജാല’ - നവീകൃതസഭാജീവിതത്തിലേക്ക് ഒരു എളിയ വഴികാട്ടി!

ചെറുതിരി തീപ്പന്തമാക്കുക, മുറവിളി ആർപ്പുവിളിയാക്കുക, ചാട്ടവാർ ചാട്ടവാറുകളാക്കുക...

യാഥാസ്ഥിതികസഭാജീവിതത്തിൽനിന്നും ദൈവരാജ്യപരജീവിതത്തിലേക്കു വഴിതുറക്കുക

‘സത്യജാല’ - വായിക്കുക, വരികാരാകുക, വരികാരാകുക, പ്രചരിപ്പിക്കുക!

സെപ്റ്റംബറിലെ ചർച്ച - രണ്ടു പ്രതികരണങ്ങൾ

[കഴിഞ്ഞമാസത്തെ KCRM പരിപാടിയിൽ വിഷയം അവതരിപ്പിച്ചു സംസാരിച്ച പ്രൊഫ. സെബാസ്റ്റ്യൻ വട്ടമറ്റവും, പ്രതികരണപ്രസംഗം നടത്തിയ ഡോ.(ഫാ.) ജെ. വലിയമംഗലവും അന്നു നടന്ന ചർച്ചയെ വിമർശനാത്മകമായി വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ട് അയച്ചുതന്ന കുറിപ്പുകളാണു താഴെ. ആദ്യം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് പ്രൊഫ. സെബാസ്റ്റ്യൻ വട്ടമറ്റത്തിന്റെ പ്രതികരണക്കുറിപ്പ്]

കെ. സി. ആർ. എം-ന്റെ ലക്ഷ്യം കത്തോലിക്കാസഭയുടെ നവീകരണമാണല്ലോ. അതിന് ആദ്യം നടക്കേണ്ടത് സാധാരണവിശ്വാസികളെ പുരോഹിതന്മാരുടെ തടവറയിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കുകയാണ്. അതിനു കഴിയണമെങ്കിൽ ആ തടവറയുടെ നിജസ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കണം.

വിശ്വാസികളായ അടിമകളിലധികവും അടിമത്തത്തിൽ വീർപ്പുമുട്ടുന്നവരല്ല. അതു പരമാനന്ദമാണെന്നോ മരണാനന്തര പരമാനന്ദത്തിന്റെ മുന്നോടിയാണെന്നോ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്. അതിന് അവർക്കുള്ള ഒരേയൊരു ഉറപ്പ് യേശുക്രിസ്തു ബൈബിളിൽ ഇതൊക്കെ പറഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്ന വിശ്വാസമാണ്. ബൈബിൾ വചനങ്ങളാൽ ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ട സുശക്തമായൊരു മനോഘടനയിലാണവരുടെ അടിമച്ചങ്ങലയുടെ കൊളുത്തു മുറുക്കിയിരിക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം.

ഇതെല്ലാം എല്ലാ മതങ്ങളിലുമുണ്ടെന്നും മതവും ദൈവവും മെല്ലാം പുരോഹിതന്മാരുടെ തട്ടിപ്പാണെന്നും ബൈബിളിലുള്ളതെല്ലാം വെറും കെട്ടുകഥയാണെന്നും ക്രിസ്തു ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നതിനുപോലും തെളിവില്ലെന്നുമൊക്കെ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞും പ്രചരിപ്പിച്ചും വിശ്വാസിസമൂഹത്തെ മോചിപ്പിക്കാമെന്നു കരുതുന്നതു പരമാബദ്ധമാണ്. അത്തരമൊരു സമീപനമായിരുന്നു, ജർമ്മനിയിൽ നാസിസത്തെ നേരിടുന്നതിന് യുക്തിവാദികളും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുമൊക്കെ സ്വീകരിച്ചത്. അവരതിൽ പാടേ പരാജയപ്പെടുകയുംചെയ്തു. അതിനു കാരണം മനുഷ്യമനസ്സിൽ മിത്തുകളെങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവില്ലായ്മയായിരുന്നുവെന്ന് ഏബ്രഹാം ഫ്രെയ്ഡ് കസ്റ്റീറിയെപ്പോലുള്ളവർ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതേത്തുടർന്നു മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ മിത്തുകൾ വഹിക്കുന്ന പങ്കിനെക്കുറിച്ച് ധാരാളം പഠനങ്ങൾ പാശ്ചാത്യനാടുകളിൽ നടന്നിട്ടുണ്ട്.

പക്ഷേ മലയാളിബുദ്ധിജീവികളിലധികവും ഇന്നും ആ പരാജയപാതയിൽത്തന്നെയാണ്. മനുഷ്യന്റെ ആന്തരികജീവിതത്തിനു വില കൽപിക്കാത്ത ഒരുതരം യുക്തിബാധയിൽപ്പെട്ടവരാണവർ. അക്കൂട്ടരിൽ പെട്ടവരാണ് കെ.സി.ആർ.എം-ന്റെ തലപ്പത്തുള്ളവരിലധികവുമെന്നു ലഭ്യപ്പെടുമെന്നിരിക്കു തോന്നിയിരുന്നു. അതു ശരിയാണെന്നുറപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലായിരുന്നു സെപ്റ്റംബർ മാസത്തെ സെമിനാറിൽ ചില നേതാക്കളിൽനിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണങ്ങൾ.

പറഞ്ഞുപറഞ്ഞ് യേശുക്രിസ്തു വെറും കെട്ടുകഥയാണെന്നു വരെ ഒരാൾ പറഞ്ഞുവെച്ചു. ഇതിന്റെ അപകടം മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ, ചർച്ചയ്ക്കവതരിപ്പിച്ച പ്രബന്ധത്തിന്റെ കാതലേതെന്നറിയണം. വിശ്വാസികളുടെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ക്രിസ്തുബിംബം മൂന്നാം നൂറ്റാ

ണ്ടിൽമാത്രം രൂപംകൊണ്ട പുരോഹിതസഭ തട്ടിക്കൂട്ടിയ കപടബിംബമാണ്, ആദിമസഭയിൽ ക്രിസ്തു പോലും പുരോഹിതനായിരുന്നില്ല. മനുഷ്യശരീരംതന്നെ ആയിരുന്നു ദേവാലയം, ദൈവേഷ്ടപ്രകാരം ജീവിക്കലായിരുന്നു ബലി, ജീവിതം മുഴുവൻ അതിനായി സമർപ്പിച്ച് സ്വയം ബലിയും ബലിവസ്തുവും കാർമ്മികനുമായി പരിണമിക്കുന്നവനാണു പുരോഹിതൻ, ഈ അർത്ഥത്തിൽ എല്ലാ വിശ്വാസികളിലും പുരോഹിത്യമുണ്ട് - ഇങ്ങനെ പോയി പ്രബന്ധവിചാരങ്ങൾ.

പുരോഹിതമേൽക്കോയ്മയുടെ അടിക്കല്ലിളക്കുന്ന ഈവക ചിന്തകളോട് നവീകരണക്കാരിലൊരാൾപോലും അനുകൂലിച്ചോ പ്രതികൂലിച്ചോ പ്രതികരിച്ചില്ല എന്ന സത്യം എന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തി. പകരം, സഭയെന്നല്ല മതംതന്നെ എത്രമാത്രം അപകടകരമാണെന്നും, സഭാചരിത്രമപ്പൊടെ വഷളുത്തം നിറഞ്ഞതാണെന്നും സ്ഥാപിക്കാനാണ് ചിലർ ശ്രമിച്ചത്. അതിനെല്ലാം അടിവരയിട്ടുകൊണ്ട് യേശുവിന്റെ ചരിത്രപരതയെത്തന്നെ ഒരാൾ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു.

പച്ചയ്ക്കു പറഞ്ഞാൽ അതിലൂടെ സംഭവിച്ചതൊരു പാലം വലിയാണ്. കെ.സി.ആർ.എം-ന് വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയത്തിലേക്കും തിരിച്ചിങ്ങോട്ടുമുള്ള ഒരേയൊരു പാലം യേശുക്രിസ്തുവാണ്. അതില്ലെങ്കിൽപ്പിന്നെ കെ.സി.ആർ.എം-ന് എന്തു പ്രസക്തിയാണുള്ളത്? കുട്ടിക്കാലം മുതലേ കൈമുത്തിച്ചും കാലുപിടിപ്പിച്ചും മനസ്സിൽ കയറിക്കൂടിയ പിതൃബിംബങ്ങളുടെ ദ്രോഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞ്, വൈരാഗ്യബുദ്ധിയോടെ അതിനെ തള്ളിപ്പറയുന്നവരുടെ ഒരു കൂട്ടം മാത്രമായി കെ. സി. ആർ. എം. അധഃപതിക്കും. സഭാനവീകരണത്തിൽ അതിനൊരു ചുക്കും ചെയ്യാനാവില്ല.

പ്രൊഫ. സെബാസ്റ്റ്യൻ വട്ടമറ്റം
ഫോൺ: 9495897122

കെ.സി.ആർ.എം-ന്റെ കഴിഞ്ഞമാസാ
ന്ത്യയോഗത്തിൽ, ചിലരുടെ ചില പ്രസ്താവ
നകൾ അധികപ്പറ്റായിരുന്നുവെന്ന് രേഖപ്പെടു
ത്താതിരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. പല പുരോഹി
തരിൽനിന്നും പലർക്കുമുണ്ടായിട്ടുള്ള തിക്താ

നുഭവങ്ങൾ നീതീകരിക്കാനാകാത്തതായിരിക്കാം. എന്നിരുന്നാലും,
അനേകം വൈദികർ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തും ആതുരസേവനപരമായും
ചെയ്തതും ചെയ്യുന്നതുമായ സേവനങ്ങൾ പ്രശംസനീയമെന്ന് സമ്മതി
ക്കാതിരിക്കാനാകുമോ?

യേശുവിനെക്കുറിച്ച് അന്നത്തെ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ സാക്ഷ്യം
പരിമിതമെന്ന് സമ്മതിക്കുമ്പോഴും, തീരെയില്ലെന്ന് പറയാനാകില്ലെന്നു
കാണാം. ക്രിസ്തുവർഷം ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്ത് പലസ്തീ
നയിലും റോമിലുമായി ജീവിച്ച ഫ്ലാവിയസ് ജോസഫ് യേശുവിനെ
പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട് എന്നതു ശ്രദ്ധയർഹിക്കുന്നു. യേശു ചരിത്രപുരു
ഷനാണെന്നതിന് അത്യാവശ്യ തെളിവുണ്ടെന്നു സാരം.

യേശു ബ്രഹ്മചാരിയായിരുന്നില്ലെന്നും ചർച്ചയിൽ പ്രസ്താവിച്ചു
കേട്ടു. പക്ഷേ, അതു സ്ഥാപിക്കാൻ പറ്റിയ തെളിവുകൾ തീരെ ഇല്ലെന്ന
താണു വാസ്തവം. യേശു, ബുദ്ധൻ തുടങ്ങിയ വ്യക്തിത്വങ്ങൾ മനു
ഷ്യകുലത്തിനുവേണ്ടി ജന്മംകൊണ്ടവരാണെന്നു കാണേണ്ടതുണ്ട്.
ബുദ്ധൻ വിവാഹിതനായി ഒരു കുഞ്ഞിനു ജന്മംകൊടുത്ത ശേഷം, ലോക
ത്തിലെ യാതനകളും സഹനങ്ങളും കാണാൻ ഇടയായപ്പോൾ കുടുംബ
ജീവിതം ഉപേക്ഷിച്ച് ലോകസേവനത്തിന് സ്വയം അർപ്പിക്കുകയുണ്ടാ
യി. ഗാന്ധിജിയുടേതും ശൈശവവിവാഹമല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹം
ഏകനായി തുടരുമായിരുന്നുവെന്ന് ഒരു അമേരിക്കൻ ചരിത്രകാരൻ എഴു
തുകയുണ്ടായി. നാല് മക്കൾ ആയതിനുശേഷമാണെങ്കിലും ഗാന്ധിജി
ബ്രഹ്മചാരിയായി സ്വയം മനുഷ്യസേവനത്തിന് അർപ്പിക്കുകയാണുണ്ടാ
യത്.

ഡോ.(ഫാ.) ജെ. വലിയമംഗലം

ഫോൺ: 9496423443

എഡിറ്ററുടെ പ്രതികരണം

1990-ൽ KCRM ഉണ്ടായപ്പോൾമുതൽ അതിനെ ബൗദ്ധികമായും
ഹൃദയപരമായും ആശ്ലേഷിച്ചു കൂടെനടക്കുന്ന വട്ടമറ്റംസാറിന്റെയും, ഒരു
വൈദികനായിരുന്നിട്ടും വിശ്വാസികളുടെ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ വാത്സല്യ
പൂർവ്വം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആദരണീയനായ വലിയമം
ഗലത്തച്ചന്റെയും ആത്മാർത്ഥവും ഗൗരവതരവുമായ ഈ വിമർശനങ്ങളെ,
അതിന്റെ മുഖ്യതുകക്കാരെന്ന നിലയിൽ, ഈയുള്ളവൻ സർവ്വാത്മനാ
ഉൾക്കൊള്ളുകയാണ്. അസ്ഥാനത്തുള്ളതും അപ്രസക്തവും സ്വയം
തോൽപ്പിക്കുന്നതും അടുത്തു വരുന്നവരെ അകറ്റുന്നതുമായ വാദഗതി
കളും പ്രതികരണരീതിയും ഉപേക്ഷിക്കാത്തതിടത്തോളം ഒരു പ്രസ്ഥാന
ത്തിനും ഫലപ്രദമായി പ്രവർത്തിക്കാനാവില്ല എന്നത് അതിൽത്തന്നെ
വ്യക്തമാണ്.

ഒരു ചർച്ചാസമ്മേളന (Seminar)ത്തിൽ പ്രതികരണം എപ്രകാര
മായിരിക്കണമെന്നതിനേക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിതാണ്:

വിഷയാവതരകൻ സാഭാവികമായും വളരെ തയ്യാറെടുത്താകും
വരുക. അതുകൊണ്ട്, അതിനോടു നീതിപൂലർത്തുവാനുള്ള മര്യാദ പ്രതി
കരിക്കുന്നവരും കാണിക്കണം. അതിൽ ഏറ്റംപ്രധാനം വിഷയാവതാര
കനെ നല്ലവണ്ണം ശ്രവിക്കാൻ തയ്യാറാകണം എന്നതാണ്. പ്രതികരിക്കു
മ്പോൾ അതു സംബന്ധിച്ചുമാത്രമേ അഭിപ്രായപ്രകടനം നടത്താവൂ എന്ന
താണ് രണ്ടാമത്തെ കാര്യം. അത് അഭിപ്രായഭിന്നതയാകാം, യോജിപ്പാ

കാം, കൂട്ടിച്ചേർക്കലുമാകാം. പറയാ
നൊത്തിരി അറിവുകളും ആശയങ്ങ
ളുമുള്ള വർക്കുപക്ഷേ, ഉള്ളിൽ
തിങ്ങിനിൽക്കുന്ന തെല്ലാം പറ
യാൻതോന്നും. മറ്റുചിലർക്ക് വിമർശി
ക്കാനുള്ള പ്രവണത വളരെയുണ്ടാ
കും. അവർ വിമർശിക്കാനുള്ള ഏതെ
ങ്കിലും മൊരു പഴുതു കണ്ടെത്തി
അതിൽപ്പിടിച്ച് ചർച്ചയെ വാഗ്വാദ
ത്തിന്റെ തലത്തിലേക്കു വലിച്ചുതാ
ഴ്ത്തും. വേറെ ചിലർ, ചില നിശ്ചിത
ആശയങ്ങളിൽ (fixed ideas)
ഉറഞ്ഞുപോയവരാണ്. പുതുതായി
കേൾക്കുന്ന ഒരാശയത്തെയും
ഉൾക്കൊള്ളാനാവാതെ, അവർ അവി
ടെത്തന്നെ നിന്നു പ്രതികരിക്കും.
ഇതെല്ലാം KCRM-ന് ദോഷംതന്നെ.

ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെ
ട്ടവമാത്രമേ സത്യമാകൂ എന്നു കരു
താനാവില്ല. എഴുതപ്പെട്ട ചരിത്രമധി
കവും അധികാരിവർഗ്ഗത്തിന്റെയും
രാജാക്കന്മാരുടെയുമായിരുന്നുവെന്ന്
ആർക്കാണ് അറിയാൻ? ചരിത്ര
ത്തിന്റെ താളുകളിൽ എഴുതപ്പെടാതെ
എത്രയോ മഹാത്മാർ മണ്ണടിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാ
കാം. പോർട്ടുഗീസുകാർ വരുന്നതിനു
മുമ്പ് കേരളസഭസ്ക് എഴുതപ്പെട്ട
ഒരു ചരിത്രമില്ലായിരുന്നു എന്നതു
കൊണ്ട് അതിനുമുമ്പ് കേരളത്തിൽ
ക്രൈസ്തവരില്ലായിരുന്നു എന്നു
തെളിയുന്നില്ലല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽത്ത
ന്നെ, യേശു ഒരു ചരിത്രപുരുഷനല്ല
എന്നു സ്ഥാപിച്ചാൽ അതുകൊണ്ട്
KCRM-ന് എന്തുനേട്ടമാണുണ്ടാകുക,
കോട്ടമല്ലാതെ?

KCRM-നെപ്പോലുള്ള റിബ
ൽ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പരിപാടികളിൽ
സഹകരിക്കാൻ സന്നദ്ധത കാട്ടുന്ന
വരും ഏറെക്കുറെ അതേ റിബൽ
സ്വഭാവമുള്ളവരാണെന്ന വസ്തുത
യും പ്രതികരിക്കുന്നവർ ഓർമ്മിക്കേ
ണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, വിധോജിപ്പു
കളിൽപ്പോലും ആ അംഗീകാരവും
ആദരവും പ്രതിഫലിപ്പിക്കാൻ
പ്രത്യേകം മനസ്സുരുത്തിയേമതിയാകൂ.

വട്ടമറ്റം സാറും വലിയമംഗല
ത്തച്ചനും മുന്നോട്ടുവച്ച ക്രിയാത്മക
വിമർശനത്തെ KCRM-ന്റെ നേതൃത്വ
ത്തിലുള്ള വരും പ്രവർത്തകരും
പോസ്റ്റീവ് ആയി കാണുമെന്ന് ആശി
ക്കുന്നു.

സാൻഫ്രാൻസിസ്കോ സിറോ-മലബാർ ഇടവകയിൽ സമരം തുടരുന്നു

ഇടവകകാര്യങ്ങളിൽ ക്രിയാത്മകമായി ഇടപെട്ടു പോന്ന ഒരു കൂട്ടം ഇടവകക്കാരുടെ പേരിൽ, ഷിക്കാഗോ രൂപതയുടെ മൗനാനുവാദത്തോടെ, ഗൗരവതരമായ കുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തി വക്കീൽനോട്ടീസയച്ച തിനെതിരെ, 'ലേയ്റ്റീസ് ഫോർ ജസ്റ്റീസ്' (Laities for Justice) എന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ സെപ്തംബർ 8-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച, ആരംഭിച്ച ഉപവാസപ്രാർത്ഥനായജ്ഞം (Sit-in-Prayer & Fasting) -കാണുക, സത്യജാല സെപ്തം. ലക്കം: പേജ് 24-തുടർന്നുള്ള എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും ശക്തമായി നടന്നുവരുകയാണ്. ഒക്ടോബർ 8-ലേതുൾപ്പെടെ ഇതുവരെ 5 ഞായറാഴ്ചകളിൽ ഉപവാസസമരം നടന്നുകഴിഞ്ഞു. സ്ത്രീകളുടേയ്ക്കു പങ്കാളിത്തമായിരുന്നു, 8-ാം തീയതിയിലെ ഉപവാസസമരത്തിന്റെ പ്രത്യേകത.

'ലേയ്റ്റീസ് ഫോർ ജസ്റ്റീസ്' ഉന്നയിക്കുന്ന ആവശ്യങ്ങൾ:

1. സഹഇടവകക്കാർക്കെതിരെ വക്കീൽ നോട്ടീസയപ്പിക്കാൻ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചവരെ പള്ളിക്കമ്മറ്റിയിൽനിന്നും മറ്റു സമിതികളിൽനിന്നും പുറത്താക്കുക.
2. വ്യാജ ആരോപണങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമച്ച് വക്കീൽ നോട്ടീസയച്ചതിന് പരസ്യമായി ക്ഷമാപണം നടത്തുക.
3. എല്ലാ വ്യാജ ആരോപണങ്ങളും വക്കീൽ നോട്ടീസും പിൻവലിക്കുക.
4. പള്ളിഫണ്ടുപയോഗിച്ചു നടത്തുന്ന, വസ്തുവകകളുടെ എല്ലാ കൊടുക്കൽ - വാങ്ങലുകൾക്കുമുമ്പ് സ്വതന്ത്രമായും ശരിയായ രീതിയിലും വിലനിർണ്ണയനടത്തി പൊതുയോഗത്തിന്റെ അംഗീകാരംനേടുക.
5. പള്ളിക്കമ്മറ്റിയിലേക്കും മറ്റു സമിതികളിലേക്കുമുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾക്ക് രഹസ്യവോട്ടിംഗ് സമ്പ്രദായം അംഗീകരിക്കുക.

ഒത്തുതീർപ്പു ശ്രമങ്ങളുമായി ഇടവകയിലെ വളരെ

പ്പേർ വികാരിയെ സമീപിച്ചെങ്കിലും ഫലമുണ്ടായില്ല. സമരം നീളുന്നതോറും, ഇടവകക്കാരിൽ ഇടവക-രൂപതാധികൃതരോടുള്ള നീരസവും സമരക്കാരോടുള്ള അനുഭാവവും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സജീവമായിരുന്ന ഇടവകക്കൂട്ടായ്മകളിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിശ്ചലമായത് ഇതിന്റെ പ്രതിഫലനമായാണ് വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നത്.

ഏതാനും അമേരിക്കൻ പത്രങ്ങളിലും, മലയാളികളുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഏതാണ്ടെല്ലാ സാമൂഹിക മാധ്യമങ്ങളിലുമായി സമരവാർത്ത കാട്ടുതീ പോലെ പടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണിപ്പോൾ. എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും സമരത്തിനനുകൂലമായ പിന്തുണ ലഭിച്ചുകൊണ്ടു മിരിക്കുന്നു. 'KCRM - നോർത്ത് അമേരിക്ക' എന്ന പേരിൽ അമേരിക്കയിൽ പുതുതായി രൂപംകൊണ്ട സഭാനവീകരണപ്രസ്ഥാനം, അതിന്റെ സെപ്തം.30-ലെ ഷിക്കാഗോ സമ്മേളനത്തിൽ (കാണുക, പേജ 33 - എഡിറ്റർ) ഈ സമരത്തെക്കുറിച്ച് ചർച്ചനടത്തുകയും ഇതിന് എല്ലാവിധത്തിലുമുള്ള പിന്തുണ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

മുഖം കൂടുതൽ വികൃതമാകുന്നതിനുമുമ്പ്, ദുർവ്വാശി അവസാനിപ്പിച്ച്, തെറ്റു തിരുത്തുവാനുള്ള വിവേകം ഇടവക-രൂപതാധികൃതർക്കുണ്ടാകുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിലാണ്, 'Laities for Justice' -ന്റെ പ്രവർത്തകർ.

(കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് ഫെയ്സ്

ബുക്കിൽ, 'Laities for Justice' സന്ദർശിക്കുക.)

ഹിതർ എന്ന് വിളിച്ചിരുന്നു. ലേഖിയ വംശത്തിൽ പിറക്കുവാൻ യേശു അക്കാരണത്താൽത്തന്നെ ഒരു പുരോഹിതനായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, പുരോഹിത്യത്തെയും ദേവാലയത്തെയും നിശിതമായി വിമർശിച്ചവനുമായിരുന്നു. ഒരു യഹൂദനായിരുന്ന യേശു പുതിയ അനുഷ്ഠാനമതമോ പുരോഹിത്യമോ തുടങ്ങിവെച്ചില്ല. താൻ ജനിച്ചുവളർന്ന മതപശ്ചാത്തലത്തെ വിമർശനാത്മകമായി കണ്ട വിപ്ലവകാരിയായ ഒരു യഹൂദനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. യേശു മിശിഹായാണെന്ന അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ ഏറ്റുപറച്ചിൽ അവരെ യഹൂദമതത്തിൽനിന്ന് പുറന്തള്ളാൻ കാരണമായി. യേശുവിന്റെ അനുയായികൾ മതമില്ലാത്ത ഒരു ജനതയായി മാറി. മതം നിഷേധിക്കപ്പെട്ട അവർക്ക് ദേവാലയവും പുരോഹിത്യവും ഇല്ലാത്ത യേശുവിന്റെ ചൈതന്യത്തിലേക്ക് മടങ്ങേണ്ടതായിരുന്നു. അതിന്റെ ആദ്യപടിയായിരുന്നു ദേവാലയം, പുരോഹിത്യം, ബലി എന്നിവയെ പുനർനിർവ്വചിക്കുക എന്നത്. ഈ ദൗത്യം വളരെ വിജയകരമായി നിർവ്വഹിച്ചത് പൗലോസ് ആണ്. നിന്റെ ശരീരമാണ് നിന്റെ ദേവാലയം എന്ന് അദ്ദേഹം

പ്രസ്താവിച്ചു. അപ്പോൾ അവിടെ പുരോഹിത്യമില്ല. അനുഷ്ഠാനബലികളില്ല.

പുരോഹിത്യവും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുമൊക്കെ പിന്നീട് സഭയിൽ കടന്നുവന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് പൗലോസ് അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ ഭാഷ ഉപയോഗിച്ച് ആലങ്കാരികമായാണ്. പക്ഷേ, കാലക്രമത്തിൽ സഭ ദേവാലയവും പുരോഹിത്യവും അനുഷ്ഠാനക്രമങ്ങളുമൊക്കെയായി മാറി. ക്രിസ്തീയസഭ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഔദ്യോഗികമതമായതോടു കൂടി ഭൗതികതയും വന്നുചേർന്നു. അതോടെ പുരോഹിതർ അധികാരികളായി. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ മുമ്പോട്ടുവെച്ച നവീകരണആശയങ്ങൾക്ക്, മൂന്നാംവത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന് സമയമായപ്പോഴെങ്കിലും നമ്മുടെ അരമനകളുടെ പടികടക്കാൻ സാധിക്കണം. കാലത്തിന് മുന്നോട്ടുവെച്ച യേശുവെന്ന നല്ല ഇടയൻ നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരാടിനെതേടി, നഷ്ടപ്പെടാത്ത ആരോഗ്യമുള്ള വലിയ കുട്ടങ്ങളെവിട്ട്, പുറത്തവിടെയോ അലയുന്നുണ്ട്. 'കർമ്മങ്ങളൊക്കെ' ആഘോഷമായി നടക്കുമ്പോൾ, ആ കർമ്മം ചെയ്യാൻ അവൻമാത്രം തനിച്ചായി പോകാതിരിക്കട്ടെ എന്ന ആശംസയോടെയാണ് അദ്ദേഹം വിഷയാവതരണം അവസാനിപ്പിച്ചത്.

തുടർന്നു സംസാരിച്ചത്, പരാമർശിത ലേഖനമെഴുതിയ ഫാ. ജിജോ കൂര്യൻ ആയിരുന്നു. പുരോഹിത്യം വിമർശിക്കപ്പെടുന്നത് രണ്ട് കാരണങ്ങളാലാണ്. 1. അധികാരദുർവിനിയോഗം 2. ആധംബരജീവിതം. പുരോഹിത്യം ഇന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സിനോട് അകലത്തിലാണുള്ളത്. കാനോൻ നിയമപ്രകാരം ഒരു പുരോഹിതനെതിരെ പറയാൻ വിശ്വാസികൾക്ക് അധികാരമില്ല. ക്രിസ്തു ഒരു പുരോഹിത്യത്തെ വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അത് അനുഷ്ഠാനപരമായ പുരോഹിത്യമല്ല. ക്രിസ്തുവിനെ മഹാപുരോഹിതൻ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. അത് മെൽക്കിസദേക്കിന്റെ നിയമപ്രകാരമാണ്. അദ്ദേഹം വിജാതീയപുരോഹിതനായിരുന്നു. സമാധാനത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും പുരോഹിതൻ. മാനവികതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പുരോഹിത്യമാണത്. ക്രിസ്തു അനുഷ്ഠാനമതം പാലിച്ചിരുന്നു. ആദ്യകാലത്ത് മഹാപുരോഹിതൻ എന്ന പ്രയോഗം പ്രശ്നമായിരുന്നു.

പൗലോസിൽനിന്നാണ് പ്രശ്നം കൂടുതൽ രൂക്ഷമാവുന്നത്. പൗലോസിന്റെ മാനസാന്തരത്തെപ്പറ്റി ലൂക്കാമാത്രമേ പറയുന്നുള്ളൂ, പൗലോസ് പറയുന്നില്ല. അതിനും 10 വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് പൗലോസ് ശിഷ്യന്മാരെ കാണുന്നതും വാദപ്രതിവാദം നടത്തുന്നതും. ക്രിസ്തു എന്നെ അയച്ചത് ജ്ഞാനസ്നാനം കൊടുക്കാനല്ല, സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാനാണ് എന്നാണ് പൗലോസ് പ്രഖ്യാപിച്ചത്. ഒരു മേശയ്ക്ക് ചുറ്റും കൂടിയിരുന്ന ദൈവജനമായിരുന്നു ആദിമസമൂഹം. പിന്നീട്, ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിൽ അകലം കല്പിച്ച് പുരോഹിത്യം ഇടയിൽ നിൽക്കാൻ തുടങ്ങി. യേശു

പറഞ്ഞു, ദൈവം നിന്നിൽത്തന്നെയാണ് എന്ന്. പള്ളികൾ പണിതു കൂട്ടുന്നത് അപചയത്തിന്റെ വഴിയാണ്. ഇന്ന് സഭയിൽ ജനാധിപത്യമില്ല. പുരോഹിത്യം പുജാകർമ്മമല്ല, ഇടയകർമ്മമാണ്; അങ്ങനെ ആകേണ്ടതുണ്ട്, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

പിന്നീട്, ഡോ.(ഫാ.)ജെ. വലിയമംഗലം, കെ. കെ. ജോസ് കണ്ടത്തിൽ, കെ. ജോർജ്ജ് ജോസഫ്, ഡോ. എം.കെ.മാത്യു, പ്രൊഫ. ഫിലോമിന ജോസഫ് മുതലായവർ പ്രതികരണപ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി.

ഈ ലേഖകൻ സ്വാഗതം പറയുകയും ജോ. സെക്രട്ടറി ശ്രീ. സണ്ണി പുള്ളിക്കൻ കൃതജ്ഞത അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 5.30-ന് യോഗം അവസാനിച്ചു.

റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കിയത്:

ഷാജു ജോസ് താപ്പേർ
(KCRM സെക്രട്ടറി)

KCRM പ്രോഗ്രാം റിപ്പോർട്ട് - പാലാ

**കർമ്മങ്ങൾക്കിടയിൽ
പുരോഹിതർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട
ഇടയകർമ്മം**

സെപ്തംബർമാസചർച്ചാപരിപാടി 2017 ജൂലൈ ലക്കം അസ്സീസി മാസികയിൽവന്ന ഫാ. ജിജോ കൂര്യൻ മൂലയിൽ എഴുതിയ 'കർമ്മങ്ങൾക്കിടയിൽ പുരോഹിതർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട ഇടയകർമ്മം' എന്ന ലേഖനത്തെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ളതായിരുന്നു.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞ്, 2.30-ന് ശ്രീ. ജോസഫ് അലപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥനാഗാനത്തെത്തുടർന്ന്, സെപ്തംബർ 15-ന് അകാലചരമം പ്രാപിച്ച, കെ.സി.ആർ. എം സഹയാത്രികനും 'കാത്തലിക് പ്രീസ്റ്റ്സ് എക്സ് പ്രീസ്റ്റ്സ്-നൺസ് അസോസിയേഷൻ' ദേശീയ സെക്രട്ടറിയുമായിരുന്ന ഫാ. കെ.പി. ഷിബുവിന് ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിച്ചു. അതിനു മുന്നോടിയായി അദ്ദേഹത്തെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ജോർജ്ജ് മൂല

കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ദൈവത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നതിനു മാത്രമുള്ളതായിത്തീർന്നു എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. വിശ്വാസികളെ ആദ്ധ്യാത്മികമായി പോഷിപ്പിക്കാൻ അവ ഉതകുന്നില്ല. മറ്റൊന്ന്, വൈദികരിൽ വളർന്നുവരുന്ന കച്ചവടമനോഭാവമാണ്. സെമിനാരികളിൽ ഇന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നത്, ബിസിനസ്സ് മാനേജ്മെന്റാണോ, മാസ്റ്റ് കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ ആണോ അതോ മരാമത്തു പണികളാണോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ട സാഹചര്യമുണ്ടായിരിക്കുന്നു. പുരോഹിതരുടെയിടയിൽ വർദ്ധിച്ചു വരുന്ന മൂല്യച്യുതി വൈദികസമൂഹംതന്നെ ചർച്ചാവിഷയമാക്കേണ്ട ഒന്നാണെന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

അസ്സീസി ലേഖനത്തെ വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ട് പ്രൊഫ. സെബാസ്റ്റ്യൻ വട്ടമറ്റം വിഷയം അവതരിപ്പിച്ചു. ഒരു കുന്നിന്റെ ഫോട്ടോയ്ക്കു കീഴിൽ, 'കുതിശുകൃഷി നടത്താത്ത ഒരു കുന്ന്' എന്ന അടിക്കുറിപ്പോടെയുള്ള ഫാ. ജിജോ കൂര്യന്റെ ഫെയ്സ്ബുക്ക് പോസ്റ്റ് കണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെ പരിചയപ്പെട്ടതെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം വിഷയാവതരണം തുടങ്ങിയത്.

കർമ്മങ്ങൾ എന്നത് അനുഷ്ഠാനകർമ്മങ്ങളാണ്. ഇടയകർമ്മമെന്നാൽ, മനുഷ്യരെ ആദ്ധ്യാത്മികമായി പോറ്റുക എന്നതാണ്. ക്രിസ്തീയപുരോഹിത്യം ഇന്ന് ഒരു സ്വത്വപ്രതിസന്ധിയിലാണ്. ആയതിനാൽ പുരോഹിത്യത്തിൽനിന്ന് പൊഴിച്ചിലുകൾ ഉണ്ടാവുന്നു. ഇതിന് രണ്ട് കാരണങ്ങളാണുള്ളത്. 1. ബോധ്യങ്ങളിലുണ്ടാവുന്ന മാറ്റം. 2. ജീവിതശൈലിയിൽ അനുഭവിക്കുന്ന വ്യക്തിത്വപ്രതിസന്ധി.

ച്ചാലിൽ സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകസ്മിക മരണം കേരളത്തിലെ നവീകരണപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് വലിയൊരു നഷ്ടമാണെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു.

ഈ വ്യക്തിത്വപ്രതിസന്ധി ഉണ്ടാകാനുള്ള സാഹചര്യത്തിലേക്കുള്ള അന്വേഷണം യേശുവിന്റെ പുരോഹിത്യം തേടിപ്പോകുമ്പോൾ വെളിവാകും.

കെ.സി.ആർ.എം. പ്രസിഡണ്ട് ശ്രീ. സി.വി. സെബാസ്റ്റ്യന്റെ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ, വൈദിക

ആദിമസഭയിൽ ആദ്ധ്യാത്മികശുശ്രൂഷകരെ പുരോ

(ശേഷം 35-ാം പേജിൽ)